உ

கணபதி துணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்து

நல்லாற்றூர்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவெங்கைக்கோவை.

இஃது,

ஷை ஆதீனத்துச் சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து

அரிதுவரைந்த அருஞ்செய்யு ளுரைக்குறிப்போடு

ஷை சுவாமிகளாலும்,

காணியம்பாக்கம் முருகேசமுதலியார் குமாரர்

சண்முகமுதலியாராலும்

சென்னை :

கலாரத்நாகர அச்சியந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

பராபவஞு மேடரவி.

1906.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஏவைக் கடக்கும் விழியாளை வென்ற வியலுடையான்
காவைப் பொருவுஞ் சிவப்பிர காசக் கடவுளென்போன்
பாவைப் பலமுறை யானுணர்ந் தோர்கள் படித்துணரக்
கோவைத் தமிழ்நந் திருவெங்கை வாணர்க்குக் கூறினனே.

இந்நூலாசிரியர் தம் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய புலவரொ
னால் இச்சிறப்புப்பாயிரம் பாடப் பெற்ற தூஉ.

தம்பால் வருமாணவர்களுக்குப் பொருளுபகாரஞ்செ
ய்து பொருட் செல்வத்தைத் தருதலான்.
காரணப் பெயரென்றார்.
இவ்வுபகாரக் கொடை - பரியாயபதம்.
என்பொன் - என்று சொல்லப்படுவன்
என்பொன் - சிறப்புப் பொருளில் வந்தது.
பலமொழியால் - நல்லாசிரியர்கள் ஓதுகின்ற
முறைப்படி.
கொடைத்தொழில் - கொடையென்னுந் தொழி
ப்பாடத்தான்

திருவெங்கைக் கோவை.

வெங்கைநகரென்னுந் திருப்பதியாமெனவெழுந்
தருளிய சிவபெருமான் மீது பாடிய அகப்பொரு
ட் கோவை. (இது திருக்கோவையாரைத்
த் தழுவி.)

காப்பு.

பூவைமனர் = காயாம்பூப் போலும். வார்க்கேல் = வார்
ர்க்கின்ற
சேர்க்கு = பற்றி (சேர்த்து).
உவர் = மாறும் + ஒழுக்கப்பட்டம்.

காட்சி.

1. பூ. பூவொன்றுப் போகும் பொழில்வாய்ப் பூவையன்றலர்
கண் டெதிர்மனர்

தானும் = சேர்கின்ற.

இருதாமரை கொண் டெதிர்ப்பட்டதனன்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெங்கைக்கோவை.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூவை மலர்நிறத் தெம்பெரு மாட்டி பொருப்பனையன்
பாவை வளர்க்கும் இளிமுன்கை யாளொரு பான்மருவுந்
தேவை வளர்சடைத் தென்வெங்கை வாணனைச் சேர்ந்துவருங்
கோவை படர்வதற்குள்ளூன் றுவாமொற்றைக் கொம்பனையே.

களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

பூவும் பழுத்த செழுந்தீங் கனியும் பொழியமுத
மேவுங் குடங்க ளிரண்டுட னேயிரு மீனுங்கொண்டு
சேவுந் தழகர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பின்மலர்
தூவும் பொழிலி லெதிர்ப்பட்ட தாலொரு தூமணியே. (க)

காப்பு:—கோவை - கோவையென்னும்நூலையும், கோவைக்கொடியையும்; கொம்பர்-கொம்பையுடைய யானைமுகக் கடவுளையும், அர் இறுதிபெற்ற கொம்பையுமுணர்த்தவின்சிலேடை.

(க) முகதாமரை முதலியனகொண்டு எதிர்ப்பட்டதென்க

ஐயம்.

மண்ணோ விரைச்சந் தனவரை யோமலர் மாளிகையோ
விண்ணோ வலைத்தண் புனலோ பழமலை வெங்கையன்ன
பெண்ணோ டிருக்கும் பொழுதிளஞ் சேலிற் பிறழுநெடுங்
கண்ணோ டிருக்கு முகம்போல்வ தாங்கது கண்டிலமே. (உ)

இதுவுமது.

முலைப்பகை யோகட் பகையோ வவர்தம் முகப்பகையோ
மலைப்பகை யாம்விண் முழுதாளி யென்றும் வணங்குமயன்
றலைப்பகை யாய கரமுடை யான்வெங்கை சார்ந்துநின்ற
சிலைப்பகை யாகு நறுநுத லார்தந் திருமனையே. (௩)

துணிவு.

சேணும் பிலமு மலர்மா ளிகையுஞ் செழுஞ்சிலம்பு
நாணும் படிநம் படியே தவப்பய னண்ணியமை
பூணும் பணியரன் வெங்கையின் மாநிழற் பூம்பொழில்வாய்க்
காணும் பிறைநுத லாட்சும வாநின்று காட்டியதே. (௪)

குறிப்பறிதல்.

பாயு மலர்த்தண் பொழில்சூழும் வெங்கைப் பழமலைசீ
ராயு முனிவரர் தாமே முனிவரு ளாக்குதல்போ
னோயுமந் நோய்க்கு மருந்துந் தராநிற்கு நூற்பகவிற்
றேயு மருங்குற் பெருமுலை மாதர் திருக்கண்களே. (௫)

---

(௨) பெண்ணோடிருக்கும்பொழுதுகண்ணோடிருக்குமுகம் போல்வதாகிய இடம், மண்ணுதியவற்றுள் எதுவோ அது கண்டிலம் என்பது. அவனிமங்கை வரையரமங்கை திருமங்கை தேவ மங்கை நீரரமங்கையென்பவருள் எம்மங்கையோவென்பான் அவரவரிடஞ்சுட்டி ஐயுற்றவாறு. பிந்தியதும் இது.

(௪) நம்படியே சுமவாநின்று நண்ணியமையைக் காட்டியது என்க. படி - இப்பூவுலகம்.

(௫) இது (௧௦௯௧) ஆவது திருக்குறளின்கருத்து. இருநோக்-

வாராச்சந்திரவாரா பெயா - பெரிய வேலப்பெயர வேர் வேர்
னக பெயா - ராமெநாராயணிய வேணுநாக பெயா. அங் - அங்கங்க
புறாடய. பழமென் = பழமெனாதரு எண்த தெருவ [பழமென
லய்ச்தராக்குனாநுங்கடறுப. அங்கனாறவ கடறிறுகவாறுயக்க
க்கடறிறுறிலெயனாநுநாக] பாலுகேம் :(லவவெட வாசப்)பாலுகேம்.
பெசல்வது = பொரல்வதாகிய கிடம். ஆங்கது - ஒருவொர
ஆங்கு - அரசயாக்கி. அது = அவ்விடம் (இன்னிவென்று)
கொறுபவம்.

7. திருவுள்ளமுவமம். தாய் - நிருவகுவிளாய்
உந்து = அடுத்திய புரீடு = மதுவமும்
தன்னையியாவினரெத்துஉய்ய அருளே. மடுமேல்
படுமலிகாதா, அன்றுமலிராற்பதுபோல.
ஒற்றுமாதுபட = நீதருமெரிகாட்ட. பலாற்ப
து காட்டகிலந்தி வகம். பலவளுடே, பலகியு
யும், பலகரிநிவெயும். மாதும் = ஒந்த. பலமாதும்
னாக் கொண்டு, ஒத்தனாஉவமை டுபுவடு
வாந்தது கொறது.

8. தை = நிலைக்காத்தில். பா[illegible]ம் = பாரமோத்துவத்த.
கன் = கன்னெடு. பூ = பெரியபெரெடுக்கிய.
டைபெரடுமேடல் = கிதடுடன்நிதாடி + பெருமை
புயத்தெடுடுபயத்தத: பெருத - ன்றெப்பவடு
த்தத கொக்காத வெள்ளியுபயந்திருநு.

9.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

புரந்தாடு மையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பினின்ற
வரந்தா ழயிற்கண் மடமா திரத்தக்க ராதலினு
மிரந்தாய் குவமிவர் தந்தன நாமின் றினியநெஞ்சே
கரந்தா னமக்குப் பழியுள தாயிற் கழறுகவே. (௬)

இரந்து பின்னிலைநிற்றல்.

தாளுந் தரக்கன் றனைமீண் டெடுத்துய்யத் தண்ணளியா
லாளும் பழமலை வெங்கையன் னீரொன் றலாதுபல
வாளுங் கணையுங் கதிர்வேலு மானு மதர்விழியா
னீளுந் துயர்செய்து வாளாநின் றீரிது நீதியன்றே. (௭)

முன்னிலை யாக்கல்.

பாரக்கைச் சூலத்தர் வெங்கையி லேகண் பகைத்துநின்ற
வாரக்கட் பூஞ்சுனைப் போதையெல் லாமட லோடுமடற்
சேரக்கட் டிக்குழற் காட்டிலி டாமற் சிறந்தவலங்
காரக்கட் பேதை தனித்துநின் றுயென்ன காரணமே. (௮)

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

மெய்கூ றிடும்வரை மங்கைம ணாளர்தம் வெங்கையினிற்
பொய்கூ றிலஞ்சிலர் போலிலை யேயெனப் புல்லிழையிற்
செய்கூ றதிலொன் றளவுள தேயிவள் சிற்றிடைதான்
மைகூர் குழலில் வெறிகொண் டுலாவு மதுகரமே. (௯)

இதுவுமது.

மன்னிசை வெங்கை யுடையபி ரான்வரை மானுசுப்பைப்
பொன்னிசைகொங்கையொடித்தாலுநிந்தைபொருந்துநுமை

---

(௬) இது (௧௦௫௧) ஆவது திருக்குறளின்கருத்தது. இரக்க.

(௭) நிக்கிரகம்போல் அநுக்கிரகமும் புரிகவென்பது.

(௧௦) காகதாலியம் - ஓர்நியாயம்; இது, காக்கையேறப் பனம்பழம் விழுந்ததென்பது. இதனை அறிந்திலிரோ என்றபடி

மின்னிசை மென்குழ லேறன்மின் னீவிர் விளங்கிலிரோ
வின்னிசை வண்டினங் காள்காக தாலிய மென்பதுவே. (௧௦)

பொய்பாராட்டல்.

முழுதலங் கார மழுவோன் றிருவெங்கை மொய்குழலுன்
பழுதறுங் கொங்கைக் குடைதுய ராற்பனி மாமலய
மழுதகண் ணீரைப் பொருநையென் பாரதன் வெய்துயிர்ப்பை
யெழுதருந் தென்ற லெனவே யுலக ரியம்புவரோ. (௧௧)

இதுவுமது.

உன்மலை வார்முலை நல்லேர் கவர்ந்த துதவுதற்குப்
பொன்மலை நாணெண் கழுத்தொடு தாளுறப் பூட்டிவெங்கை
மன்மலை மாதுமை பங்காளன் முன்னம் வளைத்ததன்றி
யின்மலை யாக்குத லென்மிளிர்வேற்கண் விளங்கிழையே.(௧௨)

இடம்பெற்றுத்தழால்.

வந்தாளு மையர் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கே
நந்தா மணிவிளக் குற்றுதிர் பூவணை நன்களமைந்த
பைந்தா துகுக்குங் கணியேறு மல்லிகைப் பந்தரிடஞ்
சிந்தா குலமற நாமிசை யோர்மணஞ் செய்வதற்கே. (௧௩)

வழிபாடுமறுத்தல்.

அகலா தடைக்கலம் புக்கபுட் காகத்தன் னகமெல்லா
மிகலா வரிந்து புரந்தவற் காத்தவர் வெங்கையிலே
யிகலா தயற்சந் தனம்படர்ந் தேறு மிளங்கொடியே
புகலா யெனக்குயிர் போலுநன் னணைப் புரந்தருளே. (௧௪)

---

(௧௧) பொருநை - தாமிரபர்ணி.

(௧௨) உதவுதற்கே பொன்மலையை வளைத்தது ; அல்லாமல் மலையை வில்லாக்குதல் யாண்டையதென்பது.

(௧௩) கந்தருவமணம்புரிதற்கு இடம் உற்று அமைந்த என்பது. கணி - வேங்கைமரம்.

(௧௪) மிகல் - மிகை. புரந்தவன்-சிபிச்சக்கரவர்த்தி. அயல் படர்ந்தேறல் - தனங்களிலணியப்பட்டுப் பரவிநிலவல்.

இடையூறுகிளத்தல்.

மதயானை யீருரி யூடே மறைந்து மழைமறைத்த
வுதயா திபனென நின்றூர்தம் வெங்கையி லுன்றனைப்போற்
கதையா லெனினு மறிந்திலம் வேள்கல கத்தணங்கே
புதையாது பைம்பொற் குடங்கதிர் வாளைப் புதைப்பதுவே. ()

நீடுநினைந்திரங்கல்.

சூலக் கரத்தர் திருவெங்கை வாணர்முன் சுட்டமத
னீலக் கணையிற்கை வைத்தா னினிச்சற்று நேரநிற்பிற்
காலற் கிரையிடு மென்று வியையிந்தக் காரிகையார்
கோலக் களபக்குன் றென்றே மருவக் குறுகுவதே. (கசு)

மறுத்தெதிர்கோடல்.

சந்தாப வெந்தழ றன்னடி யார்க்குத் தணித்தருளுஞ்
செந்தா மரைமலர்த் தாளர்தம் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பி
னந்தா மதுகை யொடுபிறப் பேழு நமைத்தொடர்ந்து
வந்தார் தமையிந் நிறையோ வராமன் மறிப்பதுவே. (கஎ)

வறிதுநகைதோற்றல்.

புல்லார் பவர்கணெற் சோறுபெற் றுங்குப் பொருந்தியென்று
மல்லார் மதிய நிலவுண் சகோர மருந்தவுங்கல்
வில்லார் திருவெங்கை யன்பர் முகாம்புயம் வீறுதவு
நல்லார் வதன மதியிடந் தோன்று நகைநிலவே. (கஅ)

முறுவற்குறிப்புணர்தல்.

தனிவா னவர்நந் திருவெங்கை வாணர் தழலெறிப்ப
முனிவா னகைசெய் நகைபோல்வ தன்றிம் முகின்முலையார்.

(கரு) உன்றனைப்போலப் புதைப்பது கதையாலும் அறிந்திலம் என்க. இத்துறை நாணிக்கண்புதைத்தலெனவும் படும்.

(கசு) இம்மலையரண் கிடைக்கின் மதனைவெல்லலாமென்பது.

(கஎ) சந்தாபம் - பிறவிவெப்பம்.

(கஅ) புல் - புல்லுணவு. அருந்தவும் குறைவின்றித் தோன்றும் என்பது. முகாம்புயத்துக்கு என உருபுவிரிக்க.

பனிவாண் மதிமுகத் தேயெனை யாளப் பரிவின்மனக்
கனிவா லெழுநகை யீதம்பி காமக் கடலினுக்கே. (கசு)

முயங்குதலுறுத்தல்.

கொங்கைக் குவடு மணியல்குற் பாம்புங் குறுமுனிவ
னங்கைத் தலமடங் காவிழி வாரியு மாங்கிருப்ப
வெங்கைப் பழமலை யாரரு ளாலவ் விசும்பறியா
மங்கைப் பருவத் திவள்வா யமுதிங்கு வாய்த்ததுவே. (உ0)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

தாண்டுஞ் சினவிடை யெம்மான் றனிவெங்கைத் தண்சிலம்பில்
யாண்டும் பெறலரு மின்பமெல் லாமைம் புலனுமின்று
தூண்டுஞ் சுடரொன நின்றவிம் மாதரிற் றுய்த்தனவால்
வேண்டும் பொருணமக் கேதோ வினியிந்த மேதினிக்கே. ()

புகழ்தல்.

புறந்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தர்வெற்பிற்
குறைந்தா லிவணுத லொவ்வாய் நினது குறைநிறைந்தாற்
சிறந்தா யிழைமுக மொவ்வாய் விளங்குஞ் செழுங்கலையா
னிறைந்தாலென்னன் றிக்குறைந்தாலென் னெங்கட்குநீமதியே.

வன்புறை.

அணிந்துழிநாணிய துணர்ந்துதேளிவித்தல்.

மன்று டியதிரு வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமே
னன்று யணிகுவ னென்றுனு நின்பெரு நாணையஞ்சிக்
குன்று றெதிரொலி போலநின் பாங்கியர் கோலணியா
வின்று யிழையணிந் தேன்வெரு வேனெஞ் சிளங்கொடியே.

(உக) ஐந்திந்திரியங்களும் இன்பமெல்லாந் துய்த்தனஎன்க.

பெருநயப்புரைத்தல்.

கடக்கும் பவத்தர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
குடக்குங் குமமுலை யாண்மாட் டலாமற் குலவளிகா
ணடக்குங் கமலமு நோக்குங் குவளையு நாணிலவை
யடக்குங் குமுதமுங் கண்டதுண் டோவுங்க ளாவியிலே. (உச)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

நதிவசத் தாய சடையார் திருவெங்கை நாட்டொருவர்
மதிவசத் தாலன்றி வான்கூன் மதிநுதல் வல்லிசதா
கதிவசத் தால்வரும் வள்ளிதழ்ப் போதின் கடிமணம்போல்
விதிவசத் தால்வரு நங்கேண்மை யாவர் விலக்குவரோ. (உரு)

பிரியேனென்றல்.

பாவிடை வைத்த பெரும்புகழ் வெங்கைப் பழமலைகைம்
மாவிடை வைத்த விகல்வாள் விழியெழின் மாதர்தமை
நாவிடை வைத்தவன் மார்பிடை வைத்தவ ஞணவகப்
பூவிடை வைத்த நினையோ பிரிகுவன் பூங்கொடியே. (உகூ)

பிரிந்துவருகென்றல்.

உழைதொட்ட வங்கையர் வெங்கையர் ஞான வொளியர்வெற்பி
லிழைதொட்டு விம்மி மலையோ டிகலு மிளமுலையாய்
மழைதொட்டு நின்றவிப் பூம்பொழிற் புக்கு மணிமகரக்
குழைதொட்டு மீளுநின் கண்போல் விரைந்து குறுகுவனே. ( )

இடமணித்தென்றல்.

சீரூக் கயல்விழி மாதேதென் வெங்கைச் செழும்பதியான்
கூறுய்த் திகழ்திரு மேனியு மாதுமை கூறுடலும்
வேறுய்ப் புணர்வதென் னேவந்துன் சாரல் வியன்பதியு
மாறுப் பழனத் தெயதூரு மொன்றி மருவுறுமே. (உஅ)

(உச) நிலவு - ஈண்டு முறுவலொளி, ஆவி - தடாகம்.
(உரு) சதாகதி-காற்று. (உகூ) கைம்மா-கையிலுள்ளமான்.

தெளிவு.

பழிமாற் றியபுகழ் வெங்கைபு ரோசர் பனிவரைமேன்
மொழிமாற்றெனும்பொருள்கோளினல்லாமன்மொழிபிறழார்
சுழிமாற் றியவுந்தி யாய்வரு வேனெனச் சொல்லியவவ்
வழிமாற்ற மும்பிறழ் மோபிற ழாது மறப்பினுமே. (உகூ)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

செல்லுங்கிழத்திசெலவுகண்டுளத்தொடு சொல்லல்.

உடையோர் சிறிதொரு கைதூக்கி வீசி யொருகையினைப்
புடையோ டரிக்க ணிலநோக்கிச் சிற்றெலிப் பூணுடனே
சடையோர் திருவெங்கை வெற்பினம் மாவி தனிநெஞ்சமே
நடையோ திமங்கள்கண் டென்னே பறக்க நடக்கின்றதே. ()

பாகனொடு சொல்லல்.

பொன்னங் கிரிநிகர் திண்டேர் செலுத்தும் புகழ்வலவா
மின்னஞ் சடையர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெள்ளருவித்
தென்னஞ் சிலம்பி லிடைமிடித் தார்தமைத் தேடியெதி
ரன்னம் பிடியென வேநடந் தேகுநம் மாயிழையே. (௩க)

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

ஆயவெள்ளம்வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்.

ஆயவெள் ளத்தி னடுவே யிருக்கு மரசவன்னம்
பாயவெள் ளத்தமு துற்றுங் கெனக்ககப் பட்டதுதான்

(உகூ) மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் - எண்வகைப் பொருள்கோளில் ஒன்று; அது அவ்வவ்விடங்கட்கியைய மொழிகளை மாற்றிப் பொருள்கொள்வது. வழி - முறைமை.

(௩க) இடைமிடித்தார் அன்னம்பிடி என்பன சிலேடை.

மேயவெள் ளச்சடை யெம்மான் றிருவெங்கை வெற்பிலொரு
மாயவெள் ளக்கன வோவறி யேனெஞ்ச மாழ்குவதே. (௫௨)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

சேவை யுகைப்பவர் வெங்கைபு ரோசர் சிலம்பின்மய
ஞேவை யொழிப்ப மருந்துகண் டோமினி நோவனெஞ்சே
பூவை யுருத்த மொழியார் மழைக்கட் பொறிவண்டுதாம்
பாவை யொருத்தி முகாம்புயத் தேசென்று பாய்கின்றவே. ( )

பண்புபாராட்டல்.

நிதிமுன் மிடியர் மனம்போ லவாவி நிகரில்வெங்கைப்
பதிமுன் புகுமுது குன்றுடை யார்பதம் பண்டளைத்த
மதிமுன் மரையு மரைநா யகன்முன் மதியுங்கண்டோர்
விதிமுன் கொணரு மிவர்முகம் போல வியக்கிலரே. (௫௪)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

செந்தா மரையு மரிமார்பு மென்னத் திருமகடா
னந்தா மனையிடை யின்றிருந் தாங்கெந்த நாளுமுற
வந்தாழ் சடையவர் வெங்கையி லேநம தாவிநிற்ப
வந்தா ரமுதிதழ் தந்தாரைத் தந்தவர் வாழியவே. (௫௫)

கண்படைபெறுதுகங்குனேதல்.

அரவாம் பணியினர் வெங்கைபு ரேச ரணியழகின்
வரவாங் கதிரொன் றுறுமோ வுடுமொக்குள் வந்தெழவே
விரவாம் புயற்கர வோடவிர் மாமதி வெள்வலைசே
ரிரவாங் கடலில் விழுந்தமிழ் வேலை யெடுப்பதற்கே. (௫௬)

---

(௫௨) பாயவெள்ளம் - பயவெள்ளம்; ஈண்டுப் பாற்கடல்.

(௫௪) தாமரையும் மதியும் ஒளியிழத்தலைக் கண்டவர் உவமியார்; காணுதவரே முகத்துக்கு உவமிப்பரென்பது.

(௫௫) உற வாழிய என்க,

(௫௬) புயல் கரவு - மேகமாகியமுதலை.

இடந்தலைப்பாடு.

தந்ததெய்வந்தருமெனச்சேறல்.

மின்றந்த வேணியர் வெங்கைபு ரேசர் மிகுமருளா
லன்றந்த வாரி நடுவே யொருவ னகற்றியிட்ட
பொன்றந்த தெய்வமன் றேமலர் மாவைப் பொழிலிடத்தின்
முன்றந்த தின்றுந் தருநெஞ்ச மேசெலின் முந்துறவே. (௩௭)

முந்துறக்காண்டல்.

அங்கஞ் சுமந்த திருமார் புடைவெங்கை யானருளால்
வங்கஞ் சுமந்த கடற்பிற வாமல் வருமமுதஞ்
சிங்கஞ் சுமந்த கரியுட னேயொண் செழுந்தரளச்
சங்கஞ் சுமந்தசெந் தாமரை தோன்றத் தனிவந்ததே. (௩௮)

முயங்கல்.

மடலு மணமு மெனவே நிறைவெங்கை வாணர் தமைத்
தொடலு மடியர் பெறும்பே றெனவிவ டோண்மருவி
யுடலு முயிரு மனமுமெ லாம்வளர்ந் தோங்குமின்பக்
கடலு ளழுந்தி யவசமுற் றேதையுங் கண்டிலமே. (௩௯)

புகழ்தல்.

நாங்குழை யாம லருள்வோன் றிருவெங்கை நாயகன்கைத்
தாங்குழை யேயன்றி மென்முலை தாங்கித் தளருமிடைப்
பூங்குழை யாயெப் படிகுதித் தாலுமிப் புல்லறிவாய்
நீங்குழை யோநின் மதர்வே னெடுங்க ணிகர்ப்பதுவே. (௪0)

ஆயத்துய்த்தல்.

வானோக்கி நிற்கும்பைங் கூழ்போ லவுமொரு மன்னவன்செங்
கோனோக்கி நிற்குங் குடிபோல வுந்தடங் கோட்டிமையத்
தேனோக்கி நிற்கு மெழிலுடை யான்வெங்கைச் செல்வியுனைத்
தானோக்கி நிற்குநல் லாயத்து ளேசென்று சார்ந்தருளே. (௪௧)

---

(௩௭) ஒருவன் என்றது ஏலேலசிங்கரை.
(௪௧) போலவும் போலவும் உனைநோக்கிநிற்கும் என்க.

பாங்கற்கூட்டம்.

தலைவன்பாங்கனைச்சார்தல்.

கன்னியுந்தானுமொன்ருனேன் றிருவெங்கைக்கண்ணுதல்போ
வன்னியுங் காற்றுங் கலந்தே றியவெம் மதனைவெல்லச் [ல்
சென்னியுஞ் சேகர மும்போ னமக்குச் சிறந்தநண்பன்
மன்னியிங் கோர்துணை யாயினல் லாமல் வலியில்லையே. (சஉ)

பாங்கன்றலைவனையுற்றதுவினுதல்.

இலங்கா புரிமன்னன் றேளிற வூன்றிய வீசர்வெங்கை
யுலங்கா தலிக்குந்தின் டோளுர வாகட லூர்ந்திடினும்
விலங்கா மறலி யொருகோடி தூதொடு மேல்வரினுங்
கலங்கா வுளமுங் கலங்கிநின் றுயென்ன காரணமே. (சங)

தலைவனுற்றதுரைத்தல்.

மலைவன் பணியரி வின்ஞாண் கணைசெய்து வந்துவெங்கைத்
தலைவன் புரமிரண் டொன்றே வெலவிச் சகமனைத்துஞ்
சிலைவன் குணங்கணை வேழஞ் சுரும்பலர் செய்துவென்றேன்
முலைவன் கிரியுற வந்தணண் பாவொரு மொய்குழலே. (சச)

கற்றறிபாங்கன்கழறல்.

போதைப் பொதிந்திட் டிருசேங் களகப் பொருப்பிமைய
மாதைக் கலந்த திருவெங்கை வாணர் மதுரைச்சங்க
மேதைப் பசுந்தமிழ்ப் பாற்கட னீந்திய வீரமொரு
பேதைக் குடைந்துநின் றுய்தகு மோசொல் பெருந்தகையே.

(சஉ) போல் வெல்ல வலியில்லை என்க. வன்னி - கினி.

(சச) மலை பணி அரி வில் நாண் கணை என்பனவும், சிலை குணம் கணை வேழம் சுரும்பு அலர் என்பனவும் நிரனிறை மொய்குழல் வந்தள் என்க. வந்தனள் எனற்பாலது ஈண்டு அன் சாரியை பெருதுநின்றது. வந்தநண்பா என்றும்பாடம்.

கிழவோன்கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

ஊனு மெனகஞ் சுவந்தோன் றிருவெங்கை யூரிலுயர்
சேனு முலகம் வறிதாக வந்தவச் சேயிழையார்
பூணு மென்முலை யின்பெருங் காட்சியும் பொய்யிடையின்
காணுமை யுங்கண் டனையாயி னண்ப கழறிலையே. (சசு)

கிழவோற்பழித்தல்.

அண்டா திபர்நந் திருவெங்கை நாயகர்க் கன்றியொரு
பெண்டா லிதய முருகினை யாயிற் பெருந்தகைநீ
விண்டா ரகைகண் டினியிந்து காந்தமு மெய்யுருகும்
வண்டா மரைகளு மின்மினி தோன்ற மலர்ந்திடுமே. (சஎ)

கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்.

பாலார் மொழியுமை பங்காளர் வெங்கையம் பாவைதந்த
மாலாழ் தருமெனை வெவ்வுரை யானண்ப வாட்டுசின்றாய்
காலாழ் களரி னமிழ்ந்தவெங் கோட்டுக் களிற்றையொரு
வேலா லெறிபவர் போலே யிதுவென் விதிவசமே. (சஅ)

பாங்கன்றன்மனத்தழுங்கல்.

பெட்டுப்பட் டாவுரி கொண்டோன்றென் வெங்கைப் பிரான்வ
மட்டுப்பட் டாவி மலர்வா ரிசமுக வல்லிமுகை [ரையின்
யொட்டுப்பட் டானை யனையா னிடையெனு மோரிழையாற்
கட்டுப்பட் டானினி யென்செய்கு வேனிந்தக் காசினிக்கே. ()

தலைவனேடழங்கல்.

நாட்டு மலிபுகழ்ப் பெம்மான் றிருவெங்கை நாட்டிறைவ
கோட்டு வரிவிற் கொலைவேடர் தந்த கொடியிடையாள்
பூட்டு மயற்றொடர் நீயே படினெவர் போக்குறுவார்
காட்டு மிரவிக் கிரவியுண் டோவிருள் காய்வதற்கே. (ருo)

(சஎ) பெண்டு - பெண். (சஅ) வெண்கோட்டு என்றும் பாடம். (சசு) முகை - ஈண்டுத் தனம்.

எவ்விடத்தேவ்வியற்றேன்றல்.

தழைந்தார் மலிசடை யீசர்தம் மாதின் றடமுலைக்குக்
குழைந்தார் திருவெங்கை நாயக ஞரிடங் கொண்டுதனி
விழைந்தார் நினைதகத் திற்றிட்டி வாயிடை வேழமொடு
நுழைந்தா ரிடமிய லெல்லா மிறைவ நுவன்றருளே. (ருக)

அவனஃதிவ்விடத்திவ்வியற்றேன்றல்.

நறையே யிதழி புனைவார் திருவெங்கை நாதர்சடைப்
பிறையே நுதலவர் மானே கருங்கண் பிடித்ததுடிப்
பறையே யிடையணி பாம்பே யகல்குல் பற்றுமலை
யிறையே முலைமலர்த் தண்டலை யேயிட மென்னுயிர்க்கே. ()

பாங்கனிறைவனைத்தேற்றல்.

தடங்கொண்ட கண்ணி யிடத்தார் திருவெங்கைத் தண்டலை
யிடங்கொண்டு காமப் புனனீந்தி நீகரை யேறுதற்குக் [யை
குடங்கொண்டு நின்ற வொருமாதைக் கண்டு குறுகுமட்டுந்
திடங்கொண்டு நெஞ்சந் தளராது நிற்றி திறலவனே. (ருந)

நெறிவழிச்சேறல்.

காவியு மாம்பலும் பூத்தசெந் தாமரை கண்டளிகள்
வாவியு மோடையும் விட்டெய்த வேபொழில் வாய்நிற்குமோ
தேவியு மானும் விளையா டிடத்தர் திருவெங்கையி
லாவியு மாரமு தும்போன் றிறைகண்ட வாயிழையே. (ருச)

இறைவியைக்காண்டல்.

முகையே முலைசெழும் போதே முகமலர் மூசுவண்டின்
றொகையே குழல்செந் தளிரே யடிநற் சுவைக்கனியே
நகையே யிதழ்திரு வெங்கைபு ரேசர்கைந் நவ்விமிகும்
பகையே யெனுங்க ணிவரே யிறைசொன்ன பைங்கொடியே.

(ருக) அகம் - மனம், வீடு. திட்டி - கண், நுழைவர்யில். வேழம் - யானைபோலுந்தனம், யானை.
(ருந) தளராதுநிற்க என்றும் பாடம்.

இகழ்ந்ததற்கிரங்கல்.

புடையே யுமையொடுஞ் செங்கதிர் வேற்கைப் புதல்வனொடும்
விடையே யிவர்தரும் பெம்மான் றிருவெங்கை வெற்பிலன்னப்
பெடையே யெனவந் திளங்கா வுறுமிப் பெருந்தனத்தா [ப்
ரிடையே யிலையெனி னைந்திளை யான்கொ லிறையவனே. ()

தலைவனைவியத்தல்.

சூடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுங் கவியு ளடங்காக் கவினுடைப் பாவையன்னார்
கூடுங் குவிமுலைக் குன்றுங்கண் வேலையுங் கூந்தனெடுங்
காடுங் கடந்துவந் தான்மிக வீரனங் காவலனே. (ருஎ)

தலைவியைவியத்தல்.

பருத்த குவிமுலைப் பாரத்தி னுற்கடற் பங்கயத்தி
லிருத்த லரிதென வந்துவன் பூவி லிருக்குமிவர்
விருத்தகிரிமகிழ்வெங்கைவெற்போன்மயல்வெள்ளங்கொண்ட
வருத்த விதய மலர்மீ திருந்திட வல்லவரே. (ருஅ)

தலைவன்றனக்குத்தலைவிநிலைகூறல்.

இயலாற் சிறந்த திருவெங்கை வாண ரிமையவெற்ப
மயலாற் புரிந்த முலையானை யின்முன் மதர்மழைக்கட்
கயலாற் கலக்குவித் துன்கலை வேலையைக் காரளகப்
புயலாற் பருகுவித் தார்நின்று ளார்தண் பொழிலிடத்தே. ()

தலைவன்சேறல்.

ஏழா முலகும் புகழ்வெங்கை வாண ரிமையவெற்பி
லாழா தெனைநெடுங் காமக் கடனின் றணைத்தெடுப்பார்
தாழா திசையளி மூசுமென் பூந்துணர்த் தண்கொம்பரோ
சூழாய மாக நடுநிற்ப ரோவிந்தச் சோலையிலே. (கூ0)

(ருசு) தனத்தார் இடை இறையவன் என்பன சிலேடை.
(ருஅ) வெள்ளங்கொண்டு என்றும் பாடம்.
(ருகூ) மயலாற்றிருந்த என்றும் பாடம்.

தலைவியைக்காண்டல்.

தளைப்பாச நாசகர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பிற்
களைப்பான் மதிமுகக் காரிகை யீர்தண் களபமுலைக்
கிளைப்பார மென்பெருந் தோண்மே லிருத்திகை கின்றவிடை
யிளைப்பாற வோதனி நின்றீரிக் காம ரிளம்பொழிற்கே. (சுக)

கலவியின்மகிழ்தல்.

துதிவாய் தொறுங்கொளு மென்மலர்ப் பூம்பொழில் சூழ்ந்த
பதிவாய் வரையிள மானொ டமர்ந்த பரனருளாற் [வெங்கைப்
றிதிவாய் மதியமிர் தம்போ லலாமற் சிறந்தமுக
மதிவா யமிர்தமுண் டோம்வந்து கூடவிம் மங்கையரோ. (சுஉ)

புகழ்தல்.

சங்கந் துறந்தன்ன மில்லாம லேயொரு தாளினின்று
பொங்கம் புனலிற் றவம்புரிந் தாலும் புரைகுவிரோ
வங்கம் பலவணிந் தார்வெங்கை வாண ரணிவரைமே
லிங்கம் புயமுகை காளிந்த மாத ரிளமுலைக்கே. (சுங)

பாங்கியோடுவருகேனப்பகர்தல்.

பங்கே ருகத்திற் கடுத்தசெங் காவிப் பனிமலர்போ
னுங்கே ளெனுமுயிர்ப் பாங்கியொ டேமறை நான்முகத்திற்
சங்கேத மாம்பெயர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பி
லிங்கே வருகவென் னெஞ்சா லயத்தி லிருப்பவரோ. (சுச)

பாங்கிற்கூட்டல்.

கார்கண்ட மஞ்ஞையுஞ் செந்தே னிரம்பக் கடைதிறக்குந்
தார்கண்ட வண்டுந் திருவெங்கை நாயகர் தாண்மலரின்
சீர்கண்ட வன்பரும் போலேநிற் கண்டு சிறக்குமுளப்
போர்கண்ட வேற்கண் மடவாரை மேவுக பூங்கொடியே. ()

(சுங) சங்கம் - சங்கு, கூட்டம். அன்னம் - அன்னப்புள், உணவு. தாள் - தண்டு, கால். (சுச) சங்கேதம் - நியமம். (சுரு) தார் - பூவரும்பு.

பாங்கிமதியுடன்பாடு.

தோற்றத்தாலாராய்தல்.

எனையா டியபதத் தாள்வோன் றிருவெங்கை யேந்திழைநீ
சினையா டியமணிப் பொன்னூச லாடிச் செழுங்குவளைச்
சுனையாடி வண்டல் விளையாடி முத்தந் தவன்றியவம்
மனையாடி வந்தனை யோதிரு மேனி வருந்தியதே. (சுசு)

ஒழுக்கத்தாலையந்தீர்தல்.

கொற்றிக் கிசைந்த புயத்தார் திருவெங்கைக் கோமளமே
நெற்றிக் குடைந்ததென் றெள்ளப் படாதந்த நெற்றியின்மேல்
வெற்றிக் கமலக் கரங்குவித் தேயின்று விண்ணினெழு
மற்றிப் பிறைத்தெய்வங் கன்னியர் யாரும் வணங்குவதே. ()

சுனைநயப்புரைத்தல்.

கடைக்கண் சிவந்தித ழொன்றே வெளுப்பக் கலவையினு
ளிடைக்கண் மெலிவு தருங்கொங்கை மேலது வேயழிய
விடைக்கண் விரும்பி யுறைவார் திருவெங்கை வெற்பிடத்திற்
றொடைக்கண் மலர்க்குழ லாய்சுனை யாதினுட் டோய்ந்தனையே.

சுனைவியந்துரைத்தல்.

ஒளியார் குமுதநல் வெள்ளாம்ப லாக வொழிவறுதண்
ணளியார் கருநெய்தல் வந்துசெந் தாமரை யாகச்செய்யி
லெளியா ரடியவர்க் கானார்தம் வெங்கையில் யாரொருவர்
குளியார் மதிநுத னீயா டியவக் குளிர்சுனையே. (சுக)

தகையணங்குறுத்தல்.

பண்ணாடு மின்சொ லுமைபாகர் வெங்கைப் பனிவரைமேல்
விண்ணா டிழிந்து வருந்தெய்வ மாது விளங்குறுமென்
கண்ணா டிருந்தபெண் ணின்னீழ லாகக் கருத்திடைநீ
யெண்ணா டிருந்துக வேலிவ டானெங்க ளேந்திழையே.(எ0)

(எ0) புணர்ச்சியினெய்திய வேற்றழகுசுட்டித் தலைவியைத் தெய்வமகளாக்க் கூறியவாறு, எண் ஊடு - எண்ணுதலில்.

நடுங்கநாட்டம்.

எதிராக் கவினுமை பங்காளர் வெங்கை யிறைவர்சடை
முதிராப் பிறையைந் தலைநாக மீன்ற முழுமணியின்
கதிராற் சிவந்தது போற்சேந்த கோட்டுக் களிற்றைமல
ருதிராக் கொடியனை யாயின்று நான்கண் டடைந்தனனே. ()

பேட்டவாயில்பெற்றிரவுவலியுறுத்தல்.

அருவா யுருவமு மாம்வெங்கை வாண ரரும்பதத்தைக்
குருவா லடைபவர் போலுயிர்ப் பாங்கியைக் கொண்டுமெல்லப்
பெருவா ரறநிமிர்ந் தோர்நூன் மருங்குற் பெரும்பழியை
வெருவா தெழுமுலைப் பெண்ணு ரமுதத்தை மேவுதுமே. ()

ஊர்வினுதல்.

வலைநடு வந்த விளங்கலை போனும் மணிவடந்தாழ்
முலைநடு வென்ன விடமற வேவந்து முட்டமிரு
மலைநடு வந்துநொந் தேனுரை யீர்நும் வளம்பதியா
தலைநடு வந்தநஞ் சுண்டபி ரான்வெங்கை யன்னவரே. (எங)

பெயர்வினுதல்.

ஊரான திங்குளை யீரா யினுமென் னுளங்குளிரச்
சீரார் திருவெங்கை மாநக ரார்தந் திருப்பெயர்போற்
பாரார் பருவங்கண் டேமறை யாகப் பகர்வதன்றே
பேரா யினுமுரை யீர்பிறை வாணுதற் பேதையரே. (எச)

கேடுதிவினுதல்.

பைங்காஞ் சனவரை வில்லாளர் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
செங்காந்த ளன்னமென் கைம்மட வீர்செங் குருதிபொங்க
வங்காந்த தன்பகு வாய்போல வேல்பட் டழுந்துபுண்ணோ
டிங்காம்பு னத்தயல் வந்ததுண் டோநல் விளங்களிறே. (எரு)

(எங) கலைபோல் நொந்தேனென இயையும்.
(எச) குளிர உரையீர் என்க.

ஒழிந்ததுவினுதல்.

விழித்தே மதனைப் பொடித்தார்செவ் வாம்பன் மிஞிறுவப்பச்
சுழித்தே னுமிழ்வயல் வெங்கையி லேகடற் ருேட்டலரை
யொழித்தே வருமட வீரளி யேனின் றுளம்வருந்த
மொழித்தே னிலாதசெதன் ருேவுங்கள் வாய்க்கு முதமலர்க்கே.

யாரேயிவர்மனத்தெண்ணம்யாதெனத்தேர்தல்.

ஊரேதென் பாரதை விட்டே யருகுவர் தும்முடைய
பேரேதென் பார்கரி கண்டதுண் டோவெனப் பேசிநின்று
வாரேறுகொங்கைக்குடநோக்குவார்வெங்கைவாணர்வெற்பி
லாரே யிவர்மனத் தெண்ணமென் னேயென் றறிந்திலமே. ()

எண்ணந்தெளிதல்.

ஊர்கேட் கவுநம் பெயர்கேட் கவுநின் றுழல்பனேக்கைக்
கார்கேட் கவும்வந் தவரோ யலரிவர் கன்னியுமை
சீர்கேட்கு மையர்தென் வெங்கையி லேயிவள் செய்யவிள
நீர்கேட்க வந்தவ ரோபற்று காம நெருப்பினுக்கே. (எஅ)

தலைவன்கையுறையேந்திவருதல்.

கொடையாளர்கையிற்பொருள்போற்சிறுமென்கொடிபுரையு
மிடையா ளிகுளை யுடனிருந் தாளினி யேதுகுறை [ன்
விடையா னிணையிலி வெங்கைப் பிரான்றன் விழிக்குடைந்தோ
படையான் மெலிந்தவெல் லாநெஞ்ச மேமுன் பகருதுமே. ()

தலைவனவ்வகைவினுதல்.

கானைக் கலையொன் றெனதம்பு பாயக் கலைமதியின்
மானைப் புணர வெழல்போல வேதுள்ளி வந்ததுண்டோ
வானைத் தலைமகற் பெற்றேன் திருவெங்கை யாவியிள
மீனைப் பொருதகன் ருள்வா ளிகலும் விழியவரோ. (அ0)

(எஎ) என்னேயென்பது இன்னதென்பதுபட நிற்குமொழி.

(அ0) கான் ஐ கலை - காட்டிலுள்ள அழகிய ஆண்மான்.

எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

மானக் கலைகளெட் டெட்டும்வல் லீர்கொன்றை வார்சடையிற்
கூனற் பிறைபுனை யெம்மான்றென் வெங்கைக் கொடிச்சியரே
மேனற் புனத்திற் கிளிபார்த் திதணி னிருப்பதன்றிக்
கானக் கலையைத் தனிபார்த் திருக்குங் கருத்திலமே. (அக)

இறைவனைநகுதல்.

தேனனை யாவரு மாமல ராலச் சிலைமதவேண்
மானனை யாரை வருத்துமென் பாரின்று மாந்தழையாற்
கூனனை யாமதி வார்சடை யார்வெங்கைக் குன்றில்விழி
மீனனை யாயிவ ரெய்தார் பெருங்கலை வீழ்ந்திடவே. (அஉ)

பாங்கி மதியினவரவர்மனக்கருத்துணர்தல்.

மான்வேட்ட மீதும் புனங்காவன் மீதினும் வைத்தமனந்
தான்வேட்ட காதன் மறைப்பவெல் லாமயன் முதையொடு
நான்வேட்ட செம்மலர்த் தாளான் றிருவெங்கை நாட்டிலிவர்
தேன்வேட்ட பூங்கண்க ளேயலர் தூற்றித் தெரிவிக்குமே. ()

பாங்கியிற்கூட்டம்.

தலைவனுட்கோள்சாற்றல்.

நற்றே மொழியுமை பங்கன் றிருவெங்கை நாடனையீர்
முற்றே றிழைமுலை மேனகை யாதியர் முற்றுநுங்கள்
குற்றேவல் செய்யு மடந்தைய ராகக் கொடுப்பனின்னே
சற்றே யருட்கடைக் கண்பார்த்தென் னுவியைத் தாங்குமினே.

(அஉ) எனதம்புபாயக் கலைதுள்ளிவந்நதெனத் தலைமகன் சாற்றியும்இவர் மாந்தழையால் எய்தாரெனப் பாங்கிபகர்ந்தது கையில் அம்பின்றித் தழைகொண்டு சார்ந்தமையினென்க.

(அங) எல்லாம் கண்களே தெரிவிக்கும் என்பது.

பாங்கிகுலமுறைகிளத்தல்.

பொய்ம்மே வரும்புனங் காவலர் யாங்கள் புனநடுவின்
வம்மே வுறுமது காப்பவ னீவளை சூழ்வதெம்மூர்
நம்மே லருள்வைத் தளிப்பார் திருவெங்கை நாட்டினுன்னூர்
கும்மேல் வரும்வளை செய்காட் டுவதொண் குலோத்துங்கனே.

தலைவன்றலைவிதன்னையுயர்த்தல்.

அலைமக ளன்ன விலங்கிலை வேற்க ணரிவைநல்லாய்
கலைமகள் வந்தனை செய்வெங்கை நாதற்குக் கைகொடுத்து
மலைமக ளண்ட முழுதாளி னுங்கண் மலையரையன்
றலைமக ணன்மைப் பெருமையை யாதென்று சாற்றுவனே. ()

பாங்கியறியாள்போன்றுவினுதல்.

இஞ்சிப் புரமொரு மூன்றெரித் தார்வெங்கை யீர்ம்பொழில்வாய்ப்
பஞ்சிற் சிறுதளிர் மெல்லடி மாதர் பலரினுந்தான்
வஞ்சித் தெமையெம் முடனே யிருப்பினும் வந்தனது
நெஞ்சிற் புகுந்து மறைந்தவள் யார்சொ னெடுந்தகையே. ()

இறையோனிறைவிதன்மையியம்பல்.

போதே முகமிளஞ் சேலே விழிபசும் பொன்னுனைத்த
சூதே முலைசெந் தளிரோ யடிகதிர்ச் சோதியொடு
வாதே புரியுந் திருமே னியர்வெங்கை மங்கையர்க்கு
மாதே யிடையொன்று மல்லாமற் பொய்யல்ல மற்றவையே.

பாங்கிதலைவியருமைசாற்றல்.

ஒறுத்துப்புரஞ்சுடுமெம்மான் திருவெங்கையூரின்மலர்லையாற்
பொறுத்துக்கொளும்பொனென் றெண்ணே லிராசிப்புதுத்துகறுத்துத்தழைத்தகுழலோடுகொங்கைக்கனத்தசெம்பொனிறுத்துக்கொளும்பொனன் றேவெளிதோசொனெடுந்தகையே.

(அ) பொய் - பொய்ப்பொருள்கள். புனநடுவின் வம்மே வுறும் அது - புவனம். கும்மேல்வரும்வளை - குவளை.

தலைவனின்றியமையாமையியம்பல்.

பொங்கூ ழொளிநிகர் வெங்கைபு ரோசர் பொருப்பிடத்தில்
வங்கூழ் வழங்கும் வியன்ஞாலந் தன்னில் வளர்ந்தெழுந்த
பைங்கூழ் புயலின் றமையாத வாறெனப் பாவைநல்லா
யிங்கூழ் தருமென் கொடியன்றி வாழ்தலின் றென்னுயிரே. ()

பாங்கி நின்குறைநீயேசென்றுரையென்றல்.

நீயே னுளங்குடி கொள்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
வீயேறு மென்குழடைத் தோளண்ண லேயயல் வேறொருவர்
போயே யுரைப்பின் மனமிரங் காளெங்கள் பூங்கொடிக்கு
நீயே வணங்கி மனமுளைந் தோதுக நின்குறையே. (கூக)

பாங்கியைத்தலைவன்பழித்தல்.

கல்லைக் குழைத்துப் பயின்றுள தாகிய கல்வியுடைத்
தில்லைப் பதியி னடமாடும் வெங்கைச் சிவனையல்லாற்
சொல்லைக் கொடுநின் மனநாங் குழைப்பத் துணிதலொரு
புல்லைக் கொடுதண் கடனீந்த வுன்னுதல் பூங்கொடியே. (கூஉ)

பாங்கிபேதைமையூட்டல்.

மானைக் கவர்வம் மழுவிலை யேல்வெங்கை வாணர்க்கந்த
வானைப் புணர்மதி கீள்வே மகப்படின் மானுக்கென்னுஞ்
சேனைக் குறவர் மகளா கியவித் திருந்திழையா
ளானைத் திறனுடை யாயறி யாளுன் னருந்துயரே. (கூங)

காதலன் றலைவி மூதறிவுடைமைமொழிதல்.

விடுத்த மயலுடை யெம்மான் றிருவெங்கை வெற்பணங்கே[த்
யெடுத்தவிடைமுறிக்குங்கொங்கையேயன் றியென்னையெய்ய

(கூ0) ஊழ் ஒளி - வெயிலைவிரிக்குஞ் சூரியன்.

(கூங) வெங்கை வாணர்க்கு மழு இலையேல் கவர்வம்; அக ப்படின் அதிலுள்ள மான்பொருட்டு மதி கீள்வேம் என்க.

(கூச) கொங்கையே அறியாமையறிந்த தென்றது இடை வருத்தம் நோக்காமையின் என்க.

தொடுத்த குவளைக் கணைவாங்கி வின்மதன் றூணியிட
வடுத்த கடைக்கண்வைத் தாரறி யாமை யறிந்திலரோ. (கூச)

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சிமுறையுறக்கூறல்.

மருவீர வெண்மதி வேணிப் பிரான்வெங்கை வான்பொழில்வா
யிருவீரு மொத்துப் புணர்ந்தாற் பயநுமக் கென்னையொன்னார்
பொருவீர வாள்விழிக் காப்பதி னாயிரம் பொய்யுரைத்து
வருவீ ரறிந்திலி ரேயுல கோதும் வழக்குரையே. (கூரு)

தன்னிலைதலைவன்சாற்றல்.

மண்ணைக்கொண் டுண்ட பெருமான் றொழும்வெங்கை வாணர்வெற்பிற், பண்ணைக்கொண் டுற்ற மொழியா யுனையன் றிப் பாரமுலைப், பெண்ணைக்கொண் டின்பம் பெறநான் விரும்பப் பெறிலதுதான், கண்ணைக்கொண் டன்றி வழிதா னடப்பக் கருதுதலே. (கூசு)

பாங்கியுலகியலுரைத்தல்.

வெண்டாம ரைமுளைப் பாலிகை வாளர விந்தச்செந்தீக்
கொண்டாவி யிற்சங்க மார்ப்பக் குவளை மணம்புணர்ந்து
வண்டாடு நல்லிய லூரவெம் மான்வெங்கை மாதினைநீ
கண்டாசைப்பட்டனையேல்வரைந்தேகொள்கடைப்பிடித்தே.()

தலைமகன்மறுத்தல்.

தாமக் குழலை வரைந்துகொண் டேவெங்கைத் தாணுவெற்பிற்
காமக் கனலைத் தணிப்பாயென் றோதிய காரிகைநீ
காமக் கிணறகழ்ந் தங்கீர் கொடுநன் னகரிற்பற்றி
வேமக் கனலை யவிப்பாயென் பார்களின் வேறல்லையே. (கூஅ)

பாங்கியச்சுறுத்தல்.

பால்கொண்ட வித்தி யெனவே யுடல்வடுப் பட்டவெமர்
வேல்கொண்ட தம்முடற்புண்ணிலிட்டேவளைவேனிமிர்ப்பார்

(கூரு) உலகவழக்குரை - பொய்சொன்னவாய்க்குப் போசனமுங் கிட்டாதென்பது. (கூஎ) கண்டாதியன சிலேடை.

சேல்கொண்ட கண்ணி யிடத்தார் திருவெங்கைச் சேயிழைக்கு
மால்கொண்டு நின்றழ லேல்விரைந் தேகுக மன்னவனே. ()

தலைவன்கையுறைபுகழ்தல்.

கொண்டலங் கண்டர் திருவெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பிற்
றண்டளிர் வென்றசெந் தாண்மட வீர்நுந் தடமுலையா
முண்டக மென்முகை மேல்வாழ வூசி முனையினின்று
வண்டவஞ் செய்திங்கு வந்தகண் டீரிம் மணிவடமே. (க00)

பாங்கிகையுறைமறுத்தல்.

மல்லார்க்குந்தோளண்ணலேவெங்கைவாணர்வரையிற்பெண்க
ளெல்லார்க்கும் வந்த விடைபோல்வ தன்றிங் கிவட்கன்றியே
வில்லார்க்குநின்னணிகொங்கையிற்காணிலெம்வேடரொன்னும்
பொல்லார்க்கு றங்கும் புலிவா யிடறுதல் போன்றிடுமே. ()

ஆற்றநெஞ்சினேடவன்புலத்தல்.

பாமாலை கொண்ட திருவெங்கை வாணர் பனிவரைமேன்
மாமாலை நண்ணிய வென்னெஞ்ச மேயிவ் வரியளிக
டாமாலை மென்குழ லார்தமை வேண்டினஞ் தாண்முறித்த
பூமாலை யேறுங்கொ லோவவர் வார்முலைப் பொற்குன்றமே.

பாங்கியாற்றுவித்தகற்றல்.

ஆனுக் களித்த கொடியாளர் வெங்கை யணிநகராய்
பானுக் களித்து வருங்காலை நீவரிற் பைந்தொடிக்கைத்
தேனுக் களிக்கு மலர்த்தொடை வார்குழற் றேமொழியெம்
மானுக் களித்துக் கலையாக் குவனுன்கை வண்டழையே. (க0ரு)

இரந்துதுறைபெறதுவருந்தியகிழவோன்
மடலேபொருளெனமதித்தல்.

எண்ணைவிட் டோங்கும் புகழாளர் வெங்கை யிமையவெற்பில்
விண்ணைவிட் டெய்து மிவட்டரு வாயென மேவியுழும்

(க0௨) தாள்முறித்தல் - (கனத்தால் இடைவருந்தாவாறு) காம்பு களைதல். தாள்முறிந்த என்றும்பாடம்.

பண்ணைவிட் டேர்தொறும் புக்கிரப் பாரிற் பசியமடற்[மையே.
பெண்ணைவிட் டோர்பெண்ணை நாம்வேண்டி நிற்பது பேதை

பாங்கிக் குலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

வாமத் துமைமகிழ் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
றாமக் குவிமென் முலைமட்டு வார்குழற் றையனல்லாய்
நாமக் கடலைக் கலமிவர்ந் தேறுவர் நானிலத்தோர்
காமக் கடலை மடன்மா விவர்ந்து கடப்பர்களே. (கO௫)

அதனைத்தன்மேல்வைத்துச்சாற்றல்.

பாவாக்கி யைப்பெண் பனையாக வான்பனை பாட்டருளுந்
தேவாக்கி யாளுந் திருவெங்கை வாணரிற் றேர்ந்தெருக்கம்
பூவாக்கி மாலை யணிந்துபொன் னேயொரு பொற்பனையை
மாவாக்கி நாளையும் மூர்நடு வீதி வருகுவனே. (கO௬)

பாங்கி தலைமகளவயவத்தருமைசாற்றல்.

மந்தா கினியணி வேணிப்பி ரான்வெங்கை மன்னவநீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூனுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினு
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே. (கO௭)

தலைமகன்றன்னைத்தானேபுகழ்தல்.

ஐயா னனமுடை யார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
பொய்யா விளமுலை மங்கைநல் லாரிடை பொய்யென்றதை

(கO௬) பாவாக்கி - பாவையருளும் வாக்கினர்; (ஆளுடை யபிள்ளையார்.) ஆண்பனை பெண்பனையாக என்க.

(கO௭) மணிமேகலை நூல்-மணிகள்கோத்த மேகலையணிந்த நூல்போலும் இடை; மணிமேகலையென்னும் நூல். சிந்தாமணி - குன்றுத கண்மணி; சிந்தாமணியென்னும்நூல். திருக்கோவை - அழகியகண்ணை, திருக்கோவையென்னும்நூல். கோ - கண். உரை - வார்த்தை; மேற்படி சிந்தாமணி திருக்கோவைகளின் உரை என்றிங்ஙனங்கொள்க.

மெய்யாகச் சாதித் தெழுதா விடிற்புகழ் வேண்டியயான்
கையா லெடுத்தது தூரிகை யேயன்று காரிகையே. (சoஅ)

பாங்கியருளியல்கிளத்தல்.

வென்றிப் படைநன் மழுவுடை யார்திரு வெங்கையிலே
குன்றிற் பொலியுங் குவிமுலை யாளொடு கூடவெண்ணி
நின்றிப் படிதளர் வேலண்ண லேயென்று நீக்கமற
வன்றிற் பெடையொடு வாழ்வதன் றோபனை யாவதுவே. ()

பாங்கி கோண்டுநிலைகூறல்.

மூலத் தனிமுத லானூர் திருவெங்கை மொய்வனையாய்
நீலத் தடங்கண்ணி னுட்குன் குறைசொல நேர்ந்திலளேற்
கோலத் தளிரியன் மாதின் கருங்கட் குடங்கவரத்
தாலத் திவர்க நினையாவர் பின்னைத் தடுப்பவரோ. (கக0)

தலைவியிளைமைத்தன்மைபாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்.

பொடிக்கின்ற கொங்கை யிடைவருத் தாமுனம் பூவிரவி
முடிக்கின்ற கங்குல் களம்வருத் தாமுன முத்தலைவேற்
பிடிக்கின்ற வங்கையர் வெங்கையி லேயிளம் பெண்ணினுக்கா
வடிக்கின்றவேலண்ண லேயென்கொலோசொல்வருந்துவதே.

தலைவன்றலைவிவருத்தியவண்ணமுரைத்தல்.

கருவுக்கு மாமருந் தானூர்தென் வெங்கைக் கனகவெற்பிற்
பொருவுக்கு மாறொன்றி லாதெழுந் தோங்கிய பூண்முலையாய்
திருவுக்கு மாலைத் தருமெழில் கூர்நுந் திருந்திழைக்கு
மருவுக்கு வாசனை போல்வந்த தாலென்னை வாட்டுவதே. ()

பாங்கிசெவ்வியருமைசெப்பல்.

கிளிக்குஞ் சுவையமு தூட்டாளக் கிள்ளைசொற் கேட்டுவவான்
குளிக்குஞ் சுனையிற் குளியாள் சிலம்பெதிர் கூவுகிலா

(கக0) கருங்கட்குடம் - கரிய சூசுகத்தையுடைய குடம்போலுந்தனம்; கரிய கள்ளையுடைய குடம் என்க.

(ககக) பொடித்தல் - அரும்புதல்.

ளிக்குந் தொழிலுடை யார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
றுளிக்குஞ்செந்தேன்மலர்த்தாராயவட்கென்ன சொல்லுவனே.

தலைவன்செவ்வியெளிமைசெப்பல்.

தேன்வந்தகொன்றைச்சடையாளர்வெங்கைச்செழுஞ்சிலம்பிற்
கான்வந்த வேரிப் புனற்கோர் சிறுவழி காட்டுதல்போல்
யான்வந்த வாறு சிறிதுணைத் தாலிடை யீடின்றியே
தான்வந்துகுங்குமக்கொங்கைகளாரத்தழீஇக்கொளுமே. ()

பாங்கி யென்னைமறைத்தபினெளிதெனநகுதல்.

குற்று லமுந்தென் றிருவால வாயுங் குடியிருப்புப்
பெற்றூர் பவர்திரு வெங்கையி லேயெங்கள் பெண்ணணங்கின்
முற்று முலையை யெனைமறைத் தின்ப முயங்குறுதல்
கற்று வினைமறைத் தேயதன் பாலைக் கறப்பதுவே. (ககரு)

அந்நகைபொறாஅதவன்புலம்பல்.

தடாது விளங்கொளி யானூர் திருவெங்கைத் தையனல்லாய்
படாது வளர்முலை யால்வரு நோயைப் பரிகரித்து
விடாது நகைசெய் திகழ்வ தளற்றில் விழுந்தவனா
யெடாது மரும முருவச்செவ் வேல்கொண் டெறிவதுவே. ()

பாங்கி தலைவனைத்தேற்றல்.

தொடர்ந்தாளும் வெங்கைப் பழமலை வாணரச் சுந்தரர்சொற்
கடந்தாலு மென்சொற் கடவாள் வரிச்செங் கயன்மருட்டும்
விடந்தா ழயிற்கண் மடமான் றருமயல் வெள்ளத்திலே
கிடந்தா குலமுற்றி டேல்விடு வாயுன் கிலேசத்தையே. (ககஎ)

பாங்கிகையுறையேற்றல்.

ஏக நிலைத்த வுமைபாகன் வெங்கை யிமையவெற்பின்
மாக நிலத்தி லரீதாய வின்பம் வளர்ந்தெழுமே

(ககஅ) நில பிறை - நிலவைப்பரப்பும் பிறை. தழை இட்டால் வளர்ந்தெழும் என்க.

பாக நிலப்பிறை வாணுத லாடன் பரவையல்குற்
போக நிலத்திலிட் டாலைய னேயுன்கைப் பூந்தழையே. (கசஅ)

கிழவோனாற்றல்.

வன்மொழி போல வுரைத்தவெல் லாமிந்த மங்கைநல்லா
ளின்மொழி யேமனத் தன்புவி டாம விசைத்தமையான் [து
மென்மொழிவாய்மைத்திருத்தொண்டர்தாமுனம்விட்டெறிந்
கன்மொழிமாமலரன்றோதிருவெங்கைக்கண்ணுதற்கே. (கசக)

இறைவன்றனக்குக்குறைநேர்பாங்கி யிறைவிக்கவன்குறையுணர்த்தல்.

வத்திர மைந்துடை யார்வெங்கை வாணர் வரையணங்கைப்
பத்திரங் கொண்டருச் சித்தே வரங்கொளும் பான்மையரை
யொத்திரங் குள்ள மொடுபூந் தழைக்கை யொருவரின்று
சித்திர மொன்றனை யாயடைந் தார்நந் திருப்புனத்தே. (கடு0)

இறைவி யறியாள்போன்றுகுறியாள்கூறல்.

வேலுக்கு மம்புக்கு மாறுகொண் டோடும் விழிமடவாய்
மாலுக்கு நன்மனை யாண்மனை யாகி வழங்கும்வல்ல
கோலுக்கு வல்லவண் ணமலை யார்கட்டு கோயிலகப்
பாலுக்கு வந்தது கண்டாய்நம் வெங்கைப் பழமலையே. (கடுக)

(கடுக) திருமகளுக்கு உறைவிடமாகி யாண்டும் பரவும் வல்லகோலாதிபத்தியத்திற்குத் தகுதிபூண்ட அண்ணாமலைரெட்டியாரென்னும் அரசரமைத்த ஆலயமூலஸ்தானத்திற்குப் பழமலைநாதரெழுந்தருளினர் என்னும் இது, தலைவி நாணல் நேரோ உடன்பாடுகூறாது குறிப்பாற் கூறியவாறும். இதனுள்ளுறை:—அவரன்புகாரணமாகப் பழமலைநாத ரெழுந்தருளியர்க்குத் தலைவரும் எனதன்புகாரணமாக அகப்பகுதிநாடிப் போந்தனரென்பது. அகப்பகுதி - அகத்தேநிகழும் காம இன்பத்திறம். வல்லகோலதிபதியென்பது. அண்ணாமலைரெட்டியார் பரம்பரைக்குரிய பட்டப்பெயர். இவராலயம்வகுத்தது வெங்கையுலாவிற்காண்க.

பாங்கியிறையோற்கண்டமைபகர்தல்.

போனையும்வேளையுமாற்றிதன்வெங்கையிற்போதக்கண்டேன்
வானையுங் கீள்பெருங் கொங்கையின் மேன்மனம் வைத்திரு
கானையுஞ் சீறு மலர்க்குழ லாய்கரி யுங்கிரியும் [ண்ட
பேனையுஞ் சேனையுங் கேட்டுமுன் போந்த பெருந்தகையே. ()

பாங்கியைத்தலைவிமறைத்தல்.

நாரண னுன்முகன் காணுர் சதானந்தர் ஞானபரி
பூரணர் வெங்கைப் பழமலை வாணர் பொருப்பின்மலர்த்
தாரணி வார்குழ லாய்சிந்தை கூறத் தகாதுகண்டாய்
காரண மின்றிக் கலுழ்வா ரொருவனைக் கண்டுகொண்டே. ()

பாங்கி யென்னைமறைப்பதேன்னெனத்தழால்.

மேலிலை யென்ன வுயர்ந்தார் திருவெங்கை வெற்பிலுள
மாலிலை யென்ன வெனைமறைத் தாய்திரு மாலுறங்கு
மாலிலை யன்ன வயிற்றணங் கேயருந் தாய்க்கொளித்த
சூலிலை நெஞ்சறி யாவஞ் சகமிலைச் சொல்லுதற்கே. (கஉச)

பாங்கிகையுறைபுகழ்தல்.

நீனை யணியுந் திருச்சடை யார்வெங்கை நித்தர்வெற்பிற்
ருனை யணியு மதன்றேர்கண் டம்ம தழைத்ததுகாண்
வானை யணியு முகிண்முலை யாயணி வாய்த்தவல்குற்
றேனை யணியுந் தகுதிய தாமிந்தச் செந்தழையே. (கஉரு)

தோழிகிழவோன்றுயர்நிலைகிளத்தல்.

வளங்கனி வெங்கைப் பழமலை வாணர் வரையினவ
ருளங்கனி வெண்மருப் போர்மத யானை யொளிர்நுதலாய்
களங்கனி யன்ன மடப்பிடி வாயிற் கனிந்துவிழும்
விளங்கனி நல்கக்கண் டானுாஃ துண்ணும் விளங்கனியே. ()

(௨உ) மாற்றி - போக்குதலையுடையபெருமான்.
(கஉகு) வரையினவர் ஆறுசொன் இலையும்.

மறுத்தற்கருமைமாட்டல்.

நந்தா வொளியர் திருவெங்கை நாட்டி னமக்களிப்பச்
சந்தா டவியு ளிறைவர்கொய் யாப்பைந் தழையுமில்லை
மூந்தா வவர்க்கெதிர் நானுரை யாப்பொய்ம் மொழியுமில்லை
வந்தா லினியெனக் கில்லைபெண் ணேயொரு வார்த்தையுமே.

தலைவன் குறிப்புவேறாகநேரிப்படக்கூறல்.

போருடை யானுடையார்வெங்கைவாணர்பொருப்பின்மணித்
தேருடை யார்கருத் தேதோ வறிந்திலந் தேமொழியா
யாருடை யானினும் வேம்புடை யானினு மையபனைத்
தாருடை யானல னுமதி மானெனச் சாற்றினரோ. (சஉஅ)

தலைவியையழனிதல்.

மறியே றியகைத் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேற்
சிறியேனம் மெய்க ளிரண்டினும் வாழ்ந்திடுஞ் செய்யவுயி
ரெறியே ரயில்விழி யாயின்று காறு மிரண்டென்பதை
யறியே னறிந்தன னேனுரை யேனிவ் வடாதனவே. (சஉகூ)

தலைவிபாங்கியையழனிதல்.

நாட்டு மலிபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் நயந்துகதி
காட்டு மமல ரருளான்முன் றெய்வங் கடைப்பிடித்துக்
கூட்டு மொருவரைத் தானே நடுநின்று கூட்டுதல்போ
லீட்டு மொழிகள் பலபகர்ந் தாளிவட் கென்சொல்வதே. ()

தலைவிகையுறையேற்றல்.

பலர்செய்த மென்றுதி யாயினுங் கொச்சையம் பாலன்முதற்
சிலர்செய்த வின்றமி ழிச்சையி னுர்திரு வெங்கையன்ன
வலர்செய்து நிற்பதொன் றுயினு மாக வனங்கனெய்யு
மலர்செய்த நோய்மருந் தாமாயி னல்குக மாந்தழையே. ()

(சஉஅ) சேரனை மதிமானென்றது மடலேறுதற்குரிய பனை மாலையைத் தனக்குரித்தாகக் கொண்டமையின் என்க.

(கநக) பலர்செய்த - பலர்செய்தனவும்.

இறைவிதையுறையேற்றமைபாங்கி யிறைவற்குணர்த்தல்.

இரைத்துப் பொருசங்கை வேணியர் வெங்கையிறைதழையென்
றுரைத்துக் கொடுத்தலு மோடிவர் தேற்ற துயிர்த்துமுத்த
நிரைத்துக் கிடக்கு முலேமே லழுத்தின ணேரிழைதா
னைாத்துக் குடித்தில ளன்பசெய் யாததுமவ்வளவே. (௬௨)

பாங்கிதலேமகற்குத்குறியிடங்கூறல்.

அகலி லிருக்குஞ் சுடரென வெங்கை யகத்திருக்கும்
புகலி லிருக்கும் பொருளனை யார்தம் பொருப்பருகே
யிகலி லிருக்குங் கதிர்வே லிறைவ விரவுகடும்
பகலி லிருக்கும் பொழில்பகல் யாங்கள் பயிலிடமே. (௬௩)

பாங்கி குறியிடத்திறைவியைக்கொண்டுசேறல்.

புணர்பூத்த வார்முலே யாய்மலர் தாங்கொய்யப் போதுவமக்
தணர்பூத்த சொன்மலர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பி
லிணர்பூத்த கட்கவர் வண்டிசை கூரு மிளங்கொடிப்பெண்
டுணர்பூத்த கொம்பர்க் கொழுநனெ டாடிய சோலையிலே. ()

குறியிடத்துய்த்துநீங்கல்.

மானே நின் கண்ணிகல் பெற்றுள வாவி மருவலரை
யானே யளியினம் பின்றொடர்ந் தார்ப்பக்கொண் டிங்குறுவே
ளுனே றுடையர் திருவெங்கை வாண ரருண்முருகன்
றேனே முறுமயி லாடல்கண் டேநிற்க தண்பொழிற்கே. ()

---

(௬௪) கொடியாகியபெண் கொம்பராகியகணவனெடு ஆடிய எனவும், கொடிபோலும்பெண்ணே கொம்பர்போலுங் கணவனெடு நீ கூடுதலேச்செய்ய எனவும் கொள்க.

(௬௫) மருவலர் - மணமலர், பகைவர். அளியினம் - வண்டினம், அன்புடைச்சுற்றம். ஆர்ப்ப - முழங்க, கூவ. முருகக்கடவுள் களிப்புறும் மயிலாடலே நோக்கி நிற்கவெனவும், முருகக்கடவுள்போலுந் தலேவர் காதலிக்கும் மயில்போல்பவளே நீ அத்தலேவரோடு கூடுதலேச்செய்துநிற்க வெனவும் கொள்க.

இறையோனிடத்தேதீர்ப்படுதல்.

இயலோடு மல்குந் திருவெங்கை வாண ரிமையவெற்பிற்
கயலோடு வள்ளைக் கொடியோடு மோர்பைங் கமுகணங்கும்
புயலோடு நல்லிள நீரோடு நின்று புடைபெயருஞ்
செயலோடு நிற்பவிங் கின்றுகண் டேனொரு தீங்கரும்பே. ()

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

மற்றின்ப முண்டென்ப தன்று லிவடர வந்தவின்பஞ்
சிற்றின்ப மென்பது தென்வெங்கை வாணர் திருநடன
முற்றின்பஞ் செய்யுஞ் சிதாகாசந் தன்னை யுணர்வுடைமை
பெற்றின்ப மெய்தினர் சொல்வர்சிற் றம்பலப் பேர்புனைந்தே.

புகழ்தல்.

வெங்கைப் பழமலை யெம்மா னுழையும் விளங்குமவன்
பங்கைப் பெறுமுமை செங்கா வியுமவள் பாலனொரு
செங்கைக் கதிர்வடி வேலுந் தரிப்பது செப்பிலிந்த
கொங்கைக் குடமுடை யாள்விழி காட்டுங் குறிப்பதுவே. ()

தலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தல்.

நீயாவி வந்தளித் தாய்தமி யேற்கு நிலாமலினிப்
போயாவி நல்கிநிற் காணு தலமரும் பூவையர்க்கு
மாயாவி னேதர் திருவெங்கை வாணர் வரையினெதிர்
கூயாவி மென்மலர் கொய்துநின் றுடுக கோமளமே. (௯௬௯)

பாங்கிதலைவியைச்சார்ந்துகையுறைகாட்டல்.

நஞ்ச மமுதுசெய் வெங்கைபு ரேசர்நன் னுடனையா
யஞ்ச முறவளி யெல்லா மடக்கி யமுதவொளி

(௯௭எ) சிற்றம்பலமென்பது அதனின்மிக்கதொரு பேரம்பலமுண்டென்பது குறியாது ஞான அம்பலமெனக் கொள்ளக் கிடப்பதுபோன்று, சிற்றின்பமென்பதும் அதனின்மிக்கதொரு பேரின்பம் உண்டென்பதுகுறியாது ஞானவின்பமெனக் கொள்ளக்கிடந்ததென்பது. சிதாகாசந்தன்னைப் புனைந்து சொல்வரென இயையும். சித் - சிற்றெனத்திரிந்தது.

விஞ்சு மதிகண் டிதழ்மூடி யோசம் விளைத்ததனாற்
கஞ்ச மிதுமுக சாரூபம் பெற்றது கைக்கொள்கவே. (௧௪0)

தலைவியைப்பாங்கிற் கூட்டல்.

கங்கை விழியு முகமுஞ்செவ் வாயுங் கரந்துமைக்குச்
செங்க யலுஞ்செங் கமலமு மாம்பலுஞ் செப்புமவர்
வெங்கை யனைய விலங்கிலை வேற்கண் விளங்கிழையாய்
மங்கை யரையடைந் தம்மனை யாடுக வந்தருளே. (௧௪௧)

நீங்கித்தலைவற்கோம்படைசாற்றல்.

பிறவா வடிவன் றிருவெங்கை மேவும் பிரானொடுபோ
யுறவா ருயிருற வேயாக்குஞ் சத்தியை யொப்பவின்று
குறவாணர் தங்கண் மடமாதை நின்னொடு கூட்டுமெனை
மறவா திருமன் னவாவிது வேநல் வரமெனக்கே. (௧௪௨)

உலகியன்மேம்பட விருந்துவிலக்கல்.

மாயற் கரியர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமே
லீயற் பொரியுங் குறும்பூழ்க் குழம்புட னேனமெல்லூன்
றீயற் கறியுந் தினைமூ ரலுமெஞ் சிறுகுடில்வாய்
நேயத் திவண்மிசைந் தேகிலென் னுகு நெடுந்தகையே. ()

விருந்திறைவிரும்பல்.

நானக் களப முலையீ ரெனக்கு நவில்வதென்னீர்
வானத் தவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்வெங்கை வாணர்க்குங்கள்
கானக் குறவ ரிறைமகன் றன்முனங் கல்லையிற்பெய்
யேனத் தசைக்கறி யன்றோ மிகவு மினியதுவே. (௧௪௪)

---

(௧௪0) அன்னம் வண்டு ஆகியவிவற்றின் உறவு முற்றும் விடுத்து மதியைநோக்கி இதழ்களைக்குவித்து எனக் கஞ்சத்திற்கும், அம்சமந்திரம் உச்சரித்தலமைய வாயுமுற்றமடக்கி அமுதப்பெருக்கொடுகூடிய சந்திரனை அகத்தேநோக்கிக்கொண்டு கண்ணிமைகளை மூடியென யோகிகட்கும் கொள்க.

பகற்குறி.

கிழவோன்பிரிந்துழிக்கிழத்திமாலையம்
பொழுதுகண்டிரங்கல்.

நந்தா மதுகைப் பழமலை யார்வெங்லக நாடனையாய்
வந்தாவி யம்புயம் வாட்டுமுன் ஞளிலம் மாலையன்று
சிந்தா குலமுற வேதனித் தாளைச் செறுக்குமதன்
செந்தா மரையை மலர்த்துமிம் மாலைச் சிறுபொழுதே. ()

பாங்கிபுலம்பல்.

அருந்தா விடமு மருந்தியவ் வானவ ராருயிரைத்
தருந்தாரு வெங்கையி லெவ்வகை யானுந் தனைத்தப்பியே
யிருந்தாலு மாவி கவர்வான் மதிப்பிள்ளை யின்றுவைக்கும்
பெருந்தாப மாலைக் கிவளென்கொ லோபிழை செய்ததுவே. ()

தலைவனீடத்தலைவிவருந்தல்.

கருமுன் படுந்துயர் தீர்ப்பார்நற் கட்செவிக் கங்கணவீ
ரிருமுன் கரமுடை யார்வெங்கை வாண ரிமையவெற்பி
லருமுன் மணியும் புனைபூந் துகிலுங்கொண் டாயவெள்ளம்
வருமுன்வந் தாரிலை யேயணை கோலநம் மன்னவரோ. (கசஎ)

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

புணர்ந்தாருள் வெங்கை புரநாதர் பாகம் புணர்ந்தநறு
மணந்தாழ் குழலுமை மங்கையல் லாமன் மகிழ்நர்தமைத்
துணந்தா ரமைகிலர் நீதரி யாமற் றளர்ந்தனையேற்
பணந்தா ழகலல்கு லாய்நகு வார்நினைப் பார்த்தவரோ. (கசஅ)

தலைவிமுன்னிலைப்புறமொழிமொழிதல்.

உரையாத முன்ன முணர்வார் தமக்கன்றி யுற்றதன்னோய்
வரையாம லுள்ளவெல் லாமுரைத் தாலு மதித்துமனங்

(கசஎ) கருமுன் - கருவில்; முன் - ஏழனுருபு.
ஆயவெள்ளம் அணைகோல என்பன சிலேஷை.

கரையாத வர்கட் குரைப்பதில் வெங்கைக் கடவுளுண்ட
திரையால முண்டுயிர் நீத்தாலு நன்று தெரிந்தவர்க்கே.(கசகூ)

பாங்கியோடுபகர்தல்.

வன்பந் தகனை யழைக்குநஞ் சுணின் மறைப்பவர்போன்
முன்பந் தனையிலர் வெங்கையின் மேவி முயங்குறுபே
ரின்பந் தருமவ ரவ்வின்ப மூடுற வின்றுபிரி
துன்பங் கலந்தளித் தாரதிந் தேனிலைத் தூமொழியே.(கருo)

பாங்கியச்சுறுத்தல்.

சுனைக்காவி யன்ன விழிநீ புனத்திற் சுகங்கடியா
துனைக்காதல் செய்தவர் தம்பொருட் டாக வுலைதல்கண்டு
வினைக்கா டெறியு மழுவார் திருவெங்கை வெற்பிலன்னை
தினைக்காவன்மற்றொருவர்க்களித்தாலென்னைசெய்குவையே.

நீங்கற்கருமைதலைவிநினைந்திரங்கல்.

தம்மா வியுந்தந் தலைவரும் வேறு தருமவரே
யம்மா வுலகிற் பிரிந்திருப் பாரளி மூசுமதக்
கைம்மா வுரியர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பி
லெம்மா வியேயவ ரென்றூற் பிரிகுவ தெவ்வண்ணமே. ()

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றல்.

கடிக்குங் கரும்பு மதவேள் சிலையவன் கைப்பகழி
முடிக்குங் கடிமல ராமினிக் கேள்வெம் முயலகன்மே
னடிக்குங் கமல பதத்தார் திருவெங்கை நாடனையாய்
வடிக்குஞ் சுடரிலை வேலன்பர் தேரின் மணிக்குரலே. (கருரு)

சிறைப்புறமாகச்சேறிப்பறிவுறுத்தல்.

தழலாற் கடிய வளியே நறுமென் றழைகள்கொய்யக்
கழலார்ப் புறுமென் பதத்தார் புனத்தினுங் காவகத்துஞ்

(கருo) அந்தகனை அழைக்கும் வன்புநஞ்சு என்க. முன் பந்தனை இலர் - அநாதிமலமுத்தர்.

(கருரு) மணிக்குரல் இப்பொழுதுகேள்; கேட்கின் சிலை கரும்பாம், பகழி மலராம் என்பது. (கருச) தழல் - கவண்.

சுழலாத் திரியுங் இளிகா ளினிவெங்கைச் சோதிவெற்பி
னிழலாற் பொலிந்த விளம்பொழிற் கேயிரு நெஞ்சுவந்தே. ()

முன்னிலைப்புறமொழிமொழிந்தறிவுறுத்தல்.

தொண்டாவெமையுடையான்வெங்கைசூழிளஞ்சோலையிற்பூந்
தண்டா தளவு மளிகா ளுமக்குத் தகாதுகண்டீர்
கண்டா ளினைந்துபின் காணுத போதெங் களைமறக்கும்
வண்டா ரிறைவ ரொடுகூடி யெம்மை மறப்பதுவே. (௧௫௫)

முன்னின்றுணர்த்தல்.

நனைகாத்த பூமட வார்விழி யாக நயந்தருளங்
கனைகாத்த பாகர்தம் வெங்கையி லேவண்டு காவிமலர்ச்
சுனைகாத்த வெற்பெமர் வேலண்ண லேயிச் சுகங்கடிந்து
தினைகாத்த வெம்மைத் துயர்புகக் காப்பர் செறித்தினியே. ()

முன்னின்றுணர்த்தியோம்படைசாற்றல்.

அந்திப் பொழுதிற் பெடைதா மரையு ளகப்படநோம்
புந்திச் சுரும்பு கதிர்வருங் காறும் புறந்திரியு
நந்திக் கொடிவலங் கொண்டோன் றிருவெங்கை நாட்டிறைவ
சிந்தித் தெமைமற வாதிரு நீநின் றிருவுளத்தே. (௧௫௭)

கிழவோன் றஞ்சம்பெறநுநெஞ்சொடுகிளத்தல்.

தூற்றிக் கடிமலர்ப் பைந்தேன் கவர்ந்து சுரும்பினங்க
ளேற்றிக் குவடுற வைத்தாங் கிதனி னிருந்தவரை
நீற்றிற் றிகழ்வடி வார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
போற்றிக் குறவர்வைத் தான்மன மேயென் புரிகுவமே. ()

---

(௧௫௬) பூமடவார் - கலைமகளும் திருமகளும்; இவ்விருவரை யும் விழியாகக்கொண்டமைபற்றியே காமாக்ஷியென வழங்கு வர். கா-கலைமகள்; மா-திருமகள்; அக்ஷி-அக்ஷமாகவுடையவள்.

(௧௫௭) அச்சுரும்புபோற்சூழ்ந்து காக்கவேண்டும் என்பது.

பகற்குறியிடையீடு.

இறைவனைப்பாங்கி தறிவால்விலக்கல்.

கானக் குறவர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பி
லேனக் குரலரி வான்குறித் தாரன்னை யென்பவளு
மானக் கயல்விழி யாள்குர லீர வருவதுபோற்
றேனக் கலர்தொடை யாய்வரு வாளித் தினைப்புனத்தே. ()

இறைவியைத்தறிவால்விலக்கல்.

மாடுண்ட வீரப் பிறையார்தென் வெங்கை வரையினிலுன்
சேடுண்ட கொங்கைப் பசலைகண் டேதினைக் காப்பயிர்த்துத்
தோடுண்ட காதுடை யாயன்னை தானுந் துணிந்திலளீ
யோடுண்ட கூழென வேமறு காநிற்கு முள்ளமுமே. (கசுo)

இறைமகளாடிடநோக்கியழுங்கல்.

நீடுந் தினையிற் கிளிநோக் குதலென நின்றுநம்மோ
டாடுந் தலைவர் வரனேக் கிதனு மவருடனே
கூடுந் தொழின்மறைக் குஞ்சுனை யோடலர் கொய்யுமலர்க்
காடும் பிரிவுறச் செய்வதென் னேவெங்கைக் கண்ணுதலே. ()

பாங்கி யாடிடம்விடுத்துக்கொண்டகறல்.

வயிரோ சனனுக் குலகீந் தவர்வெங்கை மன்னனுக்குப்
பயிரோ டுறவற நீத்தாளென் றெண்ணிப் பழுதுரையல்
செயிரோ சிறிது மிலாக்கிளி காடன் சிறுகுடிலுக்
குயிரோ டரிவை நடந்துசென் றாளென் றுரைமின்களே. ()

பின்னு ணெடுந்தகைதறிவயினீடுசேன்றிரங்கல்.

தன்னோ டிருந்த பொழுதிளஞ் சோலைசெய் தன்மைகண் டேற்
கன்னோ தனியிருந் தாற்செய்யு மாறு மறிவிக்கவோ

(கசுo) மாளுதல் - கலைகுறைதல்.
(கசுஉ) வைரோசனன் - வாணாசுரன்.

மின்னோ வெனகின் றவிர்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பி
லென்னோ வறிந்தருள் செய்வான் வராம விருந்ததுவே. ()

வறுங்களநாடிமறுகல்.

பெறுங்கள நஞ்ச முடையா ரடியவர் பிள்ளைதனை
யறுங்கள மென்னு மொருவெங்கை வாண ரணிவரைமே
னறுங்கள வன்ன குழனீங்க மங்கல நாணிழந்த
வறுங்கள மென்ன விருந்ததந் தோவிம் மணியிதனே. (௧௬௪)

துறுந்தோடி வாழூர்நோக்கிமதிமயங்கல்.

அறத்தா றுடையர் நுகர்பெரும் போக மறமறியா
மறத்தா றுடையர் விரும்புதல் போலும் வளர்சடையின்
புறத்தா றுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்படைந்த
குறத்தா றுடையர் மடமாதை மேவக் குறிப்பதுவே. (௧௬௫)

இரவுக்குறி.

இறையோனிருட்துறிவேண்டல்.

பொருந்தா ரரணம் பொடித்தோர் பவப்பிணி போக்குதற்கு
மருந்தா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர் வரையனையீர்
திருந்தார் கலியிற் புகுந்துநன் மீன்வரச் செய்துமக்கு
விருந்தாக வைத்தகன் றுனளி யேனையவ் வெய்யவனே. ()

பாங்கிநெறியினதருமைகூறல்.

அங்க முழுவணி யானேன்றென் வெங்கை யரனருண்மா
தங்க முழுமத யானையன் றுடகற் சாடுமொரு
சிங்க முழுவரி யன்றென வேழமுஞ் சீயமுஞ்சேர்
துங்க முழுவன மெவ்வா றிருள்வரச் சொல்லுவதே. (௧௬௭)

---

(௧௬௩) இருந்தது அறிவிக்கவோ என்பது.
(௧௬௫) குறிப்பது போலும் என்க.
(௧௬௬) வெய்யவன் - சூரியன்.

இறையோனெறியினதெளிமைகூறல்.

பங்கந் தனக்கிலன் வெங்கையி லேறும் பணைமுலைமா
தங்கந் தனக்குமம் மாதங்க பாரந் தரிக்குமிடைச்
சிங்கந் தனக்குந் தளர்வதல் லாமற் சினவிலங்கின்
சங்கந் தனக்கொரு நாளுந் தளர்குவன் ருழ்குழலே. (கசுஅ)

பாங்கி யவனுட்டணியியல்வினுதல்.

போதேது கொய்வ ரிழையே தணிவர் பொழில்விளையாட்
டேதேது செய்வர் புனலேது தோய்வ ரெமைத்துதிப்பிற்
றீதேது மில்லை யெனும்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்ப
சூதே தெனுமுலை யாருங்க ணுட்டியற் சொல்லுகவே. ()

கிழவோனவனுட்டணியியல்வினுதல்.

என்னுட் டணியிய லென்னுயி னென்னுனக் கென்றனக்குப்
பொன்னுட் டணியிய லெல்லாங் கவர்ந்து புகழ்மலிந்த
சொன்னுட் டணியியல் வெங்கைபு ரேசர் சுடர்க்கிரிசூழ்
நின்னுட் டணியிய லெல்லா முரைத்தரு ணேரிழையே.(கஎ0)

அவற்றுத் தன்னுட்டணியியல்பாங்கிசாற்றல்.

பிறைக்கோலஞ் செய்யு நுதற்சூட் டணிகுவர் பெய்வளையா
விறைக்கோலஞ் செய்வர் சுனையா டுவரவ் விரதிதனைச்
சிறைக்கோலஞ்செய்யும்விழியார்தம்வெங்கைச்சிலம்பமத[ரே.
ன்றைக்கோலஞ் செய்ய நறைக்கோலஞ் செய்வரொன் னுட்டவ

இறைவிக்கிறையோன்றுறையறிவுறுத்தல்.

வன்மானு மென்முலைச் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
வின்மான் மதிக்கை யரவிந்தம் வாடவவ் வேள்விதரு

(கஎக) இறை - கை; இருமடியாகுபெயர். மதன் மலர்க்கணை அஞ்சுமெய்யக் களபக்கோலமணிவர் என்பது.

(கஎஉ) வில்வின்மாட்சிமையை மதித்தலுடைய கைத்தாமரை (இரவுக்குறிவேண்டி) அஞ்சலியாநிற்கக் காண்பான்விரும்பும் என்க. அறவரியற்றியவேள்வி என்றும்பாடம்.

நன்மான் கரத்தர்தம் வெங்கையி லேயிற்றை நாளிரவி
னின்மான் மதிமுகங் காண்பான் விரும்பு நெடுந்தகையே. ()

நேராதிறைவிநேஞ்சோடுகிளத்தல்.

ஒலியா லசையச் சருகெழத் தோகை யுடன்குதிப்பப்
புலியா வெனவெழக் குஞ்சர மோடப் புளிஞரெல்லா
மெலியா விரையும் வனத்தே யிறைதிரு வெங்கைவெற்பின்
மலியா ரிருள்வர நெஞ்சமெவ் வாறு வலிப்பதுவே. (௧௭௩)

நேரிழைபாங்கியோடுநேர்ந்துரைத்தல்.

மின்னோடு வந்த விரிசடை யோன்றிரு வெங்கைவெற்பர்
மன்னோடு நீயிருள் வந்தே கெனச்சொன் மடந்தைநல்லா
யென்னோடு கூடி யிருப்பது போல விருந்துமன
முன்னோடு கூடி னினியேது நானிங் குரைப்பதுவே. (௧௭௪)

நேர்ந்தமைபாங்கிநெடுந்தகைக்குரைத்தல்.

கொலையைக் குறித்த விலைவே லவநின் குறிப்பிசைய
முலையைப் புணர்மென் கொடியிடை யாடன் முரணுமனச்
சிலையைக் கரைத்துவந் தேனொரு நான்வெங்கைச் செல்வரைப்
மலையைக்குழைக்கவும்வல்லேனினியிந்தமாநிலத்தே. [போன்

துறியிடைநிறீஇத்தாய்துயிலறிதல்.

விந்தா சலமுனி மாதவன் போற்றரன் வெங்கைவெற்பிற்
சந்தா டவிகண் முறித்தெறி வேலொடு தண்புனத்தில்
வந்தா குலநமக் காக்கிய வாரணம் வந்துற்றதோ
நந்தா வனத்திற் பறவையெல் லாமு நரல்கின்றவே. (௧௭௬)

---

(௧௭௩) காற்றால் அசையும் அச்சருகு எழினும் இத்திறம் ஆபத்துவிளையும் வனத்துவர எங்ஙனம் திடங்கொள்வதென்பது.

(௧௭௪) தலைவர் இருளில் வருகைக்குத் துணியாதது போன்றுநடித்து என் மனம் நின்மனம்போன்று துணிந்ததென்பது.

(௧௭௫) குறிப்பிசையக் கரைத்துவந்தேன் என்க.

(௧௭௬) தலைமகனுக்கும் யானைக்கும் சிலேஷை, வேல் - ஆயுதம், மூங்கில்.

இறைவிக்கிறைவன்வரவறிவுறுத்தல்.

மேனைக் குரிய மருமக னார்திரு வெங்கைவெற்பின்
மானைக் கடந்து செவியள வோடு மதர்விழியா
யானைக் கரியு மரிக்குச் சரபமு மாகியிந்தக்
கானைக் கடந்தவந் தாருயிர் போலுநங் காவலரே. (கஎஎ)

அவட்கொண்டுசேறல்.

முருந்தா நகையுமை பங்காளர் வெங்கை முதுகிரிமே
லிருந்தா மனைகண் மறுத்தவிப் போதி லிதழ்திறந்து
விருந்தா மளிகட் கினிதூட்டு மல்லிகை மென்மலர்கொய்
தருந்தா ரணிகுவ னில்லா தெழுந்தரு ளாரணங்கே. (கஎஅ)

துறியுய்த்தகறல்.

காதா ரமுதம் பெறவேண் டியன்றொரு காரிகைபாற்
றூதாய் நடந்த திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
போதார் மலர்மல் லிகையொடு முல்லையும் போய்க்கொணர்
பாதார விந்தம் வருந்தா திவணிற்க பைங்கொடியே. [வேன்

வண்டுறைதாரோன்வந்தெதிர்ப்படுதல்.

தாட்டாமரையென் றலைக்கணிவோன் வெங்கைத்தண்சிலம்பிற்
றீட்டா வொருநடை யோவியம் போலுந் திருவுருவீ
ராட்டா னெனுங்கதி ரேடாங் கதவடைத் தாங்கதன்மேற்
பூட்டா மளியுறப் பூட்டிற்றன் றோவுங்கள் பூவகமே. (கஅO)

பெருமகளாற்றினதருமைநினைந்திரங்கல்.

விண்டெரி யாது முகிலான் முகில்பொழி வெள்ளத்தினுன்
மண்டெரி யாதெவ் வகையடைந் தாயன்ப மாறன்வயற்
கண்டெரி யாவிரு ளிற்போ மருமை கருதியன்றோ
பண்டெரி யாயொளிர் வெங்கைப் பிரான்பதம் பாலித்ததே.

(கஅO) பூ அகமென்றது இலக்குமியென்பது குறித்து. இதனை (கசுசு) ஆவதுசெய்யுளிலும் காண்க.

(கஅக) மாறன் - இளையான்குடி மாறநாயனார்.

புரவலன்றேற்றல்.

முன்காட்டுபந்தமும்வீடுமுள்ளோன்வெங்கைமொய்வரைசூழ்
கொன்காட்டி னுன்குழல் போலே யிருண்டவிக் கூரிருள்வாய்
பொன்காட்டு நல்லெழி லுன்னிடை போலப் புயனுடங்கு [ப்
மின்காட்டி வந்ததிங் குன்னூர் வழியை விழியினுக்கே. (கஅ௨)

புணர்தல்.

ஓர்போ தெனும்பிறை வேணியிற் சூடு மொருவர்வெங்கைத்
தேர்போ லகன்ற மணியல்கு லாயிரு செய்யவிள
நீர்போ லமைந்தின்ப மேதிரண் டாங்குறு நின்முலைகண்
மார்போ டழுந்தத் தழுவவென் னான்செய்த மாதவமே. ()

புகழ்தல்.

பெண்காட் டியவொரு பங்குடை யாருதிர் பிட்டினுக்கா
மண்காட் டியபொன் முடியார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றண்காட் டியமலர்க் கோதாய் குரும்பைக டாமொருமுக்
கண்காட்டு மாயினு மொவ்வா நினதொரு கண்முலையே. ()

இறைமகளிறைவனைக்குறிவரல்விலக்கல்.

அரவெளி தோவவ் வனமெளி தோவன்றி யாற்றின்மடுக்
கரவெளி தோநந் திருவெங்கை வாணர் களமருட்டு
மிரவெளி தோவிவை யெல்லாங் கடந்திங் கெனையளிப்ப
வரவெளி தோவென் னுயிர்க்கர னாகிய மன்னவனே. (கஅரு)

அவ னிறைவியையில்வயின்விடுத்தல்.

வலம்பொலி வீர மழுவாளன் வெங்கை மணிவரைமே
னலம்பொலி வாணுதல் வேற்கணல் லாயுன் னடைவிரும்பி
யலம்பொலி யோடு தொடரோ திமமிலை யஞ்சலைதாட்
சிலம்பொலி யாமற் பரிகரித் தேகுன் றிருமனைக்கே. (கஅசு)

இறைவியை யெய்திப்பாங்கிகையுறைகாட்டல்.

முட்டுப் படாத திருவாளன் வெங்கை முளரிமுகை
நட்டுப் படாத விளமுலை யாயுன் னகையுடனே

மட்டுப் படாம லிகலுந் தளவின்று மட்டுப்பட்டுக்
கட்டுப் படாமலென் கைக்கேவந் துற்றது கண்டருளே. (சஅஎ)

இற்கொண்டேகல்.

சூடுந் துளப மணிநீல வெற்புந் தொடர்ந்துமுன
காடுந் திருவடி யெம்மான் றிருவெங்கை நாடனையா
யாடுங் கலாப மயில்போ லுறங்குநம் மன்னையினுற்
றேடும் பொருளல்ல மோசெல்லு வோநந் திருமனைக்கே. ()

பிற்சென்றிறைவனைவரவுவிலக்கல்.

தம்மேற் பணிபுனை வெங்கைபு ரேசரைச் சார்கிலர்போற்
கைம்மேற் பொருடெரி யாவிருள் வாய்வெங் கரியுடனே
தெம்மேற் புலிதிரி யுங்காட்டி னீயிச் சிறுவழிவந்
தெம்மேற் பழிசுமத் தாதகல் வாயெம் மிறையவனே. (சஅகூ)

பெருமகன்மயங்கல்.

ஆய்வா ரளவி னளவாகும் வெங்கை யமலர்வெற்பிற்
றேய்வா னுடங்கிடை யாயறிந் தாளைச் செலவிடுப்போர்
போய்வாவென் பாரிவ் வுலகினிற் போவென வேமுடித்து
நீவாவென் றுயிலை கண்ணேட்ட மில்லைகொ னின்றனக்கே. ()

தோழிதலைமகடுயர்கிளந்துவிடுத்தல்.

வம்பு குறித்து வருமா ரளியின மல்லிகைப்பூங்
கம்பு குறிக்கும் பொழுதில்வெங் கேசரைக் கைதொழுது
கம்பு குறிக்கண் வருமண்ண லேநின் னகரினிற்போய்க்
கொம்பு குறித்து வரக்காட் டொலியையெங் கொம்பினுக்கே.

திருமகட்புணர்ந்தவன்சேறல்.

முப்போ தினுமந் தணர்தொழு தேத்துறு முத்தலைவே
லப்போ தகன்றிரு வெங்கையன் ஞாலக்குற் காடரவ
மொப்போ தெனவொண் மணிவிளக் கேற்றி யுதவிசெய்யுஞ்
செப்போ திளமுலை யாய்செல்லு வேனென் றிருநகர்க்கே. ()

(சஅஎ) மட்டு - தேன், அளவு. (ககூக) கம்பு - சங்கு.
(ககூஉ) செப்பு - சிமிழ். ஒது - உவமவுருபு.

இரவுக்குறியிடையீடு.

இறைவிக்கிதுளையிறைவரவுணர்ந்தல்.

வள்ளலம் பாகு மரியாளன் வெங்கை மணிவரைமேல்
விள்ளலம் பானல் விழியாய் துணைபுணர் மென்சிறக
ருள்ளலம் பாது துயில்கூர் தருத லொழிந்தெழுந்து
புள்ளலம் பாநின்ற தென்னே நமதிளம் பூம்பொழிற்கே. ()

தான்குறிமருண்டமைதலைவியவட்குணர்த்தல்.

கானலை வேனின் முதிர்வா லெதிருறக் கண்டுமறி
மானலை நீரென வோடுதல் போல்வெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றேனலை வார்தொடை யார்குறி யாமெனச் சென் றுழைந்தேன்
பானலை வென்றகண் ணுய்குறி வேறுறப் பைம்பொழிற்கே. ()

பாங்கிதலைவன்றீங்கெடுத்தியம்பல்.

மறிக்கும் புலனுடை யன்பர்தம் பாவ மரமுறியத்
தறிக்குங் கனன்மழு வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
வெறிக்குங் குமமுலை மெல்லிய லாயிந்த மேதினியோர்
குறிக்குங் குறிசெய்வ ரோநமை யாளக் குறித்தவரே. ()

புலந்தவன்போதல்.

மறந்தடுக் குஞ்செயல் வெங்கைபு ரேசர் மறைவனத்தி
லறந்தழைக் குந்திரு வாலயம் போலுல காரிருளைப்
பிறந்தழித் தென்று மொளியோ டுலாவரும் பேரிருவர்
திறந்தடைக் கின்றதன் றேநெஞ்ச மேநந் திருமனையே. ()

புலர்ந்தபின்வறுங்களந்தலைவிகண்டிரங்கல்.

பணஞ்செய் பொறியிள நாகா பரணர் பகைதடிந்து
நிணஞ்செய் சுடர்மழு வெங்கைபு ரேசர் நெடுஞ்சிலம்பிற்

(ககூகூ) மறைவனத்திற் கதவுதிறந்தடைத்தவர் - ஆளுடைய வரசும் ஆளுடையபிள்ளையாரும். இருவர் - சூரியசந்திரர்.

குணஞ்செய் கதிரிலை வேலன்பர் தாங்குளிர் மாலையிட்டு
மணஞ்செய் தனரென வோதழைந் தாய்மலர் மாதவியே. ()

தலைமகள்பாங்கியோடுரைத்தல்.

கல்லார் தொடர்பிளங் காய்முதிர் வாமென நாடுரைப்ப
வல்லார் மணிமிடற் றெம்மான் றிருவெங்கை யாதிவெற்பின்
மல்லார் திணிபுயத் தன்பர்நம் பான்முனம் வைத்தநட்பு
வில்லார் சிறுமென் றளிர்முற்ற லாகி விளைந்ததுவே. (கசுஅ)

தலைமகளவலம்பாங்கிதணித்தல்.

தீங்கையொன் றுனு முறுகிலர் போற்றுந் திருவடியான்
காங்கையன் றுதைதன் வெங்கையி லேபைங் கனகநிறக்
கோங்கைவென் றோங்கு முலையாய்நம் மன்பர் குறிபிழையார்
வேங்கையென் றுயினும் பூத்ததுண் டோமுல்லை மென்மலரே.

இறைவன்மேற்பாங்கிகுறிபிழைப்பேற்றல்.

பொருவோ விலர்திரு வெங்கையி லேமுன் புனத்திலெமை
யுருவோ டுயிரமு தென்றுபொய் கூறி யுழன்றவரே
வெருவோ மிரவும் பழியுமும் மூர்க்கு வினவிவழி
வருவோம் வரினு மெமைநோக்கு நீரென வந்திலமே. (உ00)

இறைவிமேலிறைவன்குறிபிழைப்பேற்றல்.

நறவே யிதழியுங் கங்கையும் பாம்பு நகைமதியு
முறவே யணியு மணிமுடி யார்வெங்கை யூரனைய
புறவே யிளமயி லேயமு தேபசும் பொற்கொடியே
மறவே னுனையென்று நீநினை யாமன் மறப்பினுமே. (உ0க)

(கசுஎ) இரவில் தலைவிக்குக்கொணர்ந்த பூமாலையைத் தான் வந்தமைக்கு அறிகுறியாக மாதவியிலிட்டகன்றமை குறித்த வாறு. மணம் - வாசனை, விவாகம்.

(கசுகூ) வேங்கைமரத்தினும் முல்லைமாலை சூட்டியகன்றனன் என்பது.

தலைவிதறிமருண்டமைபாங்கிதலைவற்குரைத்தல்.

ஈயா தவனைக்கண் டேவ ரெனச்செல் லிரவலர்போற்
போயா வியிற்சிறு மாங்கனி வீழப் புரவலனே
நீயாவி யிற்செய் குறியென வேசென்று நித்தர்வெங்கை
வீயா மலர்க்குழ லாள்வறி தேநொந்து மீண்டனளே. (உ0உ)

அவன்மொழிக்கொடுமைபாங்கியவட்கியம்பல்.

கள்ளெழுங் கொன்றையர் வெங்கையி லேமைக் கடலின்மதி
நள்ளெழுங் காலம் பெறவே குறியிட நான்மருவி
யுள்ளெழுங் காம மருந்துபெ றுமெ னுழன்றுசென்றேன்
புள்ளெழுங் காலையென் றூரன்பர் தாமிளம் பூங்கொடியே. ()

என்பிழைப்பன்றென்றிறைவிநோதல்.

அஞ்சா மதற்றெறும் வெங்கைபு ரேச ரணிமிடற்றி
னஞ்சா மிருளிற் குறிபிழை யாதொரு நான்குறித்துத்
துஞ்சா திருந்துந் சுற்று ளெனவவர் தூற்றப்பட்டே
னெஞ்சா வமுதனை யாயினி நானிதற் கென்செய்வதே.(உ0ச)

தாய்துஞ்சாமை.

கயிற்று ணிகழர வம்போற் சகந்தனிற் கற்பனையாக்
குயிற்று நிகழிறை வெங்கையி லேயெழுங் கூன்பிறையோ
ரெயிற்று ணிகழு மிளம்பேதை யாமிவ் விரவுவந்து
துயிற்று வனேதனை வெங்கால தூதர் துயிற்றுகவே. (உ0ரு).

நாய்துஞ்சாமை.

சுனைவாய் மடைதிறக் கும்பல வான்வயற் றேன்றுசெந்நெல்
விளைவாய் மலியுந் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பிடைமா
தனைவாய் மடமயி லேதனி வேழந் தனையொருபுன்
வளைவான் ஞமலி குரைத்திங் குறுமன் மறித்ததுவே. (உ0சு)

ஊர்துஞ்சாமை.

நீர்துஞ்சுஞ் செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பில்
வார்துஞ்சு மென்முலைக் கோமள மேவந்து மால்வரைமேற்

கார்துஞ்ச மாவின மெல்லாமுன் றுஞ்சக் கடலுந்துஞ்ச
வூர்துஞ்சி லாததென் னேவிது நான்செய்த வூழ்வினையே. ()

காவலர்கடுகுதல்.

தேவாதி தேவர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பர்நமை
மேவாத வண்ணங் கதிர்வேன் மருட்டும் விழிமடவாய்
கூவா மறுகிற் றிரிகா வலர்கையிற் கொட்டுபறை
வாவா வெனநெய்த லம்பறை கூவுநம் வாய்தலுக்கே. (உ௦அ)

நிலவுவெளிப்படுதல்.

ஒழுங்கி யிருந்த சடையாளர் வெங்கை யொருவர்வெற்பிற்
புழுங்கி யிருந்த மனத்தன்பர் தாம்வந்து போமளவு
மழுங்கி யிருந்து மிளிர்திங் களையொரு வாளரவம்
விழுங்கி யிருந்து விடாதுகொ லோதளிர் மெல்லியலே. (உ௦கூ)

கூகைதுழறுதல்.

நாகா பரணர் திருவெங்கை நாயகர் நல்லடிக்கன்
பாகா தவரெனக் கூகூவென் றத்தி யதிலிருந்து
நீகா வலரை விலக்குகின் றுயுயிர் நீத்திலனேற்
கூகாய் நினதடல் காண்பேன் விடியிற் கொடிமுன்னமே. ()

கோழிதூற்காட்டல்.

வாய்மை யெனினும் புலரியைக் கூறுதல் வாரணங்காள்
சேய்மை யறுநங் கொழுநர்தங் கூட்டஞ் சிதைத்தெமக்குத்
தீமை பயந்தமை யால்வெங்கை நாயகர் செய்தவறத்
தூய்மை யுணர்ந்தவர் வாய்மையன் றுமெனச் சொல்லுவரே.

(உ௦அ) மேவாதவண்ணம் கொட்டுபறையென இயையும். நெய்தற்பறை - சாப்பறை. (உக௦) கொடி - காக்கை. (உகக) இது (உகூக) வது திருக்குறளின் கருத்தது; வாய்மை.

வரைதல்வேட்கை.

தலைமகளைப்பாங்கிபருவால்வினவல்.

என்னிடத் துற்ற குறையுள வோநம்மை யீன்றவன்னை
தன்னிடத் துற்ற முனிவோ வுலகந் தருமிமைய
மின்னிடத் துற்ற பழமலை யார்திரு வெங்கையன்னாய்
நின்னிடத் துற்றதென் னோவுரை யாய்நின் னினைவினையே. ()

அருமறைசெவிலியறிந்தமைகூறல்.

வேலையி லேவரு நஞ்சமுண் டார்திரு வெங்கைவெற்பின்
மாலையி லேவண் டிசைபாடு மென்குழல் வாணுதலாய்
சோலையி லேநங் கொழுநர்வந் தேதிர் தோன்றுசிறு
காலையி லேதரு மாலையன் னோவன்னை கண்டனளே. (உசங)

தலைமகன்வருந்தொழிற்கருமைசாற்றல்.

தாயுஞ் சுணங்கனு மூரும்வெங் காவலுஞ் சந்திரனுந்
தீயுங் குடிஞையுஞ் சேவலுந் தப்புஞ் செயலெளிதோ
பாயுஞ் சினவிடை யார்வெங்கை வாணர் பனிவரைமேற்
காயுங் கதிரிலை வேல்வீரர் நம்மைக் கருதினுமே. (உசச)

தலைமகனூர்க்குச்செலவொருப்படுதல்.

அறிவே யொருவடி வாமீசர் வெங்கையி லன்னமன்னா
யெறிவே விறைவர்தம் மூர்க்கேகி யாங்கவ ரெண்ணமெல்லா
மறிவே மவரன் பிலாமைகண் டாலுரை யாடலமாய்
மறிவே மறிந்தபி னந்தக னூர்க்கு வழிக்கொள்வமே. (உகரு)

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தல்.

வன்பற் றவர்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமே
னின்பற் றிலர்கை விடுத்தா ரிறையவர் நீயவர்மே
லன்பற் றிலையணங் கேசிறி தேனுமன் பற்றவரைப்
பின்பற் றுவருள ரோவிது தான்மிகப் பேதைமையே. (உசசு)

இறைவி யிறையோன்றன்னைநேர்ந்தியற்படமொழிதல்.

சுரும்பு களிக்கும் பொழில்வெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமே
லரும்பு கடுக்கு முலையா யுலகுள வாவியெல்லாம்
விரும்பு கொடைத்தண் ணளிவேந்தர் நம்மை வெறுப்பவரோ
கரும்பு கசப்பது வாய்க்குறை வேயிந்தக் காசினிக்கே. (உகஎ)

கனவுநலிபுரைத்தல்.

ஓடுஞ் செயல்செயு மாசைத் தனையை யொடித்திருத்தல்
கூடும் படிசெயும் வெங்கைபு ரேசர் குவட்டில்விழி
மூடும் பொழுதெதிர் தோன்றிநிற் பார்கண் முகிழ்திறந்தா
னீடும் புகழுடை யாரெதிர் தோன்றிலர் நேரிழையே (உகஅ)

கவினழிபுரைத்தல்.

ஈயார் பொருளு மிறையாக் கிணறு மெனத்துணைவர்
தோயா முலைக ணலமிழுந் தேன்மதி சூடுமொரு
மாயா மயமலர் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
வேயாம் பணைபுரை மென்றோட் கருங்கண் விளங்கிழையே. ()

தன்றுயர்தலைவற்குணர்த்தல்வேண்டல்.

விழிக்கிட னுகு நுதலார்தம் வெங்கையில் வேந்தொடுபெண்
பழிக்கலை யென்றொரு வார்த்தையை யாரும் பகர்ந்துமிகுஞ்
சுழிக்கிட னுகுந் திருப்பாற் கடலெனத் தோன்றுபுகழ்
மொழிக்கிட னுகுது மென்பாரைக் கண்டில மொய்குழலே. ()

துன்புறுபாங்கிநீசொல்லெனச்சொல்லல்.

பொறியாலயம்பொய்கைசூழ்வெங்கைவாணர்தம்பூங்கரத்தின்
மறியா மெனப்பிறழ் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
பிறியாதுன் னுள்ளத் திருப்பார்க் கயலவர் பேசுவதென்
னறியா தவர்தமக் கன்றோ வொருவ ரறிவிப்பதே. (உஉக)

(உஉ0) பகர்ந்து இடனுகுதும் என இயையும்.
(உஉக) பொறி ஆலயம்-இலக்குமிக்குரிய செந்தாமரை.

தலைமகளலர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

கலரா லறிவரி யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
பலரா லணியும் புகழார் பிறப்பொன் றிற் பாவிமதன்
மலரால் வருந்துயர் நீக்குவ ராயினு மண்ணுளர்வா
யலரால் வருந்துயர் நீக்குகிற் பாரை யறிந்திலமே. (உஉஉ)

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

ஒருகோடு தம்மிற் குறைந்தநல் வாரண மொன்றுமன்றி
யிருகோடு வந்து மிகுங்களி றேனு மிகன்மதமா
வருகோடு வெவ்வத ரென்றாலும் வெங்கை யமலர்தரு
முருகோ டுறழும் வடிவா ரிடைமன முந்துறுமே. (உஉரு)

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

மாமாய னுந்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
பாமா முனிவன் மலயா நிலமொரு பாலசைய
வேமாயர் வேய்ங்குழ லாலூத மேனி விறகிற்பற்றுங்
காமா னலமவி யாகட லேழுங் கவிப்பினுமே. (உஉச)

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

வம்புற் றனைவெண் மதியா லொடுங்கினை வண்டிழந்தா
யம்புற் றனைமிகு கண்முத் துகுத்தனை யம்புயமே
நம்புற் றரவணி யெம்மான் றிருவெங்கை நாட்டிறையை
வெம்புற்றனையெனைப்போலென்பதின்றுவெளிப்பட்டதே. ()

நெறிவிலக்குவித்தல்.

நீரலை வேணியர் வெங்கையில் வாழு நெடுந்தகையைச்
சீரலை வாய்வருஞ் செவ்வேண் முருகனுஞ் சேறலருஞ்

(உஉச) மலய+அநிலம் - தென்றல். காம+அனலம்.

(உஉரு) வம்பு - வாசனை, தீச்சொல். மதி - சந்திரன், புத்தி. வண்டு - சுரும்பு, வளையல். அம்பு - நீர், பாணம். கண் முத்து - கள்ளாகியமுத்து, கண்ணீராகியமுத்து. வெம்பு - விருப்பு.

சாரலை மேவு மொருபெருங் காட்டுத் தனிவழியில்
வாரலை நீயென் பவர்க்கே வருவன வண்புகழே. (௨௨௬)

குறிவிலக்குவித்தல்.

பிளவு மதிச்செஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பெருந்தகைதான்
றளவு நகைக்கருங் கண்மட வாய்விண் டலமுகட்டை
யளவு பொழிற்குறி வந்தாற் றுயில்பொழு தார்க்கும்புள்ளாற்
களவு வெளிப்படி னென்னுய் முடியுநங் காரியமே. (௨௨௭)

வெறிவிலக்குவித்தல்.

மறிகொண்டவங்கையர்வெங்கையிலேமென்மலர்ப்பொழில்வாய்க்
குறிகொண்டவன்பர்தருநோயென்றன்னைகுறித்திலளாய்
நெறிகொண்டதெய்வமணங்கிற்றென்றேதன்னினைவழிந்து
வெறிகொண்டனண்மற்றொருவிதியோவிதுமெல்லியலே. ()

பிறவிலக்குவித்தல்.

அருங்கண்ணி வெண்மதி சூடும் பிரான்வெங்கை யாவிமலர்க்
கருங்கண்ணி கங்கையின் மென்றூவி யன்னங் கருதிவைத்த
பெருங்கண்ணி யிற்புனற் சாக்கைபட் டாங்குப் பிறர்நமதின்
மருங்கண்ணி வந்தன ரென்பது கேட்டின்னு மாய்ந்திலமே. ()

குரவரைவரைவேதிர்கொள்ளுவித்தல்.

பூண்கொண்டமென்முலையாய்வெங்கைவாணர்பொதியவெற்பி
லேண்கொண்ட நங்கருத் தின்றவர்க் கோது மிசைவுபெரு
நாண்கொண்டு நங்கற் பழிதனன் றேவன்றி நாணிழந்து
மாண்கொண்ட வங்கற் புறுதனன் றேநம் மரபினுக்கே. ()

(௨௨அ) தருங்காமநோயைக் குறித்திலளாய் என்றும்பாடம், இதில் ஆய் - தாய். அணங்கிற்று - வருத்திற்று. வெறி - ஆடு; இது கொண்டது அத்தெய்வத்திற்குப் பலியீதற்கென்க. விதி - சிலேடை. (௨௨௯) கருங்கண்ணி அண்மைவிளி.

வரைவுகடாதல்.

வினவியசேவிலிக்குமறைத்தமைவிளம்பல்.

வண்டு கலிக்குந் தொடையாயெம் மன்னையிம் மாதுதுயில்
விண்டு தரித்தில ளென்கொலென் றுளரன் வெங்கைவெற்பிற்
பண்டு புனத்தில் வருமத வாரணம் பாய்கனவு
கண்டு பிணித்துயின் றுளிலை யென்று கரந்தனனே. (உருக)

அலரறிவுறுத்தல்.

கோட்டு மலைவில் விறலாளர் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பிற்
றீட்டு மிலைமலி வேலண்ண லேகின் றிருக்கரத்தால்
வேட்டு மகிழ்செய் யணங்கென வேயிவண் மென்குழலிற்
சூட்டு மலர்கண் டுலகமெ லாமலர் சூட்டியதே. (உருஉ)

தாயறிவுணர்த்தல்.

நீர்பூத்த செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
கார்பூத்த வண்மை மடங்கலன் னையன்னை காலமன்றி
யேர்பூத்த பைந்தளிர் மெல்லிய லாமிவ் விளங்கொடிமேற்
பீர்பூத்த தென்னைகொ லோவறி யேனெனப் பேசினளே. ()

வெறியச்சுறுத்தல்.

அலைமேற் கிளர்பொறி வாழ்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
சிலைமேற் பயில்கைத் தலத்தைய நீயெமைச் செய்துயர்க்குத்
தலைமேற் படுமெறிக் கோர்கான் முடக்குந் தகைமையென்னக்
கொலைமேற் பயிலு மெமர்வெறி யாடல் குறித்தனரோ.(உருச)

பிறர்வரைவுணர்த்தல்.

மகவா னிறைஞ்சுந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கின்
முகவாரிசமு முலையுங்கண் டான்மிகு மோகமுறுஞ்

(உருச) படுபொறி என்றும்பாடம். வெறியாடல்-வேலனாடல்.
(உருரு) சுகர் வாமதேவர் - துறவின்முதிர்ந்தமுனிவரர்.

சகவாழ் வினனா யுனைப்பதென் யான்மறை சாற்றுகின்ற
சுகவாம தேவரு மின்றே விடுவர் துறவினையே. (உ௩௫)

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்.

கொன்னெறி வேற்கு மரன்போ லெமரெதிர் கொண்டுதரு
நன்னெறி யாற்பெற லாகவுந் தென்வெங்கை நாதர்வெற்ப
செந்நெறி யாற்செல் பதிக்கோர் கொடுநெறி செல்பவர்போன்
மின்னெறிவேற்கண்ணியைக்களவாற்பெறவேண்டினையே. ()

வரையுநாளுணர்த்தல்.

பணிவாய்விரிசடைப்பெம்மான்றென்வெங்கைப்பனிவரைமேற்
கணிவாய் மலர்ந்து மணநா ளுரைப்பக் கடன்றரக்கின்
கிணிவாய் மலரனை யாண்மறிப் பாயிடுங் கீற்றெனவொண்
மணிவாய் புயத்தன்ப வூர்கொண்ட தால்வெண் மதியமுமே.

தலைமக ளறிவறிவுறுத்தல்.

பிற்பழி யாது மிலரால சுந்தரர் பித்தவெனுஞ்
சொற்பழி யாளர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
றற்பழி யாகநின் றன்பழி நாணித் தலைவவறக்
கற்பழி யாது மடமா தெனையுங் கரந்தனளே. (உ௩அ)

(உ௩எ) வேங்கைபூத்தலும் சந்திரன் பரிவேடங்கொள்ளு தலும் வாய்ந்தகாலமே மணம்புரிகாலமாகக்கோடல் வேடுவ மரபு. கணி-கணிப்பவனெனவும் பொருள்பயத்தலின் மணநாளு ரைப்பவென்றும், மலர் - பொன்போற்குவிதலின் கடன்றரவென் றும், அக்கரலைத் தடைசெய்தவியல்பாகலின் ஊர்கோளைத் தலை மகள் புறம்போகாவாறு அன்னையிட்டகிற்றுக்கவும் உருவகித்த வாறு. ஊர் - பரிவேடம்.

(உ௩அ) நின்பழி - நினக்குநேர்ந்தபழி. கரத்தல் - தலைமக ன்பிரிவால் உளவாகும் பீர்பூத்தல் வளைகழலலாதியன புலப்படா வாறு மறைத்தல்.

குறிபெயர்த்திடுதல்.

ஐயுற் றெமர்தெளி வானிருந் தார்நும் மடிச்சுவடு
கொய்யுற்ற பூம்பொழி லூடேகண் டேமென் குழலுமையாண்
மெய்யுற்ற வங்கணர் வெங்கையி லேகுறி வேறுகொண்டு
மையுற்ற கண்ணி யொடும்விளை யாடுக மன்னவனே. (௨௩௯)

பகல்வருவானையிரவுவருகென்றல்.

நந்தே டவிழ்ந்து நறவூற் றிருக்கு நளினமிசை
வந்தேறிமென் றுயில்கொள்வெங்கைவாணர்வரையின்மலர்க்
கொந்தேறு மென்குழ லாண்முக வாவிக் குமுதமலர்ச்
செந்தே னிரவினல் லாற்கிடை யாதென்ன செய்யினுமே. ()

இரவுவருவானைப்பகல்வருகென்றல்.

சேல்கொண்டதண்பணைசூழ்வெங்கைவாணர்தஞ்சேய்திருக்கை
வேல்கொண்ட கண்ணிளம் பெண்ணொடு கூட விருப்பமுறு
மால்கொண்ட வெங்களி றன்னாய் மலர்மனை வாய்திறக்குங்
கோல்கொண்டு வந்திலை யேலரி தாலவட் கூடுதலே. (௨௪௧)

பகலினுமிரவினும்பயின்றுவருகென்றல்.

சொல்லும் பொருளு மெனநிறை வாரிளஞ் சூன்மிடற்ற
நெல்லுங் கரும்பு நிறைவெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்ப
வில்லும் பிறையும் பணிவா ணுதற்றளிர் மெல்லியலை
யல்லும் பகலு மகலா திவண்வந் தடைந்தருளே. (௨௪௨)

பகலினுமிரவினுமகலிவணென்றல்.

பாவலர் பாடும் புகழ்வெங்கை வாணர் பனிவரைமேன்
மேவல ராருயி ருண்டமை வேலவ வெம்பகலி
லேவல ராய நெருங்குமின் றேன்வண் டெனவிரவிற்
காவலர் சூழ்ந்து திரிவார்பொன் காத்த கடியெனவே. (௨௪௩)

---

(௨௩௯) ஒளிவாலிருந்தார் என்றும்பாடம். குறி-குறியிடம்.
(௨௪௦) நந்து துயில்கொள் என்க. (௨௪௧) கோல் சூரியன்.
(௨௪௩) வண்டெனநெருங்கும்என்க. கடி - பேய்.

உரவோனுடுழநுங்குலனு
மரபும்புகழும்வாய்மையுங்கூறல்.

துதியுந் தொடையும் புனைபுயத் தாய்மணஞ் சூழ்ந்திலையே
னதியும் பணியும் புனைவே ணியர்வெங்கை நாட்டினினின்
பதியுங் குலனு மரபுநல் வாய்மையும் பல்புகழு
மதியுங் களங்கமும் போலொழி யாமன் மறுப்படுமே. (உ௪௪)

ஆறுபார்த்துற்றவச்சங்கூறல்.

அரியும் பணியுந் திருவெங்கை வாண ரடியரல்லார்
திரியும் பவநெறி போன்றொழி யாதிரை தேர்ந்துகொடு
வரியுங் கரியுஞ் செறியுஞ் சிறுவழி வாரலைநீ
புரியுங் கருங்குழ லாட்பொருட் டாகப் புரவலனே. (உ௪௫)

ஆற்றாத்தன்மையாற்றக்கூறல்.

அழுவாண் மொழிதளர் வாளைய கோவென் றலமருவாள்
விழுவா ளுரண்டெழு வாள்வெங்கை வாணனை வேண்டியடி
தொழுவா ளநங்கன் கொடியனென் பாளுயிர் சோர்ந்திடுவாண்
முழுவாள் விழிமட மாதெண்ண மன்ப முடித்தருளே. (உ௪௬)

காவன்மிகவுரைத்தல்.

ஆக்குறுங் காரணர் வெங்கைபு ரேச ரணிவரையாய்
தாக்குறுஞ் சீயமும் வேழமும் வேங்கையுந் தப்பிவந்து
மாக்குறுஞ் சோலையெம் மூர்புகுந் தானு மனையருகு
காக்குறுங் காவலர் தம்மையெவ் வாறு கடப்பதுவே. (உ௪எ)

காமமிகவுரைத்தல்.

தாள்வலி கொண்டு பகடுந்து காலன் றனைமருட்டு
மாள்வலி கொண்டவர் வெங்கைவெற் பாநின் னணியலர்கற்
றோள்வலி கொண்டு தவிர்ப்பினல் லாமற் றுயர்விளைக்கும்
வேள்வலி கொள்ளுந் துணையெங்கள் பேதைக்குவே றில்லையே.

(உ௪௪) பணியும்மணிவெங்கைவாணர் நன்னாட்டினினின் என்
றும்பாடம்.

கனவுநலிபுரைத்தல்.

மனவே யணியுந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கு
சினவே லிறைவநின் றேளொடு கொங்கை திளைக்கவருங்
கனவே யுயருந் துறக்கமென் பாணிளைக் காண்பரிய
நனவே துயரந் தருகின்ற தீவெந் நரகென்பளே. (உசகூ)

கவினழிபுரைத்தல்.

கருவரை யெங்க டிருவெங்கை வாணர்தங் கண்ணழித்த
வொருவரை யன்ன வெழிலுடை யீரிங் குமதருளா
லிருவரை பொன்னு மிருவேலை முத்தமு மீன்றனவாற்
குருவரையன்னமென்றேளுடையாட்குத்துறையென்னையே.

ஒருவழித்தணத்தல்.

தன்பதிக்ககற்சிதலைவன்சாற்றல்.

என்மன நல்லிளம் பூங்கொடி பால்வைத் திளங்கொடிதன்
னன்மன மென்னொடு கொண்டேர் புகுந்திங்கு நான்வருவேன்
வன்மனம் வந்து புகாவீசர் வெங்கை மருவலர்போ
னின்மன மஞ்சலை செங்கயல் வாட்கண் ணிளைவளையே. ()

பாங்கிவிலக்கல்.

ஊனு ருடலி னுயிர்போல வேயவ் வுயிரினுயிர்
தானு மொருவன் றிருவெங்கை வெற்பிலுன் றன்பதிக்குப்
போனுல் விரைந்து வருவா யலையன்ப போகலைநீ
யானு மிழைதுயர் சண்டாவி கொண்டிங் கிருக்கிலனே. ()

தலைவனீங்கல்வேண்டல்.

நீர்புக்கு வாழு நெடுமீனந் நீர்தனை நீங்கியுய்ந்தாற்
றூர்புக்கு வாழு முலையாளை யானுந் தணந்துய்குவேன்
மார்புக்கு மாலை யரவா னவர்வெங்கை வாணர்வெற்பி
லூர்புக்கு நான்வர வேண்டுமின் னேநின் னுளத்திசையே. ()

(உ௫உ) கொண்டிங்கயர்கிலனே என்றும்பாடம்.

பாங்கிவிடுத்தல்.

கொந்தார் மலர்க்குழல் வெண்முத்த வாணகைக்கோமளத்தின்
சிந்தா குலமுற்று நீயறி வாயன்ப தேமொழிக்கு
நந்தா மணிவிளக் கன்னார்தம் வெங்கை நகரினிற்போய்
வந்தா ரெனச்சென்று நான்கூற நீசென்று வந்தருளே. ()

பாங்கிதலைவிக்கவன்சேலவுணர்த்தல்.

அம்மூல காரணர் வெங்கைபு ரேச ரணிவரைமேற்
செம்மூரி வேலவர் நீயா ரணங்கின்முன் செல்லுமுன
மெம்மூர் புகுந்து வருவலென் றேகின ரேந்திழையாய்
நம்மூர் மருங்குற விந்நேரம் வந்து நணுகுவரோ. (உருரு)

தலைவிநெஞ்சொடுபுலத்தல்.

விளித்தா ருயிரை யடிநீழல் வைப்பவர் வெங்கையிலே
யளித்தார் புனைகுழ லாயக லேனென் றகந்தெளியத்
தெளித்தா ரகன்றன ரேலவர் வார்த்தை தெளிந்துமனங்
களித்தார் தமக்குள தோபிழை தானிந்தக் காசினிக்கே. ()

சென்றேனிடலிற் காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

பூளை யணியுஞ் சடையாளர் வெங்கை புரேசர்வெற்பிற்
பாளை மணங்கமழ் மாதிருப் பாளெனப் பச்சைமயிற்
காளை யனையகங் காதலர் தாமலர்க் கால்வருந்த
நாளை வராம லிடம்போய் மறியுநன் ஞாைகளே. (உருஎ)

தலைவியைப்பாங்கியாற்றுவித்தல்.

பொலம்புரி வார்சடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கே
கலம்புரி மேனியிற் குங்குமந் தோய்தண் களபமென்ன
நலம்புரி காதலர் தம்பதி நோக்கி நடந்தவழி
வலம்புரி தோன்று மடிப்பொடி பூசுக வந்தருளே. (உருஅ)

(உருஎ) நாளைவராமல் மறிப்பீராகவென்றது இன்றேயான் இறந்துபடுவேன் வருவதெற்றிற்கு என்பதுதோன்றுதற்கென்க.

(உருஅ) களபமென்னப் பூசுக என்பது.

தலைவன்வந்தமைபாங்கியுணர்த்தல்.

மலையானை மாதுல னென்பார்தம் வெங்கை வரையிடைப்பூஞ்
சிலையானை வென்ற வெழிலுடை யார்நஞ் செழும்பதிக்குக்
கொலையானை மேற்பசும் பொன்னொடு வந்தனர் கோதைகமழ்
முலையானை மேற்பசும் பொன்னெழி வாய்மலர் மொய்குழலே

பாங்கிதலைவனொடு நொந்துவினாதல்.

காரார் மணிமிடற் றெம்மான் திருவெங்கைக் காரிகைதன்
பீரார் நுதலு முடியாக் குழலும் பெருவிழியி
னீரார் நிறைகுட முங்கண்ணு ருமைநன் னீதியென்றே
வாரா தொழிந்தனை நின்கருத் தேதுசொன் மன்னவனே. ()

தலைவன்பாங்கியோடு நொந்துவினாதல்.

அலையா நிலையர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையீர்
கலையா னிறைமதி வேய்ங்குழல் சோலைக் கருங்குயில்யாழ்
மலையா னிலநல்ல வோவல்ல வோவம் மதனனெடுஞ்
சிலையா னுமிழ்வ தலரோவம் போவென்ன செப்புமினே. ()

தலைவியை யாற்றுவித்திருந்த வருமைசாற்றல்.

நீர்மல்கு கண்ணும் வளைதீர்ந்த கையும்வெங் கெட்டுயிர்ப்பும்
பீர்மல்கு கொங்கையு மாய்ப்பின்னை வேறு பிழைப்பிலதா
யார்மல்கு செஞ்சடை யார்வெங்கை வாண ரருளதனாற்
றார்மல்கு தோளண்ண லேபுரந் தேனின் றனியுயிரே. ()

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல்.

என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென்றல்.

இடைநிலை யாம்பொரு ளுண்டேன் முதனிலை யெய்தறமுங்
கடைநிலை யாமின் பமுமேவு மென்றனர் காதலரென்
றடைநிலை யாம்பதத் தெம்மான் திருவெங்கை யாயிழைக்குத்
தொடைநிலை வார்குழற் பூங்கொடி யேசென்று சொல்லுகவே.

(உ௬உ) ஆகி வேறுதவறு விளைதல் இலதாக நின்னுயிர் போல்வாளைப் புரந்தேன் என்க. இலதாய் - எச்சத்திரிபு.

நின்பொருட்பிரிவுரைநீயவட்கென்றல்.

என்னொடு சொல்லுக செல்லாமை யுண்டெனி னீரமதி
தன்னொடு மல்கு சடையாளர் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்பிற்
பொன்னொடு சொல்லுக நீநின் செலவைப் பொருணினைந்து
முன்னொடு பின்னு மிழப்பான் கருதிய முன்னவனே. (உசுச)

நீடேனென்றவனீங்கல்.

மாணிக்க வாசகன் செந்தமிழ் மாலை மணக்குமுடி
வேணிக் கடவு ளிடமா கியதிரு வெங்கையன்ன
யாணிக் கனக மனையாள் செயலிங் கறிந்துசெல்வேன்
பாணிக் குமாறிருந் தாலெனைப் போலிலைப் பாவிகளே. ()

பாங்கிதலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தல்.

இருளா லயமன்ன வார்குழ லாய்நம் மிறைவரின்று
வெருளால முண்ட திருவெங்கை வாணர்தம் மெல்லடியை
யருளா லலதெய்த லாகாத வாறென வானைமிசைப்
பொருளா லலதுனை யெய்தவொ ணாதென்று போயினரே. ()

தலைவியிரங்கல்.

பொழியு மருளுடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பருவி
விழியு மெலிவும் பசப்பூர் முலையுமவ் வின்மதனு
லழியு மனமு நினைந்தில ராயினு மாவொருபெண்
பழியு நினைந்தில ரோபொருண் மேற்சென்ற பாதகரோ. (உசுஎ)

தலைவியைப்பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

அரியா ரறிதற் கரியார் திருவெங்கை யாயிழையாய்
பிரியார் பிரியப்பட் டாரிலை யோநின் பெருமணக்குக்
கரியார் பொருடரச் சென்றார் பொருட்டுக் கயன்மருட்டும்
வரியார்கண் ணீர்மல்க வென்னைகொ லோநின்று மாழ்குவதே.

(உசுச) இது (ககடுக)வது திருக்குறளின் கருத்தது. (செல்லாமை) முன் பின் - அறமும் இன்பமும்.

(உசுஎ) அறிந்திலராயினும் என்றும்பாடம். (உசுஅ) பிரியாத தலைவர் பிரியப்பட்டவள் நீயொருத்திதானோ என்பது.

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

நீடறி வாய்நின்ற வெம்மான் றிருவெங்கை நேரிழையாய்
பீடறி வாய்நம் முயிரனை யார்தம் பெரும்பணைநீர்
நாடறி வாய்பொரு ணச்சியிப் போது நடந்தகொடுங்
காடறி வாய்துணிந் தாயுனைப் போலிலைக் கன்னெஞ்சமே. ()

வருதவர்மீண்டேனப்பாங்கிவலித்தல்.

வலையிற் படுகலை கண்டிள மான்பிணை மாழ்கிநிற்கு
நிலையிற் படர்வனஞ் சென்றநங் காதலர் நெஞ்சுருகிக்
கொலையிற் படுமழு வார்வெங்கை மாதுன் குளிர்தரள
மலையிற் படர்தனம் பீர்மீள மீண்டு வருகுவரே. (உஎ0)

பருவங்கண்டுபெருமகள்புலம்பல்.

பூட்டாத வில்வளைத் தார்த்தாங் கிடித்துப் புயலெழுந்து
நீட்டாத வம்பு பொழியுமிக் காலந் தெரிந்திலரோ
காட்டாத நன்னிலை யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பி
லீட்டாத பொன்னனை யாயகன் றூர்பொரு ளீட்டுதற்கே. ()

இதுவம்பென்றல்.

வெயிலே யெனமணி கண்டிதழ் கூம்பி விளைக்குவளை
துயிலே புரியுஞ் சுனைவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரியின்
மயிலே யுளங்கவ லேலிது தான்மழை வம்பொடுங்கிக்
குயிலே மருபரு வத்தாற் பொழிதருங் கொண்டலன்றே. ()

இறைமகண்மறுத்தல்.

கொங்கைப் பசப்பெனக் கொன்றைகள் பூத்த குருகொழிந்த
வங்கைத் தலமெனத் தோன்றியுந் தோன்றின வன்னவயல்

(உஎ0) மான்பிணைகாண்டலும் மீள்வரென்க.

(உஎக) பூட்டாதவில் - மேகவில், நீட்டாதவம்பு - நீர்.

(உஎஉ) வம்பு - காலமல்லாதகாலத்திற்றோன்றுவது. குயில்
ஏமருபருவம் - கார்காலம். ஏமரல் - கலங்கல்.

(உஎ௩) பசப்பு - காமத்தால் வேறுபடுநிறம். குருகு -
வளையல். தோன்றி-செங்காந்தள்.

வெங்கைப் பதியிற் பழமலை நாதர் மிடறெனவே
மங்கைப் பருவத் தணங்கே முகிலெழும் வம்பலவே. (உ௭௩)

**அவர்தூதாகிவந்ததைந்ததிப்போழுதேனத்
துணைவிசாற்றல்.**

இணர்வார் சடைமுடி யார்வெங்கை வாண ரிமையவெற்பிற்
புணர்வார் முலையிள மென்கொடி யேநம் புலம்புறுநோ
யுணர்வார் பொருளொடும் வந்தாரென் றேகை யுரைத்துமுகில்
வணர்வார் குழலெழில் வாங்குதல் வேண்டிமுன் வந்ததுவே.

தலைமகளாற்றல்.

பொருநாண் மதனை யழித்தே யிமையப் பொருப்பின்மணத்
திருநா ளதிற்றரும் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பிற்
கருநாண் மலர்விழி மாதேயென் றுயினுங் காதலரீங்
கொருநாள் வருவரென் றேநின்ற தாவி யுடலகத்தே. (உ௭௫)

அவனவட்புலம்பல்.

ஓடுந் தடங்கண் மணற்கேணி யாகவவ் வூற்றிறைக்கு
நீடும் புளின முலையாக் குறைவு நிறைவுமின்றிச்
சூடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுஞ் சுரும்பலர் மொய்குழ றேம்பிப் பதைத்திடுமே. ()

பாகனொடுசொல்லல்.

வார்கொண்டமென்முலையாளிடையேபொய்வருவலென்னுங்
கார்கொண்டவென்னிடையில்லைபொய்யென்னக்கடுக்கைநறுந்
தார்கொண்டசெஞ்சடையார்வெங்கைவாணர்தடஞ்சிலம்பிற்
றேர்கொண்டசீர்வலவாவிரைந்தேகச்செலுத்துகவே. (உ௭௭)

மேகத்தொடுசொல்லல்.

சென்னிப் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பின்
மன்னிப் படருங் கொடிபோற் றழைந்து மலர்வதன்றெங்

(உ௭௫) (௧௨௬௩) வது திருக்குறளது. (உரனசைஇ.)
(உ௭௭) தேர்செலுத்துக என்க. வாணர்தமதருளால் என்றும்பாடம். (உ௭௮) அன்று - அன்றி.

கன்னிப் பசுங்கொடி வாடுங்கண் டீர்மெய் சருகிநின்று
மின்னிப் பொழியி லெனையன்று போய்க்கரு மேகங்களே. ()

பாங்கி வலம்புரிகேட்டவன்வரவறிவுறுத்தல்.

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
புண்ணீர் முழுகு மிலேவே லிறைவர்பொற் றேரின்மிசைப்
பண்ணீர் மொழியணங் கேகிளர்ந் தார்க்கும் பணிலமுன்றன்
கண்ணீர் வழியடைத் தற்குரித் தாகிய கல்லெனவே. (உஎகூ)

வலம்புரிகிழத்திவாழ்த்தல்.

வேயின் கவின்புனை தோளுமை பங்கர்தம் வெங்கைநகர்க்
கோயின் முனம்புகுஞ் சங்கென வாழ்கரங் கொண்கர்சுரம்
போயின் றணவ லெனவோ தியமொழிப் பொய்மைபடா
வாயின் புகழ்திரண் டாலென வார்க்கும் வலம்புரியே. (உஅ0)

தலைவன் வந்துழிப்பாங்கிநினைத்தமைவினவல்.

அம்மை யிடத்தர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையெங்
கொம்மை முலைத்தட மெல்லாம் பசலை கொளக்கொடுத்துச்
செம்மை மனத்திற் பொருள்விழைந் தார்தரச் சென்றவிடத்
தெம்மை நினைத்ததுண் டோவிலே யோசொல் லிறையவனே.

தலைவனினைத்தமைசெப்பல்.

புறந்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தரயன்
பறந்தாலு மென்னென் றிருக்கின்ற வேணிப் பரமர்தமைத்
துறந்தார் மனமென வெங்கொடுங் காட்டுச் சுரத்திடைநான்
மறந்தா னினைத்தலு முண்டுபொன் னேயுங்கள் வஞ்சியையே.

(உஎகூ) ஆகியவென்பது ஆகியகல் எனப் பெயரெச்ச மாகியும், ஆகிய ஆர்க்குமென வினையெச்சமாகியும் பொருள் பயந்து நின்றது. கல் - முறையே கல்லும் ஒலிக்குறிப்புமாம்.

(உஅ0) கரம் ஆர்க்கும் வலம்புரிவாழ்க என்க.

(உஅஉ) துறந்தார்மனம் மறத்தலும் நினைத்தலுமின்றிப் பரமர்சிந்தனைமயமாய் நிற்பதுபோன்று என்மனநிற்பதென்க.

பாங்கி தலைவியையாற்றுவித்திருந்தமைகூறல்.

விண்மணிபொய்ப்பினும்பொய்யாநின்வாய்மைவிளம்பியெங்க
கண்மணி யொத்தசெவ் வேலிறை வாவுயிர் காத்தளித்தே [ள்
ஞெண்மணி கண்டத் தொருவெங்கை வாண ருயர்சிலம்பிற்
பெண்மணி யைப்பிறை வாணுத லீர்ங்குழற் பேதையையே. ()

களவியல் முற்றிற்று.

வரைவியல்.

வரைவுமலிவு.

காதலன்முலைவிலைவிடுத்தமைபாங்கிகாதலிக்குணர்த்தல்.

மலைவிலை யென்ற நிலைவெங்கை வாணர் மணிவரைமே
லிலைவிலை யிந்த மணிக்கு முலைக்குமென் றெண்ணியொரு
கொலைவிலை வென்ற நுதன்மட வாய்நங் கொழுநர்முகிழ்
முலைவிலை நல்கின ரைந்தலை நாக முழுமணியே. (உ௮௪)

காதலிநற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

நான்ற சடிலத் திருவெங்கை நாயகர் நல்குமொரு
கான்ற குருதிக் குடர்மாலை வேலுடைக் காளையெழில்
போன்ற வுருவத் திறைவர்மென் றேளிடு பூந்தொடைகண்
டீன்ற பொழுதிற் பெரிதுவ வாநிற்கு மெம்மனையே. (உ௮௫)

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்ந்தமைதலைவிக்குணர்த்தல்.

புரவல ரொக்குங் குடிவாழும் வெங்கை புரத்தரிந்தீ
வரவல ரொக்கு மிடற்றூர்தங் கையிள மான்விழியா
யிரவல ரொக்கு மிறையோன் முலைவிலை யின்மொழியாற்
றரவல ரொக்கு மெதிர்புகுந் தார்க்குந் தடமுரசே. (உ௮௬)

(உ௮௩) விண்மணி - சூரியன். (உ௮௫) இந்தீவரம்-கருங்குவளை.

தலைமகளுவகையாற்றுதுளத்தொடுகினைத்தல்.

வில்லுங் கணையு மதவேளு மாய விழித்தவொஞ்
சொல்லும் புனையுந் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
கொல்லுந் துயர முலைமேற் பசப்பினைக் கொண்டுநெஞ்சே
செல்லுஞ் செலவை யுணர்த்திய தாமிச் செழுமுரசே. (உஅஎ)

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

கணத்தி னிலங்கு மதிப்பிள்ளை யொன்றிளங் கட்செவியின்
பணத்தி னுறங்குஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
குணத்தி னுயர்ந்த கொடியிடை யாவி கொடுப்பதற்கா
மணத்தி னலங்கல் புனையுநங் காதலர் வாழியவே. (உஅஅ)

தலைவி மணம்பொருட்டாகவணங்கைப்பாநிலைகாட்டல்.

நிலமா தணிநிகர் வெங்கையு ளான்றரு நீமுனமெங்
குலமா தினைமணஞ் செய்தாங் கெனையுங் கொழுநர்வந்து
நலமா மணம்புணர்ந் தால்விழ வாற்றுவ னெனவே
பலமா தருந்தொழும் பாவைசெவ் வேளைப் பரவுறுமே. ()

அதுகண்டோன்மகிழ்தல்.

மால்பற் றியபொழில் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
சேல்பற் றியவிழி யாளுல கோர்முனஞ் செங்கையினுற்
சால்பற்றி யம்மியின் மீதே யிருத்தல் கடைப்பிடித்து
வேல்பற் றியதெய்வ சூளா மணியினை வேண்டுமென்னே. ()

அறத்தொடுநிற்றல்.

கையறுதோழிகண்ணீர்துடைத்தல்.

கோலம் புனைதலிற் குற்றமின் றுன்மலர் கொய்துவருங்
காலந் தவறில பந்திடைத் தோல்வியுங் கண்டிலமா

(உஅஎ) துயரம் செல்லுமென இயையும்.
(உஅஅ) கணம் - விண்மீன்.
(உகூ0) மால் - மேகம். வேண்டுறுமே என்றும்பாடம்.

லாலந் திகழ்மிடற் றார்வெங்கை நாட்டுனை தம்புயத்தி
னீலஞ் சிறுமுத் துதிர்ப்பதென் னேசொன் னெடுந்தகையே.

தலைமகள்கலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பண்ணீர்மை மென்மொழிப் பாவைநல் லாயிப் படிமுழுது
மெண்ணீர்மை யன்பளாக் கண்டன மால்வந்த தென்றனது
கண்ணீர் கொடுமென் முலைமேற் பசப்பைக் கழுவுறலே. ( )

தலைவன்றெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத்தெளிந்தமைகூறல்.

கொலைசூழ் குருகுமொன் றுண்டாற் கரிநெறி கூறுமெனி
லிலைசூழ் மனையின் முனிவரொல் லார்தொழு மெங்கள்பழ
மலைசூழ் மறுகெழில் வெங்கைநன் னாடர் மனந்தெளியச்
சிலைசூழ் வனந்திகழ் தெய்வதங் காட்டித் தெளித்ததற்கே. ( )

பாங்கியியற்பழித்தல்.

முனங்குழை யாத மலைகுழைத் தாரம் முதல்விகன
தனங்குழை யாது குழைத்தார்தம் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்பிற்
கனங்குழை யாயுனக் கீந்தா ரிலைகொனங் காவலனார்
மனங்குழை யாமன் முனந்தா மருந்து மருந்தினையே. (உகூச)

தலைமகளியற்படமொழிதல்.

உழைகா தலிக்குங் கரத்தார் பிறைமதி யொத்தசங்கக்
குழைகாதிற் பெய்பவர் தென்வெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பின்
மழைகா தலிக்குங் கொடையன்பர் மேற்பிறர் வாயுரைக்கும்
பிழைகாதிற் கேட்பவந் தோபடைத் தானயன் பெண்பிறப்பே. ( )

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்துவமென்றல்.

புற்றங் கதமணி வெங்கைபு ரேசர் பொருப்பிலெங்கள்
சுற்றந் தொழுமெங் கொழுநர்நிற் காட்டிமுன் சூளுறைத்த

(உகூரு) கூறுமெனில் தெளித்ததற்குக் குருகும் கரி உண்டு; எனவே அக்காலை பிறிதொன்றுமில்லை என்றபடி.
இலைசூழ்மனை - பர்ணசாலை.

குற்றம் பொறுத்தரு ளென்றடி போற்றிக் கொழுமலர்தூய்ச்
செற்றந் தணிக்குதும் பெண்ணே யினிக்குல தெய்வத்தையே.

தலைவி யில்வயிற்செறித்தமையியம்பல்.

சுட்டா வறிவுரு வானரவ் வானிற் சுரர்தமக்குங்
இட்டா வமுதனை யார்வெங்கை வாணர் கிரியணங்கே
மொட்டா முலையிற் பசலைகண் டேமனை முன்றில்விடா
ளிட்டா ளிலைவிலங் கென்பதொன் றேகுறை யீன்றவட்கே. ()

செவிலி கனையிருளவன்வரக்கண்டமைகூறல்.

மீனைக் கடந்த பொழில்சூ ழரன்றிரு வெங்கைவெற்பர்
கானைக் கடந்து குறிவா யிருள்வரக் கண்டனள்யாய்
மானைக் கடந்த விழியாய் தரள மணிவடத்த
வானைக் கடந்த விளஞ்சிங்க மோவென் றயிர்த்தனளே. ()

எறிவளைவேற்றுமைக்கேதுவினவல்.

கனம்வேறு பட்ட மிடற்றூர்தம் வெங்கைக் கனகவெற்பிற்
புனம்வேறு பட்டிங்கு வந்தவன் றேகம் புரிகுழற்குத்
தனம்வேறு பட்டு விழிவேறு பட்டுத் தளர்ந்துமொழி
மனம்வேறு பட்டதென் னோவுரை யாய்செவ் வரிக்கண்ணியே.

பாங்கிவெறிவிலக்கல்.

வீட்டை யுவந்து தருவார் திருவெங்கை வெற்படுத்த
காட்டை விரும்பி யுறைதெய்வ மேயெங்கள் கன்னிபடும்
பாட்டை நினைந்திலை வாளா வுலகிற் பலர்விரும்பு
மாட்டை விரும்பினை நன்றோ விதுசொல் லறிவினுக்கே. ()

வெறிவிலக்கியவழி செவிலிவினாதல்.

மின்னோ டெமிக்குஞ் செஞ்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பிற்
பொன்னோய்விலக்குவமென் றெண்ணியாங்கள்புகும்பொழுதி
லென்னோ வெறிவிலக் குற்றா யிளமுலை யேந்திழையா
டன்னோ யறிந்தனை யேலுரை யாய்மைத் தடங்கண்ணியே. ()

பூத்தருபுணர்ச்சியாலறத்தோடுநிற்றல்.

தடுக்க நிறைபுனற் பண்ணையிற் சூன்முதிர் சங்கம்வந்து
படுக்க நளின மலர்வெங்கை வாணர் பனிவரைமே
லுடுக்க வுதவினன் மாந்தழை மாமல ரொண்ணுதற்குக்
கொடுக்க மதனை விடுத்தகன் றொரு கோமகனே. (௩0௨)

புனறருபுணர்ச்சியாலறத்தோடுநிற்றல்.

வான்கற்ற வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
றான்கற்ற கல்வி தளர்வூ டுதவுந் தகையெனவே
தேன்கற்ற மென்மொழி யாள்வரு நீரொடு செல்பொழுதி
லூன்கற்ற வேலுர வோனொரு வேந்த னுதவினனே. (௩0௩)

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தோடுநிற்றல்.

ஐங்கைக் களிறு தரும்வெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெங்கைக் களிறு தனைப்பாய் வுறவர மெய்ந்நடுங்கிக்
கொங்கைக் களிறு புறம்பாய் வுறப்புல்லிக் கொண்டனள்வேற்
செங்கைக் குமரனை யன்னா னொருவனைத் தேமொழியே. ()

மணம்விலக்கல்.

வன்னித் திருவிழி யார்வெங்கை வாணர் மணிவரைமே
லிந்நித் திலவட நல்கின்ற தேயன்றி யேதிலர்க்குக்
கன்னிக் குமரி மணமுடை யாளல்லள் காண்டகைய
சென்னிக் கணிமுடி தாட்கணி யாகுஞ் செயலில்லையே. ()

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டுநற்றாய்செவிலியைவினாதல்.

நெடுங்கோ வளவயல் வெங்கைபு ரேசனை நெஞ்சிருத்தாக்
கொடுங்கோ லரசர் குடைக்கீ ழடங்குங் குடியெனவே
யிடுங்கோல் வளைவிழி நீரொழி யாம லிருப்பதென்னோ
வடுங்கோல் புரைவிழி வெண்முத்த வாணகை யாயிழையே. ()

செவிலிநற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியாலறத்தோடுநிற்றல்.

புலங்கண் டளவின்மறைவெங்கைவாணர்பொருப்பிடைச்செந்
நிலங்கண் டளவி லுறைதிரிந் தாங்கொர் நெடுந்தகைதன்

னலங் கண்டளவி னலந்திரிந் தாண்மென் னகின்மிசையோர்
கலங்கண் டளவின் மிகநோ மருங்குலுன் காரிகையே. (௩0எ)

நற்றய்தமருக்கறத்தோடுநிற்றல்.

வேலோடு வாளும் பயினமர் காணம் விளங்கிழையைப்
பாலோடு தேன்கலந் தாங்கிள வாளை பணைமருதச்
சேலோடு பாயுந் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பினெடு
மாலோடு மானு மொருவே லவற்கு மணஞ்செயுமே. (௩0அ)

உடன்போக்கு.

பாங்கிதலைவற்குடன்போக்குணர்த்தல்.

தாயிற் சிறந்த திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்ப
போயிப் பொழுது வருவலென் றேகிற் பொறுக்கறியா
டீயிற் புழுவென வேபதைப் பாணின் றிருவருளா
னீயித் திருவை யுடன்கொடு போகின் னெடுநகர்க்கே. (௩0௯)

தலைவனுடன்போக்குமறுத்தல்.

அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத ரடிமலர்க்குச்
சனித்த நெருஞ்சிப் பழமென் றறிந்துந் தகுவரன்றி
மனித்தர் வழங்கரும் வெங்கொடும் பாலை வழியொருநா
னினித்த மொழியுடை யாளையெவ் வாறுகொண் டேகுவனே.

பாங்கிபோக்குடன்படுத்தல்.

துணையிற் புணர்களி வண்டினம் பூந்தன் டுணர்பொதுளும்
பணையிற் றுயில்பொழில் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரையாய்
பிணையிற் பிறழ்கருங் கண்ணுட்கு நின்னைப் பிரிந்தமல
ரணையிற் கொடியது வோவைய நீசெல் லழற்சுரமே. (௩௧௧)

(௩0எ) உறை-நீர்.
(௩0அ) கலந்தாங்கு மணஞ்செயும் என்க.
(௩௧0) (௧௧௨0) திருக்குறளின்கருத்தது. (அனிச்சமும்.)

தலைவன்போக்குடன்படுதல்.

நாமொழி யாது புகழ்வா னருள்வெங்கை நாதரைச்சொல்
பாமொழி யானெய்த லாம்பாலை ஞானசம் பந்தனுக்குத்
தேமொழி யாயுன் னுயிரனை யாட்கருஞ் செம்பவள
வாய்மொழி யாலிளங் காவாகும் பட்ட மரங்களுமே. (ருகஉ)

பாங்கிதலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல்.

தேவியுஞ் சம்புவு நீங்காத வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பர்
காவியுங் கஞ்சமு மாம்பலும் பூத்துக் கவின்கனியும்
வாவியும் பெண்ணணங் கென்றூர் கதிர்தெறும் வன்சுரத்திற்
காவியுங் கண்ணு மமுதமும் போன்றொளி ராரணங்கே. ()

தலைவிநாணழிவிரங்கல்.

ஊணிலை யாகநஞ் சுண்டோன் திருவெங்கை யூரனைய
வாணிலை யாகு மதர்விழி யாய்முன் வனைந்திருந்த
பூணிலை யாகு மவயவம் போலப் பொலிவழிவார்
நாணிலை யாகிற் றனுவாற் பயனென்னை நங்கையர்க்கே. ()

கற்புமேம்பாடுபூண்முலைப்பாங்கிபுகறல்.

சேண்போலுமேனியர்தென்வெங்கைவாணர்செழுஞ்சிலம்பிற்
பாண்போலுமென்மொழிச்செந்துவர்வாய்மலர்ப்பாவையன்னு
பூண்போலு நாண்முத லெல்லாமு மங்கலப் பூங்கழுத்தி [ய்
னுண்போலு மாணுறுங் கற்பொன்று மேகுல நாரியர்க்கே. ()

தலைவியோருப்பட்டெழுதல்.

நரைப்பால் விடையர் பிறையார் சடையர்மெய்ஞ் ஞானமயர்
வரைப்பாவை பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமே

(ருகஉ) பாலை நெய்தலாகப்பாடியது திருநனிபள்ளியில்.

(ருகரு) பெண்ணணங்கு - துர்க்காதேவி; எனவே, காவியாதியபோலும் அத்தேவியுறப்பன்றி வேறுகாவியாதியவும் அவை பூத்த வாவியாதியவும் சுரத்தின்கண் இன்றென்பது.

(ருகூ) நாண்முதலியன மற்றைப்பூண்போலும்; கற்பு மங்கல நாண்போலும் என்க.

லுரைப்பா ருரைப்பனவை யெல்லா முரைக்க வுனக்கிசைவேற்
றிரைப்பாவை யேசெல்லு வேனன்ப ரோடருந் தீச்சுரமே. ()

பாங்கி சுரத்தியல்புரைத்துழித்தலைமகள்சொல்லல்.

மாவோ வெனுங்கறைக் கண்டர்வெங் கேசர் மணிவரைமே
லேவோ வெனுங்கண் ணிளங்கொடி யேமத னெய்யுகறும்
பூவோ புயல்வெண் மதியோ கனிகொளும் பூங்குயில்வாழ்
காவோ விறைவ ருடனே புகுங்கள்ளிக் காடெனக்கே. (௩கஎ)

பாங்கிகையடைகொடுத்தல்.

இறந்தார் பிறந்துழ லாதே முதுகுன் றியற்றுசெயல்
சிறந்தார் புகழ்வெங்கை செய்வா னருளுஞ் சிவனுமையை
யறந்தா னுருவுகொண் டன்னன் வசிட்ட னருந்ததியைத்
துறந்தாலு நீதுற வேலைய னேநின் றுணைவியையே. (௩கஅ)

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்.

வெங்கே தகைமுனி வார்வெங்கை வாணர்தம் வெற்பிலன்னை
யெங்கே மகளென் றிருப்பா ளவட்குன் னியல்பதனை
யிங்கே யிருந்துரைத் தோரிமைப் போதினு ளெப்படியு
மங்கேவந் துன்னொடு கூடுவ னுன்மல ராரணங்கே. (௩கக)

தலைமகளைத்தலைமகன்சுரத்துய்த்தல்.

கொடும்பா விகளு மொருமா தவப்பயன் கொள்வரென
நெடும்பார் மிசையின் றறிந்தாம் விழிபொழி நீர்பெருகச்
சுடும்பா லையிலுன் றிருவடித் தாமரை தோய்ந்தமையா
லடும்பா தகஞ்ச முண்டமை வார்வெங்கை யாரணங்கே. ()

தலைமகன்பொழில்கண்டுவியத்தல்.

பிறப்பாம் வனம்புக் குழல்வார் தமக்குப் பெரிதுமுன்செய்
யறப்பா லுதவுந் திருவெங்கை வாண ரடிநிழல்போ
லுறப்பாலை செய்துய ரெல்லா மொழிய வொளியிழைதாழ்
நிறப்பார மென்முலை யாய்பொழி லோவொன்று நேர்ந்ததுவே.

(௩கஅ) சிவன் உமையையும் வசிட்டன் அருந்ததியையும் துறந்தாலும் என்க. (௩உக) நிழல்போல நேர்ந்தது என்க.

தலைமகன்றலைமகளசைவறிந்திருத்தல்.

ஆடும் பதத்தர் திருவெங்கை வாண ரதிகபுகழ்
பாடுங் குமுதம் புனலூற வெய்ய பரிதியினால்
வாடுங் கமல முகவேர் புலர மலர்ந்துதென்ற
லோடுங் குளிர்தண் பொழிற்கே யிருந்தரு ளொண்ணுதலே. ()

உவந்தலர்சூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

எண்ணிய வெண்ண முடிப்பார்தம் வெங்கை யிமையவெற்பி
னுண்ணிய நூன்மருங் குற்கனி வாய்வின் னுதலியுன்றன்
மண்ணிய நீல மணிவார் குழலின் மலர்புனையப்
பண்ணிய புண்ணிய முன்னமென் னோவென்றன் பாணிகளே.

கண்டோரயிர்த்தல்.

நந்தனும் வெள்ளை மதகரி வேந்து நறியவர
விந்தனு முள்ளங் கசிந்தேத்தும் வெங்கை விமலர்தருங்
கந்தனும் வள்ளியு மோவறி யேமிந்தக் காளையெழின்
மைந்தனும் வள்ளிதழ்ப் போதணி வார்குழன் மங்கையுமே. ()

கண்டோர்காதலின்விலக்கல்.

தாதை யனைய திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பிற்
சீதை யொடுவரு மாலனை யாயித் திருந்திழையாள்
கோதை வெயிலிடைப் பட்டனை யாளெங் குடிலில்வைகி
மாதை யுடன்கொண்டு நாளையுன் னூர்க்கு வழிக்கொள்கவே.()

கண்டோர்தன்பதியணிமைசாற்றல்.

பணியே றியசெஞ் சடைவெங்கை வாணர் பனிவரைமேற்
கணியேறு மாவிற் படர்கொடி மீது கழனிவளை
யணியேறு வேழம்பர் போலே தவழு மணிநகர
மணியேறு தோளண்ண லேயுங்கண் மாட வளநகரே. (௩உசு)

(௩உசு) சடையாளர் வெங்கைப்பனிவரை என்றும்பாடம்.
கணி - கண்ணி. வேழம்பர் - கழைக்கூத்தர்.

தலைவன்தன்பதியடைந்தமைதலைவிக்குணர்த்தல்.

பன்னகர் கின்னர மன்னவ ரென்றும் பரவுவெங்கை
நன்னகர் தன்னக ரென்னுமெம் மான்கிரி நன்னுதலாய்
பொன்னக ரென்னக ரிந்நகர் முன்னெனப் போற்றலுறு
மிந்நக ரென்னகர் நின்னக ராக வெழுந்தருளே. (௯௨எ)

கற்பொடுபுணர்ந்தகௌவை.

செவிலிபாங்கியைவினவுதல்.

சொன்மாது தன்புகழ் யாழிலிட் டேத்தித் தொழுமிமைய
நன்மாது பங்கர் திருவெங்கை வாணர்நன் னாடனையா
யென்மாது சென்ற விடமே தறிந்தில னின்முழுதும்
பொன்மாது சென்ற மனைபோற் பொலிவறப் புல்லென்றதே.

பாங்கிசெவிலிக்குணர்த்தல்.

சாந்தந் தருபவர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பிற்
சேந்தங் கயல்விழி நீர்மல்க வேநின்று தேம்புமன்னே
காந்தந்தொடர்கரும்பொன்போலவின்றுதன்காந்தனைக்கன்
டேந்தங் கலமுலைச் செம்பொன்ன னூடொடர்ந் தேகினளே.

செவிலியினையலென்போர்க்கெதிரழிந்துமொழிதல்.

அனையே யனைய வருளாளர் வெங்கை யணிவரைமே
லினையே லெனவெனக் கோதிநிற் பீரெனைப் போலவொரு
புனையே டவிழ்மலர்க் கோதையைப் பாலையிற் போக்கிநின்றால்
வினையே னுறுதுய ரெல்லா முமக்கு வெளிப்படுமே. (௯௯0)

செவிலிதன்னறிவின்மைதன்னைநொந்துரைத்தல்.

புன்றோ லுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கு
வன்றோ ளிராம னெடுசீதை தங்கண் மனைகடந்து

(௯௨எ) இந்நகர்முன் பொன்னகர் பயனற்றநகர் என்றது

சென்றோர் வனம்புகுந் தாளென்பர் மாசி றெரிவையர்க்கு
நன்றோ வதுபிழை தானோவென் றுளது நாடிலனே. (௩௩௧)

சேவிலிதெய்வம்வாழ்த்தல்.

செடிமுழு தம்புலி துஞ்சுபொல் லாதவெந் தீச்சுரத்தி
லடிமுழு துஞ்செம் புனல்பாயச் சென்ற வணங்குவந்தாற்
படிமுழு தம்புகழ் வெங்கைபு ரேசர்தம் பாலனுக்கெங்
குடிமுழு துந்தொழும் பாளாக வோலை கொடுக்குதுமே. ()

சேவிலிநற்றய்க்கறத்தோடுநிற்றல்.

வேலைத் தரளமு மைந்தலை நாக வியன்மணியுஞ்
சோலைச் செழுமல ரும்போல நம்மைத் துறந்துமெல்ல
மாலைக் குழலி தனக்குரி யானை மணந்துசென்றாள்
பாலைப் பொருமொழி பங்கர்வெங் கேசர் பணிவரைக்கே. ()

நற்றயயலார்தம்மோடுபுலம்பல்.

பொன்போலொருபெண்டிருவெங்கையானருள்பூண்டுபெற்
றென்போ லிலையுல கம்பதி னுன்கினு மிப்பொழுது [றோ
துன்போ டழுங்கு மவருமென் போலிலைச் சோகமுறே
லென்போ ரறிகுவ ரோவறி யாரிவ் விரண்டையுமே. (௩௩௪)

நற்றய்தலைமகள்பயிலிடந்தம்மோடுபுலம்பல்.

ஆவிக் குரியர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேன்
மேவிக் குடையுஞ் சுனையே மலர்கொய்யு மென்பொழிலே
வாவிக் குமுத மலர்வாய் சிறிது மலர்ந்துபெற்ற
பாவிக் குரையுமென் றென்சொல்லிப் போயினள் பாதகியே.

நிமித்தம்போற்றல்.

பாவிரி மாபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் பணிவரைமேற்
பூவிரி வான்பொழில் காப்பதற் காகப் பொருதிரைத்தண்

---

(௩௩௫) விநாயகக்கடவுள் காக்கைவடிவிற் சென்று காவிரிநதியைக் கவிழ்த்த சரிதம் கந்தபுராணத்துணர்க.

காவிரி மாதை வருவித்த காக்கையுங் காக்குங்கொலோ
மாவிரி மாகுழ னன்மாதை யீங்கு வரவழைத்தே. (௩௩௬)

சுரந்தணிவித்தல்.

சங்கலைத் தொண்புன லூர்வய லுவற் றலைவனுக்குச்
செங்கலைப் பொன்செய்த தென்வெங்கை வாணர்திருவருளாற்
பொங்கலைத் தண்புனற் காவிரி நாட்டிற் பொலிகநிறை
யங்கலைத் திங்கண் முகமாது சென்ற வருஞ்சுரமே. (௩௩௭)

தன்மகண்மேன்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

நோக்கக் குழையுஞ் சிலையாளர் வெங்கையி னுண்ணிடையார்
மோக்கக் குழையு மனிச்சமென் பூவின் முகந்திருத்தித்
தூக்கக் குழையும் பதங்கள்வெம் பாலைச் சுடுபரலிற்
றூக்கக் குழையுங் கொலோகுழை யாதெங்க டையலுக்கே. ()

இளமைத்தன்மைக்குளமேலிந்திரங்கல்.

பேதைப் பருவ மிறந்தே பெதும்பைப் பிராயமுறும்
போதைத்தொடங்கிமருண்மாலைபோல்பவள்போனதென்னோ
மாதைக் கலந்த விடத்தார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பிற்
கோதைச் செழுங்கதிர் வேல்வேந் தொடுமேக் கொடுஞ்சுரமே.

அச்சத்தன்மைக்கச்சழற்றிரங்கல்.

ஆல மெழும்பொழு தவ்வெங்கை வாணர்க் கபயமென
வோலமி டுஞ்சுரர் போலே யபயமென் றோடுங்கொலோ

---

(௩௩௮) பூவிதழ்களைப் பரப்பி அதில்வைப்பினும் குழையும் பதம் என்க. பூவின்முகம் - பூவிதழ்.

(௩௩௯) மகளிர் புறம்போந்துலாவுதற்கியலும் பேதைப்ப ருவமும் அஃதியலாதமங்கைப்பருவமும் பேர்லாது, பெதும்பை ப்பருவம் இவ்விரியல்பும் ஒருவாறியைந்துளதாகலின் இதற்கு இத்தகைய பகலிரவுகட்கு இடையதாகிய கருகுமாலை உவமமா யிற்று. பெதும்பைப்பருவந்தொடங்கியே புறஞ்செலாதவள் மங்கைப்பருவம்வந்துழிச்சென்றது வியப்பென்றபடி.

ஞால மிடந்து திரிந்தவக் கோலமு நாணவொரு
கோல மெழும்பொழு தஞ்சிமுன் போந்த கொழுநனுக்கே. ()

கண்டோரிரக்கம்.

துன்படு மையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேன்
மின்படு நுண்ணிடை யாள்விளை யாடிய மென்பொழிலும்
பொன்படு மூசலும் வண்டலும் பாவையும் பூவையுங்கண்
டென்படு மோவறி யேம்பெற்ற தாயென் றிருப்பவளே. ()

செவிலியாற்றத்தாயைத்தேற்றல்.

வெல்லப் படாத வயில்விழி யாள்செயல் வேறொன்றன் றிச்
சொல்லப் படாத செயலாய் முடியிற் றுயர்தனன்றோ
வல்லற் படாதியன் னேவெங்கை வாண ரருள்கொடுநான்
செல்லப் படாத விடமேனுஞ் சென்று திருப்புவனே. (ருசஉ)

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினுதல்.

தன்னைத் தலைவனை நின்றுங் கறிந்து தவம்புணர்ந்து
முன்னைப்பவந்தொலைத்திருண்மைகூறுமின்மூரிவெள்ள[ங்கள்
மின்னைப் பொருசெஞ் சடையில்வைத் தார்வெங்கை வெற்பிலெ
பொன்னைக் கரந்தொரு காளைகொண் டேதனி போயினனே.

மீக்கோரேதுக்காட்டல்.

சேவிற் பிறங்குங் கொடிவெங்கை வாணர் சிலம்பணங்கே
பூவிற் பிறந்த பசுந்தேன் விரைவழி போந்தணுகு
மாவிற் கலது மலர்க்கேது செய்யுமவ் வாறெனவே
யேவிற் சிறந்த விழியா ணமக்குமென் றெண்ணுகவே. (ருசச)

செவிலியெயிற்றியொடுபுலம்பல்.

அள்ளி யளைந்து பசுந்தா தளியின மம்புயமென்
பள்ளி யுறங்குந் திருவெங்கை வாணர் பனிவரையாள்
வள்ளி நடந்த வழிதூர்ந் திடாதவ் வழிநடந்தாள்
கள்ளி படர்ந்த சுரத்தே வருமறக் காரிகையே. (ருசரு)

(ருசo) பன்றியெழுங்கால் கொழுநனுக்கு அபயமென்று
(ருசக) வண்டல் - ஈண்டு மகளிர் விளையாட்டுக் கலங்கள்.

சேவிலிதூரவோடுபுலம்பல்.

புரவே புரியுந் திருவெங்கை வாணர் புனையுமணி
யரவே புரையு மகலல்கு லாளொ டனைதுயர
வரவே தகுவதன் றென்று யிலைமலர் வாய்திறக்குங்
குரவே மொழிகல் குரவே கினக்கிது கூறுதற்கே. (கூசகூ)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

புலியோ டரவு தொழுங்கூத் துடையவர் பூவையர்கைப்
பலியோ டுயிர்கவர் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரைமேன்
மலியோ தியினிசை வண்டுபண் பாடுறும் வஞ்சியடி
கலியோ முனஞ்செலும் வெள்ளடி யோடு கலந்ததுவே. ()

சேவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டுகேட்டல்.

வேண்டா ருயிர்கவர் செவ்வே லிறைவனு மெல்லியலு
மீண்டா ரெனவுண் மகிழ்ந்துகின் றேன்மலர் வேதன்முதன்
மாண்டா ரெனும்பணி வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
றாண்டா விருஞ்சுடர் போல்வரு வீரெதிர் தோன்றுறவே. ()

அவர்புலம்பறேற்றல்.

என்னூர் பெயரவ் விளங்கா ளையுமிவ் விலங்கிழையா
டன்னூர் பெயர்றும் பிணைவிழி யாளுந் தனிவினவிப்
பொன்னூ புரவடி வஞ்சிபங் காளர் பொருந்துகொடி
மின்னூர் முகிலுறங் கும்பொழில் சூழ்வெங்கை மேவினரே.()

(கூசகூ) அல்குலாளொடு என்றுயிலை என்க.

(கூசஎ) தலைவனடி பேரடியும் தலைமகளடி சிற்றடியுமாயிருத்தலின் வெள்ளைக்குரிய அளவடியும் வஞ்சிக்குரிய சிந்தடி அல்லது குறளடியும் போல்வவெனவும்; அவை தனித்தனிசெல்லாது அச்சமாதிய காரணங்களால் விரவவின் இவ்விடம் அவ்வீரடிகளும் விரவும் கலிப்பாவொப்பெனவும் கூறியவாறும். தலைவனடியை வெள்ளையடியென்றது வலம்புரிச்சங்கரேகையுடைமையினென்க. வெள்ளை - வெண்பா, சங்கு. வஞ்சி-வஞ்சிப்பா, பெண். கலி-கலிப்பா, செருதி ; வஞ்சக்ருமாம்.

செவிலிபுதல்வியைக்காணாதுகவலைகூர்தல்.

சேணு டியமதில் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பின்
மாணு வலர்மொழி வார்க்கேது சொல்வனென் வாய்திறந்து
நாணு தினியெங்ஙன் மீண்டுட னன்னகர் நான்புகுவேன்
காணு மருங்கு லொருமாதை யாற்றிடைக் கண்டிலனே. ()

மீட்சி.

தலைவிசேணகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தல்.

கூனும் பிறையொன் றணிவார்தம் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பி
னூனுங் குருதியுந் தோய்வடி வேல வொருவனொடு
மானுங் கயலும் பணிவிழி யாளரி மாவழங்கு
கானுங் கரைபொரு கான்யாறுங் குன்றுங் கடந்தனளே. ()

தலைவன்றம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றல்.

செய்விளை யாடுந் திருமார்பர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பி
னீவிளை யாடுஞ் சுனையீது நாண்மலர் நீபறிப்ப
மாவிளை யாடும் பொழிலது காணிள மந்திமுதிர்
வேய்விளை யாடமெவ் வெற்பேநம் வெற்பு விளங்கிழையே. ()

தலைவிழன்செல்வோர்தம்மொடுதான்வரல்
பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்.

வேலையிற் றோன்றுநஞ் சுண்டோன் றிருவெங்கை வெற்பிலளி
சோலையிற் பாடுமெம் மூர்புகு வீரிது சொன்மினறு
மாலையிற் றோன்றுங் கதிர்வே லவனொடு மாவழங்கு
பாலையிற் போயின மாதுவந் தாளென்று பாங்கியர்க்கே. ()

ஆங்கவர்பாங்கியர்க்குணர்த்தல்.

வெளிறுந் தரள நகையீ ரரன்றிரு வெங்கைவெற்பிற்
களிறும் பிடியு முடங்குளைக் கோளரி கண்டுடைந்து

(௲௫௨) வீ விளையாடும் பொழிலதுகாண் வியன் என்றும் பாடம். இதில் வீ - பறவை.

பிளிறுஞ் சுரத்திடைப் புக்கநும் மாது பிறழுமின்போ
லொளிறுங் கதிர்வடி வேலுடை யானொடிக் குற்றனளே. ()

பாங்கியர்கேட்டுநற்றாய்க்குணர்த்தல்.

இற்றுப் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் கிரியிலன்னே
கூற்றுக் குடித்த வுயிர்மீண் டெனத்தன் கொழுநனொடு
வேற்றுப் புலத்தினின் றுற்றா ளெனச்சிலர் மெய்யுரைத்தா
ராற்றுப் படுத்துன் மனத்தே யிருந்த வருந்துயரே. (௫௫)

நற்றாய் கேட்டவனுளங்கோள்வேலனைவினாதல்.

கைக்கால சூலத்தர் வெங்கையி லேகற் கடவுடரா
முக்கா லமுமுணர்ந் தீருல காளு முடிமன்னவன்
மைக்கா வியங்கண் மடமா துடனெம் மனைவருமோ
தக்கார் புகழ்தன் மனைபுகு மோவொன்று சாற்றுமினே. ()

தன்மனைவரைதல்.

நற்றாய்மணமயர்வேட்கையிற்சேவிலியைவினாதல்.

மின்னைப் பயந்த வெனக்கோ கதிர்வடி வேலொருவன்
றன்னைப் பயந்த வனைக்கோ திருவடித் தாமரையி
லென்னைப் புரந்தவர் வெங்கையன் னுய்மண மேற்றவக்கு
முன்னைத் தவமெவர்க் கோவறி யேம்வந்து முற்றுவதே. ()

சேவிலிக்கிதனைவரைத்தமையுணர்த்தல்.

செவ்வாய் மடமயி றன்னையின் னேமணஞ் செய்திருந்தா
ரவ்வா ளரியனை யாரென்று தாத ரறைந்தனராற்
சைவா கமந்திகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பி
லெவ்வா றறைவ தறங்கோடி செய்துமுன் னின்றவட்கே. ()

---

(௫௫) ஆற்றுப்படுத்தல் - ஆற்றுவித்தல்.
(௫எ) எனக்கோ அனைக்கோ எவர்க்கோ என்பது.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றய்க்குணர்த்தல்.

பொன்னு ரிதழித் தொடையாளர் வெங்கைப் பொருப்பிலிந்த
நன்னு ளினிவருங் காலத் திருமெதன நன்மணஞ்செய்
தன்னுய் வருகின் றனர்மட மாதுட னன்பரென்று
சொன்னுர் மொழிபிற ழாதுண்மை கூறுநற் றூதவரே. ()

தலைவன்பாங்கிக் கியான்வரைந்தமைநுமர்க்கியம்புசென்றேன்றல்.

ஊனெழு வாய்மழு வெங்கைபு ரேச ருயர்சிலம்பிற்
றேனெழு வார்குழ லாய்நுமர் தேறத் தெளித்தருள்வாய்
வானெழு மீர மதிவாண் முகத்துங்கள் வல்லிதனை
யானெழு நாவொன்று சான்ருகச் செய்த விருமணமே. ()

பாங்கி தானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தல்.

பன்னு ளருந்தவஞ் செய்ததன் மாதைப் பனியிமைய
நன்னுக நல்க வரைந்தார் திருவெங்கை நாடளிக்கு
மன்னுவெம் மேம வரைவளர் மாதை வரைந்தமைதான்
முன்னு வறிந்து பயந்தா டனக்கு மொழிந்தனனே. (௩௬௧)

உடன்போக்கிடையீடு.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியர்தமக்குத் தன்சேலவுணர்த்தல்.

வெறிமேவுகொன்றையம்பூந்தொடையார்திருவெங்கைவெற்பி
கறிமேவு முப்பென வன்பரிற் கூடிவெங் கானகத்தி [ற்
னெறிமேவு மங்கை மகிழ்ந்துசென் ருளென நீருரைமின்
மறிமேவு முண்கண் மடக்கொடி மாதர்க்கு மாதவரே. (௨௬௨)

தலைமகடன்சேலவீன்றட்குணர்த்தல்.

மின்னைத் திருத்து மவிர்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பிற்
பொன்னைப் பரித்த திருமார்ப ரோடதர் போயினளென்

---

(௩௬0) எழுநாவொன்றுசான்ருக-அக்கினி ஒருசாட்சியாக.
(௩௬௩) மார்பிருடன்போயினள் என்றும்பாடம்.

றென்னைக் கொடுத்துக் கலங்கவிழ் நாய்க னெனக்கவனு
மன்னைக் குரைத்தரு ளீர்வழு வாநெறி யந்தணரே. (௩சூ௩)

நற்றயக்கந்தணர்மொழிதல்.

அல்லஞ்சு கண்டர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையி
ரில்லஞ் சுரமச் சுரமேதன் னில்ல மெனக்கருதி
வல்லஞ்சு மென்முலை யாணடந் தாளென் வழிச்செலவைச்
சொல்லந் தணவனைக் கென்றுவெம் பாலைச் சுரத்திடையே. ()

நற்ற யறத்தொடுநிற்றலிற்றமர்பின்சேறலைத்
தலைவிகண்டுதலைவற்துணர்த்தல்.

கல்வளைத் தன்று புரமெரித் தார்கருங் காவியங்கட்
பல்வளைச் செங்கைக் கொடிபாகர் வெங்கைப் பனிவரையாய்
வில்வளைத் தம்பு பொழிந்தார்த் தெழுந்து வியன்சிலம்பைச்
செல்வளைப் புற்றது போல்வளைந் தாரெமர் தேரினையே. ()

தலைமகடன்னைத்தலைமகன்விடுத்தல்.

செருகிக் கிடந்த மதிவே ணியர்திரு வெங்கைவெற்பிற்
சருகிற் புகுஞ்சுழல் காற்று குவன்பகைச் சார்வினரேற்
குருகிற் சிறந்தகைத் தோகாய் நுமரைக் கொலாமையினு
லருகிற் செலவஞ்சு வேனிற்க நீயிவ் வதரிடையே. (௩சூசு)

தமருடன்செல்பவளவன்புறநோக்கிக்கவன்றாற்றல்.

கன்மலை யென்னினு மவ்வேடர் பெய்யுங் கணைமழைக்கிங்
கென்மலை யென்னும் புயத்தோர்க் கிடந்தரு மிம்மலைதான்
பன்மலை யென்னு மணிமாட வெங்கைப் பழமலைவாழ்
பொன்மலை வெள்ளி மலைபோற் பொலிக புகழ்படைத்தே. ()

(௩சூச) அணிவரையி லில்லம் என்றும்பாடம்.

(௩சூஎ) இம்மலை கன்மலையெனினும் புயத்தோர்க்கு இடந்தருதலால் பொலிக என்றபடி.

வ ரை த ல்.

சென்றேன்மீண்டுவந் தந்தணர்சான்றோரைமுன்னிட்டருங்கலந் தந்துவரைந்துழிக்கண்டோர்சாற்றல்.

கருவே ரறுக்குந் திருவெங்கை வாணர்க்குங் கற்புமைக்கு
மருவேள்வி நன்மணஞ் செய்துசெம் பாதிமெய் யாயினவால்
வருவேத நன்னெறி தான்வழு வாமன் மணம்புணர்ந்து
பொருவே லிறைவற்கு நன்மா தினுக்குமெய் பூரித்தவே. ()

வ ரை வி ய ல் மு ற் றி ற் று.

க ற் பி ய ல்.

இ ல் வா ழ் க் கை.

தலைவன்றலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்தல்.

கலைகா ணரும்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் கனகவெற்பிற்
குலைகா ணலைபுனற் பண்ணையி னுக்குபைங் கூழ்விளைவுற்
றுலைகா ணளவும் வருந்துகின் றுரினென் னெண்டொடைமின்
முலைகா ணளவும் வருந்தினை வாழி முகின்முலையே. (௩௬௯)

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

மால்போ லிருக்கு மிறைநீ யணிந்தநன் மங்கலநாண்
பால்போ லிருக்கு மொழியாட்கு வெங்கைப் பரனணிந்த
சேல்போ லிருக்கும் விழிமா துமையின் றிருக்கழுத்தி
னூல்போ லிருக்கப் பெறுகதின் மாதவ நோக்கடைந்தே. ()

---

(௩௬௮) செம்பாதி - நேர்பாதி. சிவபெருமான் மணந்து சரீரம் பாதியாயினர்; இவர் பூரித்தனர் என்பது.

(௩௬௯) வருந்தல் - ஈண்டு முயற்சியின்மேற்று.

(௩௭௦) ௩௬௯ - இல் விழைவுக்குறிப்பு.

பாங்கிதலைவியைவரையுநாளளவும் வருந்தாதிருந்தமையுரையாயென்றல்.

போற்றலர் போற்றுங் கதிர்வே லவன்றொடை பூணளவு
நீற்றலர் மேனியர் வெங்கையி லேயுண் ணிரம்புசெந்தே
னூற்றல ரொன்றிற் கொடிநுசுப் பாயிவ் வுலகநிறை
தூற்றல ரெங்ஙன நீசுமந் தாற்றினை சொல்லுகவே. (௩எக)

பெருமகளுரைத்தல்.

வினைக்கூறு செய்தன் றிருவடித் தாமரை மேவுறவென்
றனைக்கூவு மையர் திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பின்
முனைக்கூ ரயில்விழி யாயின்று காறு முதல்வருட
னெனைக்கூ றிடுமல ரேதுணை யாக விருந்தனனே. (௩எஉ)

தலைவனைப்பாங்கிவரையுநாளளவு நிலைபெறவாற்றியநிலைமைவினுதல்.

வேலை தருவிட முண்டோன் றிருவெங்கை வெற்பிலெழு
காலை யிரவி யனையாயெவ் வாறு கனலிமுனஞ்
சோலை யிளமயி லன்னாள் கழுத்திற் சுரும்புமுரன்
மாலை யிடுமள வும்பொறுத் தாய்மலர் வாளியையே. (௩எ௩)

மன்றன்மனைவருசேவிலிக்கிதனையன்புறவுணர்த்தல்.

இலரு முளரு மலர்வெங்கை வாண ரிமையவெற்பி
லலரு மலரு மலர்த்துவெய் யோனுமன் றென்றற்கொன்று
மலரு மிருபொரு ளுண்டாயின் மங்கைக்கு மன்னவற்கும்
பலரு மிசையவொப் பாகுமன் னேயிப் படியகத்தே. (௩எச)

(௩எக) பொன்புனையளவும் என்றும்பாடம். மலரொன்று போல அலர்களை எங்ஙனம் சுமந்தனை என்பது; அலர் சிலேடை.

(௩எச) அன்று - அன்றி என்பதன் றிரிபு.

பாங்கி யில்வாழ்க்கைநன்றென்றுசெவிலிக்குரைத்தல்.

பல்லற மாற்றியு மெல்லா மொருங்கு படத்துறந்தோர்
நல்லற மாற்றுந் துணையாக வும்பெறு நன்மையினு
லல்லற மாற்றுங் களத்தார் திருவெங்கை யாரணங்கி
னில்லற மாற்றவு நன்றெனு மாலிவ் விருநிலமே. (௩௭௫)

மணமனைச்சென்றுவந்தசெவிலி
போற்றேடிகற்பியனற்றாய்க்குணர்த்தல்.

மெய்யா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பில்வளைக்
கையா ளுடனவ் வருந்ததி மாதொப்பள் கற்பினென்றாற்
பொய்யா மருங்கு லவள்வாழு மூர்க்குப் புயல்களென்றும்
பெய்யா விவளிடர் திங்கண்மும் மாரியும் பெய்திடுமே. ()

நன்மனைவாழ்க்கைத்தன்மையுணர்த்தல்.

நாருஞ் செறியிதழ்த் தாமரைத் தேனுமர் நுண்டுகளுஞ்
சேரும் பழனத் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பேரும் பெருவிருந் தோடுதன் கேளைப் பிடிகடொறும்
வேறுஞ் சுவைபெற வூட்டிப்பின் றுணு மெல்லியலே. ()

செவிலிநற்றாய்க்கிருவர்காதலையுமறிவித்தல்.

கருமா மணிகண்டர் தென்வெங்கை வாணர்கைக் கார்முகமா
மொருமா மலையை வலங்கொண்டு காலை யுதயவெற்பில்
வருமா தவன்றிருத் தேர்மெய்ம்மை போலப்புன் மாலையினிற்
செருமா முகமுறச் சென்றாலு மன்பர்தந் தேர்வருமே. ()

---

(௩௭௫) ௪௯ - வது திருக்குறளின் கருத்தது; (ஆற்றின்)

(௩௭௬) மேகங்கள் கீழ்நிலையினவாகலின் அருந்ததிநிலையிற் சேறலும் சொரிதலும் இன்மைபற்றி என்றும்பெய்யா என அவள்கற்புக்கு அவ்விசேட மின்மையை விளக்கியவாறு.

பரத்தையிற்பிரிவு.

காதலன்பிரிவுழிக்கண்டோர்புலவிக்
கேதுவிதாமவ்விறைவிக்கேன்றல்.

வெண்டா மரைமனை யார்புகழ்ந் தேத்தான் வெங்கைவெற்பிற்
றண்டா மரையை யிசைபாடி யாடித் தடவும்வரி
வண்டா மெனமட வார்பலர் சூழ்ந்தனர் மன்னவனைக்
கண்டா லனமனை யாளுடற் கிங்கிது காரணமே. (௩எசு)

ஈங்கிதுவென்னெனப்பாங்கிவினுதல்.

திரியா வருநிலை யார்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
கரியானு மார்பிற் றிருமாது மென்னக் கணவனுமாம்
பிரியா தமையுமிக் காலத்தி லேமன் பிரிந்தவர்போற்
றரியா தழுங்கினை மாதே யுனக்கென்கொல் சார்ந்ததுவே. ()

இறைமகன்புறத்தொழுக்கிறைமகளுணர்த்தல்.

செய்ச்சே தகத்திற் குளிர்நடந் தாங்குச் செறிந்தவடு
மெய்ச்சே யிழைக்கொடி யன்னார் கடைத்தலை மேயினதாற்
கைச்செ ரிடபக் கொடியாளர் வெங்கைக் கனகவெற்பின்
மைச்சேல் விழிச்செந் திருவேநம் வாய்தன் மணிவையமே. ()

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

பலமா தருள்வெள் வளையூ யேர்ந்த பழுதில்சலஞ்
சலமா மெனவுயர் மாதே திருவெங்கைத் தாணுவெற்பி
லலமா மனையறஞ் செய்கடன் பூணு நயன்றிருந்து
குலமாதர் தங்கட் கியல்போ தங் கேள்வர் குறைசொல்வதே. ()

தலைவி செவ்வணியணிந்துசேடியைவிடுப்புழி
யவ்வணி யுழையர்கண் டழுங்கிக்கூறல்.

நறுவாய் முருகுமிழ் வெண்டா மரையி னகைமதிய
மறுவா யளிமுரல் செய்வெங்கை வாணர் வரைமடவீர்

(௩அக) சேதகம் - சேறு. குளிர் - நண்டு.

வெறுவாய்மெல் வார்கட் கவல்கிடைத் தாங்குமுன் வீணிலிக
ழூறுவார் தமக்கிவ் வரத்தமெங் கேவங் துதவியதே. (௩அ௩)

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்.

பரைகவர் பங்கர் மதிவார் சடையர் பணியணியர்
தரைகவர் வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
விரைகவர் வண்டு தொடர்வெட்சி சூடுமிம் மெல்லியலார்
நிரைகவர் இன்றவ ரோவறி யேமிவர் செஞ்சகமே. (௩அச)

பரத்தைய நலகியறேக்கிவிடுத்தலிற் றலைமகன் வரவுகண் டுவந்துவாயில்கண்மொழிதல்.

நாவல ரொன்றும் புகழ்வெங்கை வாணர்நன் னுடனையா
ளேவலர் தம்மை யெதிர்கண்ட போதி லிரவியெதிர்
பூவலர் கின்ற தெனவே மகிழ்ந்து புவிபுரக்குங்
காவலர் வந்தனர் தாமே யுலகியல் காப்பதற்கே. (௩அரு)

வரவுணர்பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தல்.

மின்னு கியசெஞ் சடையார் திருவெங்கை வெற்பிலுனை
யுன்னு தகன்றவர் வந்தா ரவர்செய லுன்னலைநீ
யின்னுசெய் தாரா யொறுத்திடி னன்மை யியற்றுகெனச்
சொன்னார் புலவ ரதிங்கிலை யோபொற் சுடர்த்தொடியே. ()

தலைவனைத்தலைவியேதிர்கோண்டுபணிதல்.

அரவிடுங் கங்கணக் கையாளர் கொன்றையு மாத்தியுமே
விரவிடுஞ் செஞ்சடை வேதிய னூர்திரு வெங்கைவெற்பிற்
பரவிடு மெங்கள் விழியாரக் கண்டுன் பதம்பணிய
வரவிடு மங்கையர் பல்லாண் டிருந்துயிர் வாழியவே. (௩அஎ)

(௩அச) வெட்சி - பூப்பறிவிக்கும் மங்கையர்க்கும் நிரைக வர்வார்க்கும் உரியவாகலின் இங்ஙனம் கூறியவாறு.

(௩அசு) ௩கச-வது திருக்குறளின் கருத்தது. (இன்னு)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

நாவுண் கடலமு தொப்பா குவதன்று நல்லளிகள்
பூவுண் பொழில்புடை சூழ்வெங்கை வாணரைப் போற்றலுறு
பாவுண் செவிச்சுவை யேயென லாமலர்ப் பாயலினி [ம்
லேவுண் கருங்கண் மடப்பாவை நல்கிய வின்பினையே. ()

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்துழித்தலைமகன் வாயில்வேண்டல்.

மலைமகள் பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமே
லலைமக ளென்ன வருமட வார்வெள் ளணியணிந்து
கலைமக ளென்ன வடைந்தன ராலினிக் கானவர்தந்
தலைமகண் மெய்ந்நலங் காண்பா னெனையார் தருபவரே. ()

தலைவிநெய்யாடியதிதூளசாற்றல்.

மையா டியதடங் கண்ணு ளொருநன் மகவுயிர்த்து
மெய்யா டியதிரு வெண்ணீ றழகர்தம் வெங்கையிலே
செய்யா டியநல் வலம்புரி யீன்ற செழுமணிபோ
னெய்யா டினனல் வினைப்பயன் மேவு நெடுந்தகையே. ()

தலைவன்றன்மனத்துவகைகூர்தல்.

பத்திர தன்மக னின்றேத்தும் வெங்கைப் பழமலையார்க்
கத்திர மன்ன விழியுமை யாளயில் வேலவனைப்
புத்திர னென்னும் பொருள்பட வீன்றிலள் பொன்னுரைத்த
சித்திர மன்னவள் புத்திரற் பூத்துச் சிறந்தனளே. (௩௯௧)

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கியுணர்த்தல்.

ஆடுந் தொழிலர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
பாடுஞ் சுரும்பு படர்ந்தலர் பூத்த பசுங்கொடியை

(௩அஅ) இன்பினை அமுதொப்பதன்று; சுவையே ஒப்பது.
(௩௯0) மணிபோலுயிர்த்து நெய்யாடினள் என்க.
(௩௯௧) பத்திரதன் - தசரதன். புத்திரன் - தந்தைதாயரைப் புத்தென்னு நகரத்திருந்து எடுப்பவன்.

சேடும் பணியென நன்மக வீன்ற நினைவிரும்பிக்
கூடும் படிவந் தனர்பிரிந் தேகிய கொற்றவரே. (நகூஉ)

தலைவியுணர்ந்து தலைவனெடுபுலத்தல்.

பண்கா ணுறுமென் மொழிப்பங்கர் வெங்கைப் பனிவரையாய்
கண்கா தளவுமக் காதேந் திளமுலை காறுமுள
பெண்கா ணெனமுன் புனைத்தது நீபெறும் பிள்ளைசுவைத்
துண்கால மென்முலை நுண்ணிடை காறு முளையென்றதே. ()

தலைவி பாணனைமறுத்தல்.

பைத்தலை நாக மணிவோன்றென் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
செய்த்தலை யூர னுனையீங்கு விட்டது தேரினொரு
மெய்த்தலை நீட்டி நுழைவான் கருதிமுன் வெங்கரவன்
பொய்த்தலை காட்டிய தன்றோபண் பாடும் புலைமகனே. ()

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன் கூறல்.

வெல்வீர வாள்விழி மங்கைபங் காளர்தம் வெங்கைவெற்பி
னல்வீ கமழ்புயத் துங்கா தலர்பெயர் நானுரைப்பிற்
செல்வீ யுலக ரெனைவியர் தேகட் செவியுமிழ்செங்
கல்வீ சுவரின்று நீவீ சினைகருங் கல்லினையே. (நகூரு)

விருந்தோடுவந்துழிப்போறுத்தல்கண்டிறையோன்மகிழ்தல்.

திருந்து மரவப் பணியாளர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பி
லருந்து மமுத மருந்தாய்ப் பிணிகளைந் தாங்குமுத்து
முருந்து மனைய நகையா ளிதய முனிவகற்றும்
விருந்து வருகதில் லென்றுமெப் போதுமெம் வீட்டினுக்கே.()

விருந்துகண் டொளித்தவூடல்வெளிப்படநோக்கிச் சீறேலென்றவள் சீறடிதொழுதல்.

அறத்தா றறியுந் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெறுத்தா லுனைமுனி வாற்றுநர் தாஞ்சிலர் வேறுளரோ

(நகூஎ) கடுசு - வது திருக்குறளின் கருத்தது. (ஒறுத்தார்க்.)

வொறுத்தார் பெறுமின் பமுநினே யாம லொருவர்பிழை
பொறுத்தார் புகழு மறிந்திலே யேமலர்ப் பூங்கொடியே. ()

இஃதெங்கையர்காணினன்றன்றென்றல்.

மையென்ற கண்டார்தம் வெங்கையி லேவண்டு வாரிசமென்
கையென் றலம்வரு நல்வய லூரகண் ணுற்றனரோற்
பொய்யென் றறிகில ரெங்கையர் நீசெயும் பொய்ம்மையினை
மெய்யென்றுளங்கொண்டொழியாரெழுந்ததம் வெஞ்சினமே

நின்னலதியாரையுநினையேனென்றல்.

மின்னே யலாம லுவமையில் வேணிநம் வெங்கைபுரி
மன்னே யலாம லடியார் பிறரை மதிப்பரெனி
னின்னே யலாம னினைவேன் பிறரையென் னெஞ்சகத்திற்
பொன்னே யலாம லெதிரிலே யாகிய பூங்கொடியே. (நகக)

காமக்கிழத்தியைக் கண்டமைபகர்தல்.

மறிந்தே தெருவிற் சிறுதே ருருட்டுறு மைந்தனைப்போய்ச்
செறிந்தே தழுவக்கண் டுன்மகன் காணெனச் செப்பவெள்கிப்
பிறிந்தே கினளொரு பெண்சோதி வெங்கைப் பெருந்தகையா
யறிந்தே னவளையிங் குன்மா மகன்றனக் கன்னையென்றே. ()

தாமக்குழலியைப்பாங்கிதணித்தல்.

ஏயே திலனை விடாதன்பர் தாம்வந் திறைஞ்சிடவு
நீயே து மெண்ணலே யென்கொல்பொன் னேவிழி நீர்ப்பரவை,
தூயேறு வந்தவர் தென்வெங்கை நாயகர் தூதுவராய்ப்
போயே யிரந்து கொளத்தீர்ந் தனடன் புலவியையே. (௬0௧)

தலைமகள்புலவி தணியாளாகத் தலைமகனூடல்.

விரும்பா மறவர் புரமூன் றெரித்தவர் வேணியினி
லரும்பா மதியொன் றணிந்த பிரான்வெங்கை யன்னவயற்
கரும்பா மொழியென் மடமாதி னுக்கெந்தக் காலமுமிவ்
விரும்பா மனமிலே யாரோ வறிதிங் கிருந்தவளே. (௬0௨)

(௬0௧) பரவை - பரவைநாச்சியார்.

பாங்கியன்பிலைகோடியையெனத்தலைவனையிகழ்தல்.

தீம்பால் கமழு மணிவாய்ப் புதல்வர்க்குச் சிற்றெறும்பு
பூம்பாவையாக வருள்வோன்றென் வெங்கைப் பொருப்பிலிளங்
காம்பான தோளிமுன் வேம்புதங் தாலுங் கழைக்கரும்பாம்
வேம்பா முனக்குக் கரும்பா யினுமின்று வேலவனே. (சOரு)

ஆயிழைமைந்தனுமாற்றமையுமே வாயில்களாகவாவேதிர்கோடல்.

அறந்தாங் குமையவள் கொங்கைத் தழும்பழி யாவுரத்தர்
பிறந்தாங் கறிகிலர் வெங்கைமன் னுதுப் பிலகுமொரு
நிறந்தாங் கரவிந்த வண்டோர்புன் முள்ளி நினைந்ததுபோன்
மறந்தாங் கிராம லெமைநீ நினைந்தெம் மாதவமே. (சOச)

மணந்தவன்போயபின்வந்தபாங்கியோ டிணங்கியமைந்தனையினிதிற்புகழ்தல்.

பிறந்தவன் றேகன் மணிநேர் புதல்வன் பிறர்கடைத்தேர்
பறந்தடைந் தாங்குநம் வாய்தலி லேவரப் பண்ணினனு
விறந்தவங் கம்புனை யெம்மான்றன் வெங்கையி லிம்மையினுஞ்
சிறந்தவின் பந்தர வல்லவ னேயெனத் தேறினமே. (சOரு)

தலைவிதலைவனைப்புகழ்தல்.

பண்ணுற்ற மென்மொழி யாய்தமிழ் நூலிசைப் பாவலர்தா
மெண்ணுற்ற நம்முயிர்க் காதலர் போல்பவ ரில்லையெனப் [ய்க்
பெண்ணுற்ற பங்கர்தம் வெங்கையிலேதண் பெரும்பொழில்வா
கண்ணுற்ற காதலை யின்றள வாகவுங் காட்டினரே. (சOசு)

சிலைநுதற்பாங்கிதலைவியைப்புகழ்தல்.

கேளோர் பரத்தையிற் போகா திருத்தலிற் கீர்த்திபெற்று
நாளோ டிலங்கு மருந்ததி யோவொப்பு நாகமணி
தோளோ னொருதெய்வ சூளா மணிவெங்கைத் தொன்னகரில்
வாளோ வெனுங்கட் பிறைவா ணுதலெங்கண் மாதினுக்கே. ()

ஓதற்பிரிவு.

ஓதற்குப்பிரிவு தலைமகன்றன்னு லுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

விண்ணுடை யார்புகழ் நூபுர பாதர்வெல் வேனெடுங்கட் [கே
பெண்ணுடை யார்மகிழ் தென்வெங்கை மாநகர்ப்பெண்ணணங்
கண்ணுடை யார்கற் றவரேகல் லார்கண் முகத்திரண்டு
புண்ணுடை யாரெனக் கூறிநங் காதலர் போயினரே. (சா0அ)

தலைமகள் கார்ப்பவருங்கண்டுவருந்தல்.

சிலையோடு வந்தன வென்செய்கு வேன்முகில் செங்கமலன்
றலையோடு கொண்டவர் வெங்கையி லேசெந் தமிழ்முதலாங்
கலையோது வான்விழைந் தற்றூர்க்கக் கல்விக் கடலதனு
ளிலையோவொன் றேனு மருள்வேண்டுமென்னவிசைப்பதுவே.

பாங்கியாற்றுவித்தல்.

என்போ டரவணி யெம்மான் றிருவெங்கை யேந்திழையாய்
நின்போ தகமன்ன மன்னவர் தாமின்று நீகளிப்பத்
துன்போடு கல்விக் கடன்மேய்ந்து செய்யுளஞ் சோனைபெய்து
தன்போல் வருவரொன் றேவந்த தாலிச் சலதரமே. (சக0)

காவற்பிரிவு.

காவற்குப்பிரிவுதலைமகன்றன்னு லுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

கருமா முகிலுறங் குஞ்சோலை வெங்கைக் கடவுண்முக்கட்
பெருமா டொழிலை யொருநீ பெறினும் பெறுகவென்றே
யொருமா நிலந்தனி னம்முயிர்க் காவல ரோங்குபுகழ்த்
திருமா ளெழில்வை குதுமென்று போயினர் தேமொழியே. ()

(சா0அ) ௬கூ௬ - வது திருக்குறள்.

தலைமகள் கூதிர்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

கணையிலை வேலெனுங் கண்மாது பங்கர் கருப்பவில்லிற்
இணையிலை யென்னுந் திருவெங்கை நாட்டி லிறைவரின்றோ
வணையிலை யென்செய்கு வேன்முறை யோவென் றறற்றுகினுந்
துணையிலை யென்பது கொண்டோ விவ்வாடை துயர்செய்வதே.

தோழியாற்றுவித்தல்.

பனிபொரு செஞ்சுட ரன்னார் திருவெங்கைப் பாவைநல்லாய்
முனிபொரு விந்த மெனவே கணவர்தம் முன்புரத்திற்
கனிபொரு மெல்லிதழ் நன்மாதர் கொங்கை கரந்திடப்பன்
னுனிபொரு காலம் வரக்கா தலர்நமை நோக்குவரே. (சகங)

தூ திற் பி ரி வு.

தூதிற்றுப்பிரிவு தலைமகன்றன்னு லுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

சடைநின்ற கங்கையர் வெங்கையி லேயொரு சந்துசென்றார்
படைநின்ற கண்ணிநங் காவல ரின்றுபற் றுசொன்றுதான்
றொடைநின்ற நேரிசை முன்குற ளுந்தனிச் சொல்லுமுற
விடைநின்று கூட்டுதல் போலிரு வேந்தை யிசைப்பதற்கே. ()

தலைமகள் முன்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

கருங்காள கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
பொருங்கா வலர்தம் பகைதணிப் பான்முனம் போயினவர்
பெருங்கால முன்பனி நாள்வந்தும் வந்திலர் பேதையர்மேல்
ருங்காம வெஞ்சரந் தன்னையு மாற்ற மனமதித்தே. (சகரு)

தோழியாற்றுவித்தல்.

போதாகி வந்த பிறைவே ணியர்வெங்கைப் பொன்னகரிற்
காதாகி வந்தநல் வள்ளையிற் றூங்கு கனங்குழைசேர்
மாதாகி வந்தசெந் தேனே யவர்தம் வரவுசொலத்
தூதாகி வந்தது முன்பனி நாண்மன்னர் தூதுவர்க்கே. (௬௪௬)

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு தலைமகன்றன்னு லுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

கடுக்கை யணிந்த முடியோன் றிருவெங்கைக் காரிகையா
யுடுக்கை யிழந்தவன் கையோர் பொருளை யொழித்ததனைத்
தடுக்கை விரைந்தது போனட்ட வேந்தன் றனக்குதவி
யடுக்கை விழைந்து நினைவிடுத் தார்நட் பறிந்தவரோ. (௬௪௭)

தலைமகள் பின்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

நன்பனி வெண்மதி யொன்றுடையோன்வெங்கைநாட்டொருத
மன்ப னிருந்துயர் தீர்துணை யாக வடலரிபோன்
முன்பனி கஞ்செலச் சென்றவர் காண்கிலர் மூடியெங்கும்
பின்பனி பெய்து பெருந்துயர் வேலை பெருகுவதே. (௬௪௮)

தோழியாற்றுவித்தல்.

நின்பா லுதவி நினைந்து வந்தார்கை நிமிர்த்தலரும்
பின்பாய் பனிவரு நாளயில் வேற்கட் பிறைநுதலாய்
தன்பாத மென்றலைக் கீவோன் றிருவெங்கை தன்னிலொரு
மன்பா லுதவி நினைந்துமுன் போயின மன்னவரோ. (௬௪௯)

---

(௬௪௭) எ௮௮ - வது திருக்குறள். (உடுக்கை.)
(௬௪௮) தீர்துயர் - பிறவினையில்வந்த வினைத்தொகை.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவுதலைமகன்றன்று லுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

திரைப்பாலெழுநஞ்சமுண்டோன் றிருவெங்கைத்தெண்கயத்தி
விரைப்பா னலங்கண் விளங்கிழையாய்மக மேருவென்னும்[ன்
வரைப்பா னிதியந் தரற்கே கினர்கடன் மாநிலத்தி
லிரப்பார் மிடிகள் புகுமிடந் தேட விறையவரே. (சஉ0)

தலைவி யிளவேனிற்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

போதந் திறைப்ப வழறென்றல் பற்றுதல் போலவிளஞ்
சூதந் தழைக்குமிந் நாள்கண்டி லார்கொ றுணிவொடுநால்
வேதந் துதிக்குந் தனிமூல காரணர் வெங்கைவெற்பிற்
பாதஞ் சிவக்கப் பொருள்வயிற் போயின பாதகரே. (சஉக)

தோழியாற்றுவித்தல்.

நாகூ ரரவணி வெங்கைபு ரேசர்நன் னாட்டிலொரு
பாகூர் மணிநெடுந் தேரன்பர் கேட்டுநின் பாலடைந்தா
ராகூழ் பெறுவலி வெஞ்சின வேள்வந் தமர்புரியக்
கூகூ வெனவிள மாவேறி யேகுயில் கூவுவதே. (சஉஉ)

தலைமகன்றலைமகளது வுருவெளிப்பாடுகண்டுள்ளேவியத்தல்.

கூர்க்குங் கனன்மழு வார்வெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பிற்
சீர்க்குங் கயலுங் கருமேக முந்தொண்டைத் தீங்கனியும்
வார்க்குங் குமமுலை யுங்கொண்டு மாதெதிர் வந்துநின்றாள்
பார்க்குந் திசைதொறு மெங்கேயிம் மாயை பயின்றதுவே. ()

(சஉஉ) நாகு - இளமை.

பாசறைமுற்றிமீண்டேர்வயின்வந்த தலைவன்பாகற்துப்பரிவோடுமொழிதல்.

கார்கண்ட கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
போர்கண்ட மன்னவர் நல்வல வாநம் புரவிநெடுந்
தேர்கண்ட போதி லிரிந்தா ரினிமணித் தேரெதிர்செந்
நீர்கண்ட மீனென வுண்மகிழ்ந் தேவரு நேரிழையே. (சஉச)

தலைமகளோடுகலந்துறுந்தலைமகன் கார்ப்பருவங்கண்டுகளித்தியம்பல்.

கயலே யனைய விழியாளும் யானுங் கலந்துபுணர்
செயலே மருவி யிருக்கின் றனமலர்த் தேனொழுகி
வயலே விளையுந் திருவெங்கை வாணர் வரையில்வரும்
புயலே யினிமதி யொன்றின்முக் காலும் பொழிபொழியே. ()

கற்பியல் முற்றிற்று.

திருவெங்கைக்கோவை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சேவடிவாழ்க.

பிழையுந் திருத்தமும்.

பிழைகளைத்திருத்திக்கொண்டேபடித்தல் நலம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கரு	சுரு	ச	மேவக	மேவுக
உரு	ககக	க	மைந்தன்	மைத்தன்
உசு	ககஎ	க	தலைனை	தலைவனை
உஎ	குறிப்பு	ச	தலைலி	தலைவி
,,	,,	ரு	கூறுறு	கூறுது
ருரு	கசரு	க	வெங்லக	வெங்கை